

การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

THE DEVELOPMENT OF MOTION GRAPHIC MEDIA WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE
TEACHING (CLT) LEARNING MANAGEMENT TO PROMOTE CHINESE READING
ABILITY FOR SECONDARY 6 STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

อังกริยา พุทธเวช

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2568

การพัฒนาสื่อโชนกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

THE DEVELOPMENT OF MOTION GRAPHIC MEDIA WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE
TEACHING (CLT) LEARNING MANAGEMENT TO PROMOTE CHINESE READING
ABILITY FOR SECONDARY 6 STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

อังกรียา พุทธรเวช

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2568

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
The Development of Motion Graphic Media with Communicative Language Teaching (CLT)
Learning Management to Promote Chinese Reading Ability for Secondary 6 Students

อัจฉริยา พุทธเวช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์เฉลา ประเสริฐสังข์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สุนิศจา เ็นแก้ว)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขวเรศ ใจเย็น)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

วันที่ 10 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

อัจฉริยา พุทธเวช. (2568). การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.สุนิตย์ตา เย็นทั่ว

ประธานกรรมการ

ปร.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี

กรรมการ

กศ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถานาร” จำนวน 38 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่อโมชันกราฟิก 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน 3) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน และ 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลวิจัยพบว่า 1) สื่อโมชันกราฟิก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ค่าเท่ากับ 82.17/80.33 2) นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และ 3) นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้สื่อโหมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : สื่อโหมชันกราฟิก, การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, ความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Achariya Putthawech. (2025). **The Development of Motion Graphic Media with Communicative Language Teaching (CLT) Learning Management to Promote Chinese Reading Ability for Secondary 6 Students.** Thesis M.Ed. (Curriculum and Instruction). Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Dr.Sunitta Yentour

Chairman

Ph.D. (Education Technology)

Assistant Professor Dr.Wiwat Petsri

Member

Ed.D. (Curriculum and Instruction)

Abstract

The purposes of this research were to: 1) determine the effectiveness of motion graphic media with Communicative Language Teaching (CLT) learning management to promote Chinese reading ability for secondary 6 students in a way that meets the 80/80 efficiency criteria, 2) compare the pre- and post-learning Chinese reading ability of students who used this media, and 3) investigate the attitudes of those toward learning the Chinese language through the use of this media. The sample group used in the research was a group of 38 secondary 6 students at Klaeng “Wittayasathaworn” School by purposive sampling. The tools used in the research included: 1) motion graphic media, 2) the lesson plan promoting Chinese reading ability through the use of Communicative Language Teaching (CLT) learning management, 3) a Chinese reading ability test, and 4) a survey towards learning the Chinese language. The statistics used for analyzing the data were: percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of this research were as follows: 1) the effectiveness of the graphic media to promote Chinese reading ability was 82.17/80.33, 2) the post-learning scores of the students who used this media were higher than the pre-learning at the statistically significant level of .05, and 3) students had an excellent attitude toward learning with this media to study the Chinese language.

Keywords: Motion Graphic Media, Communicative Language Teaching (CLT) Learning Management, Chinese reading ability

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.สุณิศา เต็มทั่ว ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข งานวิจัยด้วยความใส่ใจมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนสุนทรภู่พิทยา โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา และโรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ที่ได้ให้ความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกตลอดการเก็บข้อมูลงานวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

ขอบคุณบิดา มารดา พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ และทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จทางการศึกษาและทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

อัจฉริยา พุทธเวช

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรภาษาจีน.....	11
ความสำคัญของภาษาจีน.....	11
วิสัยทัศน์ภาษาจีน.....	12
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	13
ผลลัพธ์ที่ควรเกิดจากการเรียนรู้.....	15
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	16
หลักสูตรสถานศึกษาวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแกลง “วิทย์สถาวร”.....	26
สื่อโมชันกราฟิก.....	30
ความหมายของสื่อโมชันกราฟิก.....	30
องค์ประกอบของสื่อโมชันกราฟิก.....	30
ขั้นตอนในการออกแบบสื่อโมชันกราฟิก.....	32
ประโยชน์ของสื่อโมชันกราฟิก.....	34
การหาประสิทธิภาพสื่อ.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	38
ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	38
ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	39
หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	40
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	42
ความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	47
ความหมายของการอ่าน.....	47
ประเภทของการอ่าน.....	48
ความหมายของการอ่านจับใจความ.....	49
การสอนการอ่านจับใจความ.....	50
การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ.....	53
เจตคติ.....	55
ความหมายของเจตคติ.....	55
องค์ประกอบของเจตคติ.....	56
ชนิดของแบบวัดเจตคติ.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
งานวิจัยต่างประเทศ.....	61
งานวิจัยในประเทศ.....	63
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	88
วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	106
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการ เรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการอ่านภาษาจีน.....	117
ภาคผนวก ง ตัวอย่างสื่อโมชันกราฟิก.....	136
ภาคผนวก จ แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	139
ภาคผนวก ฉ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน.....	149
ภาคผนวก ช แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	153
ภาคผนวก ซ ผลประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก...	169

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	179

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล.....	17
2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ.....	19
3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน.....	21
4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ.....	22
5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม.....	23
6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน...	25
7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม.....	25
8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก.....	26
9 โครงสร้างแสดงความสอดคล้องระหว่างหน่วยการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้รายวิชา จ33203 เสริมทักษะภาษาจีน 1.....	28
10 แบบแผนการวิจัย.....	75
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดีว (1 : 1) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ทั้ง 8 ตอน.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	80
13 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดี่ยว (1 : 1) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	80
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	81
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	81
16 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพ แบบกลุ่ม (1 : 10) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	81
17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ทั้ง 8 ตอน.....	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	84
19 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนาม (1 : 100) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	84
20 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	85
21 ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	86
22 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินคุณภาพสื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	170
23 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	172
24 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	175
25 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน.....	177
26 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (b) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน.....	178

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
---	---------------------------	----

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

หากกล่าวถึงเศรษฐกิจไทยภาพรวมตั้งแต่ช่วงปี 2563 ที่ผ่านมามีการปรับตัวลดลงร้อยละ 6.2 แต่เริ่มมีการขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 6.6 ในปี 2564 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.8 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และการลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ซึ่งการปรับตัวลดลงและการขยายตัวที่ชะลอเป็นผลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับในรายงาน “ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ทั้งปี 2564 และแนวโน้มปี 2565” กล่าวไว้ว่าแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2565 มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจากปี 2564 โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565 : 30) และหนึ่งในประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในปี 2565 ที่สำคัญคือ ด้านการส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดยมีการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ รวมถึงขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค เช่น โครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อมุ่งพัฒนากำลังแรงงานทักษะสูงเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565 : 1)

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) หรือ Eastern Economic Corridor ครอบคลุม 3 จังหวัดในภาคตะวันออก คือ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง เป็นการยกระดับตามนโยบาย Thailand 4.0 เพื่อช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและภาคบริการ บนฐานของเทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมโดยเน้นการพัฒนาใน 12 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ และอุตสาหกรรมการพัฒนาบุคลากรและการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, ออนไลน์, 2562) หนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยข้างต้นคือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อเป็นการรองรับจังหวัดระยองจึงได้มีแผนยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่พื้นที่โดยรอบทั้งทางทะเล ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและชุมชน เชิงสุขภาพ ศูนย์ประชุมนิทรรศการ และด้วยศักยภาพ

ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระยองที่มีความโดดเด่นด้านเมืองอุตสาหกรรมหลัก จึงถูกกำหนดให้เป็น BIZ City การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรม การสัมมนา ผสมผสานร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากร วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต อาหารทะเล ผลไม้เมืองร้อน และมีสนามบินอุท๊ะเกาที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ได้เป็นจำนวนมาก (สำนักงานแรงงานจังหวัดระยอง. 2563 : 14) ปัจจัยสถานะแวดล้อมที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยว กลุ่มรายได้ดีและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น คือ พฤติกรรม การใส่ใจสุขภาพ ภาวะสังคมสูงวัย แนวโน้มที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปนอกภูมิภาคเพิ่มขึ้น ทั้งด้านจำนวน และความถี่ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารรวมทั้งสังคมออนไลน์ ทำให้เข้าถึง และแลกเปลี่ยนข้อมูลได้สะดวกขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้ขยายเวลาอาศัยในประเทศ สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว สหภาพเมียนมาร์ และเวียดนาม) จีน กลุ่มอาเซียนระยะยาว กลุ่มเจ้าของเรือยอร์ช กัปตันและลูกเรือ ปัจจัยดังกล่าวเป็นโอกาสของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (สถาบันทรัพยากรเส้นทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2560 : ค)

จะเห็นได้ว่านอกจากนี้เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากการฟื้นตัวของ ภาคบริการโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ อันเนื่องมาจากการผ่อนคลายมาตรการเพื่อเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของ การส่งออกสินค้าตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2565 : 30) และจากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2564) ได้นำเอาข้อมูลของภาครัฐที่สามารถเปิดเผยได้มาแสดงรายละเอียดของจำนวน นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยจำแนกรายปี โดยเป็นการแสดงผลรวมจำนวน นักท่องเที่ยวย้อนหลัง 5 ปี (2558 - 2563) จะพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ใน 5 ปีที่ผ่านมา มีจำนวน 183 ล้านคน โดยการจัดอันดับ 5 ประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด ดังนี้ อันดับ 1 ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ร้อยละ 52.96 อันดับ 2 มาเลเซีย ร้อยละ 20.64 อันดับ 3 เกาหลี ร้อยละ 9 อันดับ 4 ลาว ร้อยละ 8.81 และอันดับ 5 ญี่ปุ่น ร้อยละ 8.58 จะสังเกตได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญ และเตรียมความพร้อมในด้านแรงงานเพื่อรองรับอย่างยิ่ง

จากการศึกษาพบว่าสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยว นั้น ยังขาดแคลน แรงงานและการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว บุคลากรยังขาดมาตรฐานและทักษะ โดยเฉพาะ ภาษาต่างประเทศ และหนึ่งในนั้นคือ ภาษาจีน (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก. 2561 : 10)

ในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์นั้นมีเป้าหมายในการพัฒนาคนในทุก ๆ มิตินอกจากจะเป็นพลเมืองที่ดีแล้วจะต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม (ราชกิจจานุเบกษา, 2561 : 9) สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางสำคัญให้กับสถานศึกษา หนึ่งในจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะและความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนในระดับพื้นฐานสามารถนำไปใช้ได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงออก การนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกัน ดีความ แสดงความคิดเห็นและนำเสนอความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1 - 3) และด้วยสืบเนื่องจากนโยบายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงได้มีการประกาศแผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดระยอง RAYONG MARCO โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนระยองให้มีคุณภาพ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างเมืองระยองให้น่าอยู่ โดยมีสาระการเรียนรู้ 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การพัฒนาผู้นำ (Man Power) สาระที่ 2 ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Ancestor) สาระที่ 3 ทรัพยากร (Resource) สาระที่ 4 การจัดการถิ่นฐาน (City Planning) และสาระที่ 5 อาชีพ (Occupation) (ศึกษาธิการจังหวัดระยอง, ประกาศ, 2562) เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่เป็นที่ต้องการในกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย และการประกอบอาชีพในอนาคต ประกาศโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร”เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 หลักสูตรแผนการเรียน ได้แก่ หลักสูตรแผนการเรียนอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งการจัดหลักสูตรดังกล่าวดำเนินการสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และรองรับอุตสาหกรรม **มี**เป้าหมายตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการประกอบอาชีพ 12 อุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเกี่ยวกับประกอบอาชีพ 12 อุตสาหกรรม (โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”. ประกาศ, 2564)

ในขณะที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ต้องการแรงงานที่มีทักษะทางภาษาจีน แต่การเรียนการสอนภาษาจีนยังมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ โดยผลรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว แม้สถานศึกษาจะมีระบบการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไปตามประเภทของสถานศึกษา แต่ผลการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 5) และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลปภาษาจีนเขตภาคตะวันออกของไทย พบว่า ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยภาพรวมเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนปลาย และ ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน โดยภาพรวมคือเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนต้นเท่านั้น (ฐมวดี สิริปัญญานูติ และคณะ, 2559 : 14)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) (สมจิตร บุรีจันทร์, 2560 : 20) ได้กล่าวว่า แนวการสอนดังกล่าวเป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร จัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่มีบริบทค่อนข้างหลากหลาย คล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นเดียวกับ ยาวพร ศรีระชา (2561 : 25) ได้กล่าวถึงความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ จะสังเกตได้ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษา (Use) มากกว่าการมุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Usage) และยังให้ความสำคัญในเรื่องของความคล่องแคล่ว (Fluency) ตลอดจนความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557 : 37 - 41) จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ตามกระบวนการ และใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จากงานวิจัยของ

จิราพร ทวนไกรพล (2560 : 45) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 87.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 สอดคล้องกับ นฤมล โกพล (2562 : 107) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หลังจากเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า การฟังและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65.82 อีกทั้งงานวิจัยของ เพ็ญพิศุทธิ์ ภิญ โญศักดิ์ (2561 : 139) ยังได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเปรียบเทียบกับการสอน ตามปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และงานวิจัยของ เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562 : 102) เรื่องการพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ ซึ่งพบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น จะเห็นได้ว่าแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้

ปัญหาที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีนอีกประการหนึ่งคือ ทักษะการอ่านภาษาจีน และ พฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัญหาในทุกสถานศึกษา สาเหตุหลักของปัญหาคือ มีความคิดว่าภาษาจีนยากเกินไป ไม่มีเป้าหมายในการเรียนภาษาจีน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญ ของภาษาจีน เป็นผลให้ไม่กระตือรือร้นในการเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2559 : 124) สื่อโมชันกราฟิก เป็นสื่อเคลื่อนไหวหนึ่งที่มีความน่าสนใจ และยังสามารถนำมาสร้าง แรงจูงใจได้ดี เป็นการนำตัวอักษรหรือข้อความสอดแทรกในงานโมชันกราฟิก และมีการเพิ่ม ลูกเล่นต่าง ๆ ที่สามารถสร้างจินตนาการ สร้างแรงจูงใจในการเรียน (เบญจวรรณ จุปะมะตัง และธวัชชัย สหพงษ์. 2560 : 2) ทั้งภาพ สี เสียงและการเคลื่อนไหวเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ สื่อโมชันกราฟิกนั้น สามารถดึงดูดความสนใจและยังสื่อความหมายได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ โดยผลการวิจัยการศึกษาแนวทาง วิธีการในการออกแบบ สื่อโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถ ในการเรียนรู้ในด้านการออกแบบ รายงานว่าให้เลือกใช้ภาพที่สามารถส่งเสริมการบอกความหมาย และทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจง่ายขึ้น สีสันของภาพที่ปรากฏจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ทำให้งานน่าสนใจ เป้าหมายของการใช้สื่อโมชันกราฟิกนั้นคือทำให้ผู้เรียน ไม่เบื่อ เกิดความน่าสนใจอยากติดตามเนื้อหาตั้งแต่ต้นจนจบ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี ตลอดจนทบทวน

และในด้านการประเมิน รายงานว่าสื่อโมชันกราฟิกที่ดีจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อยอดความรู้เดิมได้ (ทักษิณา สุขพัทธี. 2560 : 264 - 265) ซึ่งความเห็นเกี่ยวกับการใช้รูปภาพสอดคล้องกับ ลี-ซิง (Li-shing. 1981 : 65) ที่กล่าวว่ารูปภาพเป็นองค์ประกอบที่สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ สอนให้รู้ความหมายและยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของสิ่งที่ต้องการสื่อได้อย่างชัดเจน ด้วย และเมื่อได้เห็นภาพหรือสีสันทันจะทำให้เกิดการจดจำ มีส่วนช่วย ในการพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนต่อไปได้ นอกจากนี้ใช้ในการสอนคำศัพท์แล้วนั้น ยังสามารถใช้รูปภาพเพื่อจัดการเรียน การสอนการสนทนาได้อีกด้วย และ โรโซวา (Rosova. 2007 : 43) ยังพบว่า การนำเพลงมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นผ่านการพิสูจน์มาแล้วว่าเพลงสามารถช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้ เปิดโอกาสให้ฝึกทักษะการฟัง และยังเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น ซึ่งเพลง และเสียงต่าง ๆ นั้นเป็นองค์ประกอบที่อยู่ในโมชันกราฟิกด้วย

ในวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีน เป็นการพัฒนาสื่อ ให้ออกมาในรูปแบบ โมชันกราฟิกและใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เพื่อดึงดูดความสนใจจากภาพและเสียง โดยรูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549 : 32 - 33) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญ ต่อการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 48) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของเขวพร ศรีระยา (2561 : 85) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมด้านไวยากรณ์ การออกเสียง คำศัพท์ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ทักษะการสื่อสารนั้นเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และหากผู้เรียนบรรลุ วัตถุประสงค์นี้ได้นั้นจะเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

โรงเรียนแกลง“วิทยสถาวร” จังหวัดระยอง เป็นหนึ่งในสมาชิกเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) และเปิดหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งมุ่งพัฒนานักเรียนให้พร้อมสู่ตลาดแรงงาน ในกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาจีน โดยในวิจัยเล่มนี้ มุ่งเน้นด้านการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเป้าหมายในการพัฒนาสื่อและกิจกรรมในการสอนที่น่าสนใจ เพื่อให้เข้ามามีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะเมื่อนักเรียนมีทักษะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการได้นั้น จะส่งผลให้มีโอกาสในการได้งานที่มีรายได้สูง ทำงานใกล้บ้าน เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไปนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ประโยชน์ของการวิจัย

ได้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับอุดมศึกษา และเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีทักษะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทำให้ได้แรงงานที่ดี มีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนในรายวิชาภาษาจีนหรือในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป สำหรับครู โรงเรียน ที่สนใจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ที่มีเรียนในรายวิชาภาษาจีน จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 928 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 38 คน แผนการเรียนภาษา-จีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาจีน

2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาในรายวิชาเสริมทักษะภาษาจีน 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จำแนกเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 8 ตอน ดังนี้

เรื่องที่ 1 职业 (อาชีพ)

ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด)

ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน)

เรื่องที่ 2 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

เรื่องที่ 3 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน)

ตอนที่ 5 员工福利 (สวัสดิการ)

ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

เรื่องที่ 4 面试 (สัมภาษณ์)

ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน)

ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์)

ระยะเวลาในการทำวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยไม่รวมการสอบก่อนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

สื่อโมชันกราฟิก หมายถึง การนำเอาข้อมูลมาสรุปสร้างภาพกราฟิกให้มีการเคลื่อนไหวได้ในหลากหลายมิติ เป็นการผสมผสานกันระหว่างงานออกแบบกับข้อความ ภาพ การเคลื่อนไหว และเสียง โดยนิยมใช้กับเรื่องราวที่มีข้อมูลเยอะ เข้าใจยาก ให้ออกมาในรูปแบบที่สนุกและเข้าใจง่ายมากขึ้น ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกขึ้นทั้งหมด 8 ตอน ดังนี้ 1) การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด 2) อาชีพในฝัน 3) ประวัติส่วนตัว 4) สถานการณ์การจ้างงาน 5) สวัสดิการ 6) ประกาศรับสมัครงาน 7) เทคนิคสัมภาษณ์งาน และ 8) คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์

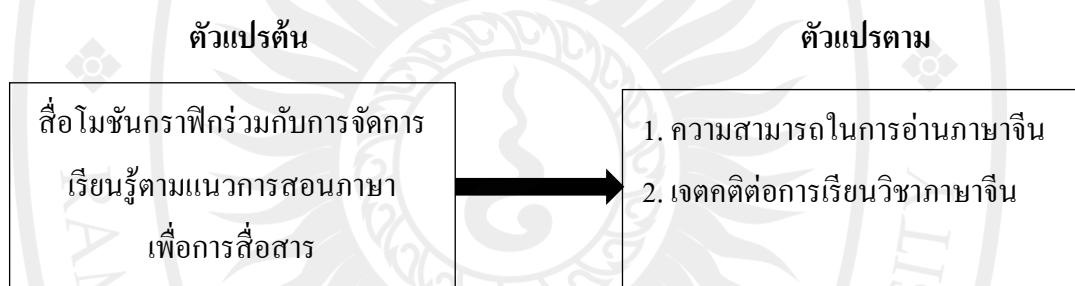
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีบริบทหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษามากกว่ามุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) 2) ขั้นการนำเสนอ (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) และ 5) ขั้นสรุป (Wrap Up)

ความสามารถในการอ่านภาษาจีน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ผ่านการแปลความหมายตัวอักษร ข้อความหรือสัญลักษณ์ทำความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความและเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านจากความรู้ประสบการณ์เดิมจะส่วนช่วยให้ผู้อ่านตีความและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน จำแนกการอ่านตามจุดมุ่งหมายได้อีก เช่น ตำราเรียน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านแบบวิจารณ์และการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ ซึ่งในวิจัยเล่มนี้เน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ เน้นการจับประเด็นสำคัญได้ สามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น ความหมายที่มีสาระคลุมข้อความในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ซึ่งวัดความเข้าใจตัวอักษร คำศัพท์ต่าง ๆ การตีความจากการอ่านไปจนถึงการอ่านและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ผ่านการทดสอบโดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนรูปแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก การเห็นความสำคัญ ของวิชาภาษาจีน ท่าทีหรือพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนวิชาภาษาจีน จนเกิดการแสดง พฤติกรรมออกมาซึ่งมีทั้งทางบวกหรือลบ ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ โดยเจตคติสามารถ วัดได้โดยการศึกษาพฤติกรรม หรือวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นที่มีต่อวิชาภาษาจีน ซึ่งวัด จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนจำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ ข้ออยู่ในแบบวัดเจตคติมาเรียบเรียง

นักเรียน หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 38 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรภาษาจีน
2. สื่อโมชันกราฟิก
3. การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. ความสามารถในการอ่านภาษาจีน
5. เจตคติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรภาษาจีน

ความสำคัญของภาษาจีน

จุดหมายของการเรียนภาษาจีน คือ การสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีน เพื่อสื่อสารกับชาวจีน หรือคนที่ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แม้ว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือการศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่อาชีพ นั่นคือการดำเนินชีวิตด้วยเศรษฐกิจ พร้อมมีรายได้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตถือว่าเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนตัวให้มีความมั่นคง อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสาร แม้บุคคลจะมีศักยภาพโดดเด่นหลากหลายด้านในเชิงวิชาการหรือศาสตร์อื่น ๆ แต่หากด้อยความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ศักยภาพที่มีอยู่ย่อมเสมือนลดทอนลงภาษาต่างประเทศที่สำคัญ ๆ ล้วนเป็นภาษาของประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญตามอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ซึ่งคนทั่วโลกนิยมเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในสังคมโลก เพราะภาษาจีนมิใช่สื่อสารกันในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยม

ใช้กันทั่วโลก และมีผู้นิยมใช้กันมากที่สุด การส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้จะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในประเทศไทยจึงมีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลก โลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดเสริมหนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและการไหลเวียนสารสนเทศอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตร ทำให้โรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐและเอกชนจำนวนค่อนข้างมากเริ่มบรรจุวิชาภาษาจีนลงไปในการเรียนเพิ่มเติม ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะพื้นฐานในด้านภาษาไปใช้ในการประกอบอาชีพ แต่ทว่ายังไม่มีหลักสูตรภาษาจีนโดยเฉพาะสถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรของตนเองตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหลักสูตรคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา รวมทั้งเพื่อให้การสื่อสารภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1 - 2)

วิสัยทัศน์ภาษาจีน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดวิสัยทัศน์ภาษาจีนไว้ดังนี้ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีน แล้วสามารถในการใช้ภาษาจีนถ่ายทอดความรู้ ความคิดและวัฒนธรรมไทยได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถใช้ภาษาจีนแสวงหาความรู้เพื่อศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

จุดประสงค์การเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาจีน ไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 6 - 7)

การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรเริ่มจากระดับพื้นฐานตามสภาพที่เป็นจริง ตามระดับวัยของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มเรียนรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหาง่าย ๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ผู้เรียนจะเข้าใจวิธีการเรียนรู้และเนื้อหาการเชื่อมโยงข้ามเนื้อหา จนถึงขั้นพัฒนาวิธีการรับรู้ที่เป็นของตนเองจนสามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน มีความสนุกสนานและความมั่นใจในการเรียนและการใช้ภาษาจีนเมื่อเรียนรู้ที่เพียงพอและครบถ้วนตามมาตรฐานในหลักสูตร

ครูต้องทำความเข้าใจหลักสูตรและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งคันความรู้ ทักษะ และค่านิยม ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เรามุ่งหวังเพื่อการพัฒนาจะเกิดผลลัพธ์ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งขยายความโดยสังเขปได้ดังนี้

ความรู้ทางภาษา

มุ่งเน้นให้เรียนรู้และเข้าใจการออกเสียงตั้งแต่หลักการเบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการออกเสียงที่ดีสามารถเขียนตัวอักษร คำศัพท์ และใช้ไวยากรณ์ภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง มีรายละเอียดดังนี้

1. รู้และเข้าใจการออกเสียง คือ รู้พยัญชนะและสระในรูปสัทอักษรพินอิน พร้อมเปรียบเทียบตัวอักษรจีน สามารถประสมพยัญชนะกับสระ ได้รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียงการแยกแยะเสียง สามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายได้ รู้ว่าภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียงและเสียงเบา เมื่อใช้หลักการเบื้องต้นเช่นนี้จึงสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนในขั้นสูงขึ้นเป็นลำดับได้ จนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งออกเสียงด้วยทำนองเสียงและน้ำหนักเสียงเพื่อสื่อสารความหมายพิเศษได้

2. รู้ตัวอักษรและคำศัพท์ โดยเริ่มจากที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถจำและอ่านตัวอักษรจีนและคำศัพท์ สามารถแยกแยะเสียงอ่าน ลำดับขีดของตัวอักษรจีน รู้เส้นขีดและความหมายของตัวอักษรจีน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับคำศัพท์รู้ตัวอักษรเดี่ยวและอักษรประสมรู้หมวดคำ และส่วนประกอบของตัวอักษรจีน รู้วิธีประกอบตัวอักษรและโครงสร้างของตัวอักษร เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ เรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ ๆ

จากเรื่องใกล้ตัวและเรื่องราวในชีวิตประจำวัน จนถึงเรื่องในสังคมวงกว้างและข้ามสาระวิชา สามารถเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อสารและสื่อความหมายในหัวข้อต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาควร รู้จักตัวอักษรประมาณ 200 ตัว คำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องประมาณ 500 - 600 คำ ส่วนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,000 คำ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,500 คำ

3. รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ คือ รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกันเมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์ จึงจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนและกว้างขึ้น ผู้เรียนจึงต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม ลักษณะนาม สรรพนาม บุพบท สันธาน คุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา กริยาช่วย การซ้ำคำกริยาและ รู้ลำดับของคำ โครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยค คำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบประโยคความรวมประเภทต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นเป็น ลำดับในบริบทต่าง ๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่น ๆ ที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตาม ระเบียบวิธีทางภาษาเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้วไวยากรณ์จะเป็นส่วนที่ จัดเรียงคำ ลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้น ๆ เพื่อสื่อความหมาย

ทักษะทางภาษา

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาจีน ในการสื่อสารที่คล่องแคล่วขึ้น เป็นลำดับตามวัยของตนเอง ตั้งแต่สนทนาพื้นฐานระดับง่าย ๆ จนถึงการสื่อความหมายตรงตัว และความหมายแฝง มีรายละเอียดดังนี้

1. มีสมรรถนะทางภาษา คือ เข้าใจสามารถใช้ทักษะการสื่อสารและที่คล่องแคล่วขึ้น เป็นลำดับตามวัยและประสบการณ์ที่สั่งสม ได้แก่ การทักทาย อำลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย อวยพร เชื้อเชิญ แนะนำสอบถาม เตือน เล่าเรื่อง อธิบาย บรรยาย แสดงอารมณ์ความรู้สึก ทำที่ความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการใช้ชีวิต การเรียน สถานการณ์ ประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรม

2. เข้าใจและสามารถใช้ประเด็นสนทนาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน ผู้เรื่องใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก ครอบครัว โรงเรียน ชีวิตการเรียน การดำเนินชีวิตในสังคม สภาพแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี ประเด็นเกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เรื่องในอดีต - ปัจจุบัน - อนาคต

3. เข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตัวและความหมายแฝง จับใจความสำคัญใช้ ภาษากายหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เขียนความเรียงและขัดเกลาภาษาได้ อย่างเหมาะสม

ความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรม

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบถึงความเหมือนหรือความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีน จนเกิดความรู้ความเข้าใจและอยู่ร่วมกันในสังคมได้ดี คือ รู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีน และสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เช่น ชนชาติ บุคคลสำคัญ เทศกาล ขนบนิยมประเพณี ความเชื่อ ความศรัทธา มารยาท อาหาร การละเล่น สิ่งประดิษฐ์ วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบบการปกครอง และความเป็นไปต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงความเป็นชนชาติและวัฒนธรรมจีน

ผลลัพธ์ที่ควรเกิดจากการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดผลลัพธ์ที่ควรเกิดจากการเรียนรู้ภาษาจีน โดยผู้เรียนควรมีความรู้ความสามารถอย่างรอบด้าน เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรที่สถานศึกษาแต่ละที่กำหนด โดยมีรายละเอียดดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 8 - 9)

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเขียนและระบุสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับข้อความและประโยคที่ฟังหรืออ่าน ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านและฟังเรื่องที่เป็นบันเทิงคดี และสารคดีพร้อมทั้งสามารถให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบได้

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ เหตุการณ์ ข่าวประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม มีการสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม สามารถพูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านพูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าวอย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ เหตุการณ์ ข่าว เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ ที่ได้จากการสรุปในเนื้อหาของกิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ เขียนและพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก อย่างมีเหตุผลพร้อมตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษาน้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล สถานที่ เวลาและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน อธิบายหรืออภิปรายเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเชื่อ ความคิด และขนบธรรมเนียมและประเพณีของจีน เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้าสืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาจีนสืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในประชาคมพันธกิจข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติการศึกษาต่อรวมไปถึงการประกอบอาชีพด้วย

9. มีทักษะการใช้ภาษาจีนที่เน้นทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองเวลาว่าง ครอบครัว สิ่งแวดล้อม เครื่องดื่ม อาหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่จำเป็นตามสถานการณ์

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเอกสารที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำขึ้น ตามกรอบมาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้และรูปแบบตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นการให้สอดคล้องกับรายวิชาภาษาจีนจึงปรับปรุงยุคและเพิ่มเติมเนื้อหาให้เหมาะสม สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเป็นประโยชน์ให้สถานศึกษานำไปใช้ ประโยชน์และเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนของแต่ละสถานศึกษา จึงจัดทำออกมา 3 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี (ป.1- ม.6) 2) หลักสูตรภาษาจีน 6 ปี (ม.1 - ม.6)

และ 3) หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (ม.4 - ม.6) โดยในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงเลือกใช้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (ม.4 - ม.6) ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย จากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ จากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ	♦ คำสั่ง คำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย จากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ เช่น การกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มต่าง ๆ ตัวอย่าง 姓名、性别、出生日期、国籍、地址、籍贯、学历 学习计划、特长、奖学金/助学金、年级、成绩 上网、网络信息、网上搜索、输入网址 查词典、查资料
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทร้อยกรอง ข่าว ประกาศ โฆษณา	♦ ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง นิทาน บทละคร เรื่องขบขัน เช่น 新闻联播、电视剧、电视广告、娱乐节目、诗词欣赏、笑话 ที่มีความยาวประมาณ 200 ตัวอักษร ตัวอย่าง 文章、成语故事
3. อธิบาย หรือเขียนประโยคหรือข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รวมทั้งเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคหรือข้อความที่ฟังหรืออ่าน	♦ ประโยคหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม การคมนาคม การซื้อขาย การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คำศัพท์สะสม 800 - 1,200 คำ ♦ สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น กราฟ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ ตาราง สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตัวอย่าง 图表、表格、符号、标志、往、路口、拐、马路、离

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
4. ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สรุปและแสดงความคิดเห็น พร้อมให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	◆ บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และบทความจากสื่อต่าง ๆ ที่มีความยาวประมาณ 400 ตัวอักษรขึ้นไป เช่น 愚公移山、鲁班学艺、七夕节、 ◆ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง (题目) ใจความสำคัญ (中心思想) รายละเอียดสนับสนุน (详述) ◆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ ◆ ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์และสรุปความ การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง ตัวอย่าง 应该.....、虽然.....但是.....、因为.....所以..... 既然.....就.....、不但.....而且.....非.....不可、只要.....就.....只有.....才.....、觉得、对我来说、依我看 对于这件事 要考试了，你们应该努力学习。 - A: 你对这件事有什么意见？ B: 我觉得...、我认为.....、像、比如 - A: 我喜欢去公园，像北海、颐和园什么的,因为那儿的空气很凉快。 B: 泰国有很多水果，比如；榴莲、红毛丹、山竹、芒果等等。

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. สนทนาอย่างต่อเนื่องและเขียนโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม	♦ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล กิจกรรม ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน ตัวอย่าง 我爸爸在一家进出口公司当营业部经理。 我是在去年的春节晚会上认识她的。 今年在泰国成功地举办了第十四届东盟高峰会议。
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในสถานการณ์ต่าง ๆ	♦ คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน ตัวอย่าง 大家把房间钥匙还给柜台后，请在大厅集合上车出发，要不然就来不及了。 曼谷不但是泰国的经济中心，而且是世界重要的旅游城市之一。 中国的高考，除了要考数学、语文和英语三门课以外，还要考一门选修课。
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ	♦ ภาษาที่ใช้แสดงความต้องการ การขอและให้ความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ตัวอย่าง 我要、想.....、我可以、能.....吗? 、.....好吗? 好、不好、可以、不可以行、不行、有、没有、会、不会、喜欢、不喜欢 请你帮我一下好吗? 、请你把窗帘拉上。 别再提这件事。、你能让我试试看吗? 老师，请原谅我。 老师，对不起，我保证以后再也不迟到了。

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน	你介意我坐在这里吗? 我只坐五分钟而已。 辛苦了, 还麻烦你跑一趟。 ♦ คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เช่น เปรียบเทียบ แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน เช่น บทความ ประกาศ โฆษณา ตัวอย่าง 请问、这是.....、比、比较、更、越、我想、觉得、认为、到底、终于、其实.....你的中文说得越来越好了。 A: 你说黑色的合适还是白色的合适? B: 我觉得不管是黑色的还是白色的都不合适。 A: 你觉得 HSK 难吗? B: 我认为不难。
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผล หรือสอดแทรกสำนวนประกอบ	♦ ประโยคหรือสำนวนภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าวหรือเหตุการณ์ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เลียดัง ดีไม่ดี ตัวอย่าง 他这个人做事不太认真, 总是马马虎虎的。 虽然学习很困难, 但是我们还是要继续努力。 由于经济不太好, 我们应该要节约。 直到现在, 我还不知道他叫什么名字。

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ประสพการณ์ ข่าวหรือเหตุการณ์ เรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ของสังคม	♦ การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประสพการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นต่าง ๆ เช่น การเดินทาง อาหาร กีฬา ดนตรี ภาพยนตร์ การเลี้ยงสัตว์ เวลาว่างและนันทนาการ อาชีพ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความยาวของบทความไม่ต่ำกว่า 150 ตัวอักษร ตัวอย่าง 中泰两国有着悠久的友好关系。自从 1975 年建立外交关系以来，两国在政治、经济、文化贸易和军事等方面的交流与合作得到了全面的发展。两国的贸易与投资额不断增加 泰国出口到中国的主要商品有大米 橡胶、热带水果 电脑配件等。泰国从中国进口电器 电子产品、机械。
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ สาระหรือหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ข่าวสั้น ๆ เหตุการณ์ สถานการณ์ของสังคม และประเทศ	♦ การจับใจความสำคัญ สาระ การวิเคราะห์ ข่าวสั้น ๆ เหตุการณ์ และสถานการณ์ของสังคมและประเทศ ♦ การวิเคราะห์เรื่อง เพื่อจับใจความสำคัญ สาระหรือหัวข้อเรื่อง ♦ ข้อความ บทสนทนา บทอ่าน นิทาน เรื่องสั้น เรื่องเล่า ข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง บุคคลสำคัญ ตัวอย่าง 这篇文章反映 指出..... 这篇报道评论.....
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมให้เหตุผลประกอบ	♦ ประโยค และข้อความแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
	ตัวอย่าง 我认为留学北京好处多 首先有很多名牌大学 其次能学到标准的普通话 最后就是北京有很多名胜古迹。

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 4 มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	♦ การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนาให้เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน ตัวอย่าง 明天见。不见不散。 (การเลือกใช้ภาษา) 大家好。各位好。
2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียมประเพณีของจีน	♦ ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมประเพณีของจีน เช่น สถานที่สำคัญ การใช้เวลาว่าง เทศกาลต่าง ๆ เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม เพลง เกมกีฬา ศิลปะการแสดง ตัวอย่าง 满月 - 中：抓周、满月酒 - 泰：剃胎毛 生日：生日蛋糕、长寿面 婚礼：新郎、新娘 葬礼：悼念、花圈

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
3. อธิบายและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีของจีน	♦ ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีของจีน ♦ กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม เพลง การเขียนพู่กันจีน บทบาทสมมุติ ละครสั้น เทศกาลต่าง ๆ ตัวอย่าง 剪纸、中国结、猜谜语 歌舞、书法、画画儿 象棋、表演、朗诵、武术 中文电脑

ตาราง 5 มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. อธิบายหรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนกับภาษาไทย	♦ ความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยค คำนวนภาษา สุภาษิต และบทกลอน ของภาษาจีนกับภาษาไทย - ตัวอย่าง - ตัวอักษรจีน: วิธีการสร้างอักษรจีน/ ส่วนประกอบของตัวอักษรจีน - คำ: คำพ้องรูป – พ้องเสียง/ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน - วลี: โครงสร้างวลี เช่น 红车 (สีแดง + รถ) / รถสีแดง - ประโยค: ประโยคความเดียวที่มีส่วนขยาย ได้แก่ 主语、谓语、宾语、定语、状语、补语 เช่น 我在食堂吃饭。 (ฉัน + อยู่ที่โรงอาหาร + กินข้าว) / ฉันกินข้าวที่โรงอาหาร - ประโยคความซ้อน ได้แก่ 并列复句、承接复句、递进复句、 选择复句、因果复句、转折复句、条件复句、 让步复句、目的复句、假设复句、紧缩复句

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
	- รูปประโยค 句式“被”字句“有”字句 “把”字句、动句、兼语句 - เครื่องหมายวรรคตอน - สำนวน-สุภาษิต-คติพจน์ 成语、谚语、俗语 歇后语、座右铭 - ตัวอย่าง 亡羊补牢 / วัวหายล้อมคอก 对牛弹琴 / สีขอลให้ควายฟัง - บทกลอนของภาษาจีนและภาษาไทย ได้แก่ 静夜思、春眠
2. วิเคราะห์หรืออภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	♦ การวิเคราะห์ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรมของไทย เช่น ตัวเลขมงคล การทักทาย - ตัวอย่าง 生活：四合院、饮食文化、中国乐器、体育、艺术 习俗：风水、送礼、吉祥数字 吉祥物、神仙 节日：儿童节、教师节、国庆节 劳动节、春节、宋干节

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอ ด้วยการพูดหรือการเขียน	♦ การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และการนำเสนอ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ♦ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ได้แก่ - 数学 (加、减、乘、除) - 自然科学 (物理、化学、生物、天文学、地质) - 社会科学 (经济学、地理、历史、宗教与文化 (思想品德社会道德、好公民)) - 泰语 - 外语 (英语、汉语、法语、日语、德语、阿拉伯语、梵巴语) - 卫生与体育 - 艺术 (手工艺、绘画、音乐、舞蹈) - 职业与科技

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมโลก	♦ การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมโลก เช่น การเล่าเหตุการณ์สำคัญ ข่าวในประเทศจีนและประเทศไทย เหตุการณ์ปัจจุบันของโลก ♦ นำคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา และบทความที่ได้เรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ภาษาจีนในการสืบค้นหรือค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้ หรือข้อมูลจากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	♦ การใช้ภาษาจีนในการสืบค้น การค้นคว้าความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ และแหล่งการเรียนรู้หลากหลายในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ตัวอย่าง - การสืบค้นข้อมูล 查词典、查资料、上网、网上搜索、输入网址 - การกรอกแบบฟอร์ม 姓名、性别、年龄、出生日期、国籍、地址、电子邮件、学历
2. เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น หรือประเทศเป็นภาษาจีน	♦ การใช้ภาษาจีนในการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น แผ่นพับ แนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ประกาศ ป้ายคำขวัญ นิทรรศการ ♦ การนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาจีน ตัวอย่าง 制作标语、宣传册（板）、布告栏、制作中文网页、夏令营、展览、才艺比赛、小导游

หลักสูตรสถานศึกษาวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร”

หลักสูตรของโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” กำหนดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยโรงเรียนได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 หลักสูตรแผนการเรียน ได้แก่ หลักสูตรแผนการเรียนอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร หลักสูตรแผนการเรียนอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 หลักสูตรแผนการเรียน ได้แก่ หลักสูตรแผนการเรียนอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

โดยในรายวิชาเสริมทักษะภาษาจีน 1 เปิดให้เรียนสำหรับแผนการเรียนภาษาจีน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ได้จัดทำคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ ตามกรอบตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (ม.4 - 6) ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ผู้เรียนและชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

จ33203 เสริมทักษะภาษาจีน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายจากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ เช่น การกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มต่าง ๆ อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อยกรอง บทละคร เรื่องขบขันที่มีความยาว 200 ตัวอักษร ศึกษาการใช้ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ และสรุปความ การให้เหตุผล การยกตัวอย่าง ใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนในการแสดงความรู้สึก อธิบายเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค จำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนกับภาษาไทย

โดยการฝึกทักษะภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีทักษะในการสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ มีทัศนคติที่ดี และประโยชน์และคุณค่าของภาษาจีน มีวินัย ซื่อสัตย์ มีความสามัคคีร่วมมือช่วยเหลือกันในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่า ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรม แสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้และความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาต่างประเทศ รักการอ่าน กล้าแสดงออกทางความคิดอย่างมีเหตุผล เป็นผู้มีความรู้ จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชนและประเทศชาติ

ผลการเรียนรู้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายจากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ
2. กรอกข้อมูลในแบบฟอร์มต่าง ๆ
3. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อยกรอง บทละคร เรื่องขบขัน
4. ใช้ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ และสรุปความ

5. ใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนในการแสดงความรู้สึก
 6. อธิบายเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนกับภาษาไทย
 7. ใช้ภาษาท่าทางเพื่อการสื่อสาร การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ได้
 8. พูดและเขียนภาษาจีนตามสถานการณ์ที่กำหนดได้
- รวม 8 ผลการเรียนรู้

ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ โดยสอดคล้องกับผลการเรียนรู้รายวิชา จ33203 เสริมทักษะภาษาจีน 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 9 โครงสร้างแสดงความสอดคล้องระหว่างหน่วยการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้รายวิชา จ33203 เสริมทักษะภาษาจีน 1

ที่	ชื่อหน่วย	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)
1	职业 (อาชีพ)	1. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อย กรอง บทละคร เรื่องขบขัน 2. ใช้ภาษาท่าทางเพื่อการ สื่อสาร การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ได้	ศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์ บทความ ข่าวเกี่ยวกับอาชีพ อาชีพในฝันจำลองการใช้ภาษา โดยเรียนรู้จากบทสนทนา เกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ เป็นพื้นฐานที่สามารถนำไปสู่ การใช้ในชีวิตประจำวันได้	3
2	个人简历 (ประวัติ ส่วนตัว)	1. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อย กรอง บทละคร เรื่องขบขัน 2. กรอกรวบรวมข้อมูลในรูปแบบฟอร์ม ต่าง ๆ	ศึกษาเกี่ยวกับการบอกข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและทำความ รู้จักผู้อื่นจากการอ่านข้อมูล กรอกรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ตามหัวข้อ ในการเขียนประวัติส่วนตัว	2

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วย	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)
3	招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)	1. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อยกรอง บทละคร เรื่องขบขัน 2. ใช้ประโยชน์ที่ใช้ ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ และสรุปความ	ศึกษาเกี่ยวกับประกาศรับ สมัครงาน อ่านข่าวรับสมัคร งาน เรียนรู้เรื่องสวัสดิการที่จะ ได้รับในการทำงาน และสรุป ใจความสำคัญจากประกาศรับ สมัครงาน ซึ่งสามารถนำไปใช้ ในการหางานในอนาคตได้	4
4	面试 (สัมภาษณ์)	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย จากข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ 2. ใช้ประโยชน์ที่ใช้ ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ และสรุปความ	ศึกษาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน ประโยชน์ที่เจอในการสัมภาษณ์ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ สัมภาษณ์งาน ใช้ทักษะ การสื่อสารในการแสดง ความคิดเห็น ได้ตอบ ผ่านการสนทนาในการ สัมภาษณ์งาน ซึ่งเป็นไปตาม สถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์จริงได้	3
รวม				12

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สื่อโมชันกราฟิก

สื่อโมชันกราฟิก เป็นสื่อเคลื่อนไหวรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยดึงดูดความสนใจผู้เรียน เนื่องด้วยองค์ประกอบที่มีทั้งภาพและเสียงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของสื่อโมชันกราฟิก

จากการศึกษาความหมายของสื่อโมชันกราฟิก นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงไว้ดังนี้ อารีนา อารยะกุล (2560 : 24) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อโมชันกราฟิกว่า การนำเอา ข้อมูล ภาพ ข้อความ ตัวอักษร กราฟิก หรืออินโฟกราฟิกมาทำให้เกิดการเคลื่อนไหว สามารถช่วย ในการดึงดูดความสนใจ ซึ่งสามารถสื่อความหมายข้อมูลทั้งหมดให้ผู้คนเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

เบญจวรรณ จุปะมะตัง และธวัชชัย สหพงษ์ (2560 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของ สื่อโมชันกราฟิกว่า เป็นงานกราฟิกเคลื่อนไหว โดยนำภาพมาจัดเรียงต่อ ๆ กัน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่ง คือ การนำงานออกแบบและภาพเคลื่อนไหวมาผสมกัน ทำให้เกิดเป็นชิ้นงานเป็นที่น่าสนใจ สามารถพบเจอได้ในรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง หรือฉากหลังในงานแสดงรายการ พิธีกรต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

อินโฟกราฟิก ไทยแลนด์ (ออนไลน์, 2561) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อโมชันกราฟิก (Motion Graphic) ว่า สามารถแยกออกเป็น 2 คำ ได้แก่ 1) โมชัน (Motion) คือ การเคลื่อนไหว และ 2) กราฟิก (Graphic) คือ ศิลปะแขนงหนึ่งที่ใช้สื่อความหมายด้วยการใช้เส้น เช่น แผนภูมิ แผนภาพ การ์ตูน ดังนั้น โมชันกราฟิก (Motion Graphic) ก็คือ การสร้างภาพด้วยกราฟิกให้มีการเคลื่อนไหว ได้ในหลากหลายมิติ ซึ่งต่างกับ แอนิเมชัน (Animation) ตรงที่ไม่มีตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่อง หรือ มีบทพูด และการตัดฉากสลับเหมือนภาพยนตร์ แต่จะเป็นการสร้างการเคลื่อนไหวให้กับ Graphic แทน และใช้การพากย์เสียงบรรยายประกอบ นิยมใช้กับเรื่องราวที่มีข้อมูลเยอะ เข้าใจยาก ให้ออกมาในรูปแบบที่สนุกและเข้าใจง่ายมากขึ้น

ความหมายของสื่อโมชันกราฟิกที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ดังนี้ สื่อโมชัน กราฟิก หมายถึง การนำเอาข้อมูลมาสรุปสร้างภาพกราฟิกให้มีการเคลื่อนไหวได้ในหลากหลายมิติ เป็นการผสมผสานกันระหว่างงานออกแบบกับข้อความ ภาพ การเคลื่อนไหวและเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้ได้รับชม โดยนิยมใช้กับเรื่องราวที่มีข้อมูลเยอะ เข้าใจยาก ให้ออกมา ในรูปแบบที่สนุกและเข้าใจง่ายมากขึ้น

องค์ประกอบของสื่อโมชันกราฟิก

สื่อโมชันกราฟิกเป็นสื่อที่สร้างจากองค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ น่าติดตาม ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ มีดังนี้

ลินดา (Linda. 1995 : 5 - 7; อ้างถึงใน นฤมล จันทร์ศรีโคตร. 2560 : 37 - 38) กล่าวถึงองค์ประกอบของงานออกแบบกราฟิกด้านมัลติมีเดีย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. ข้อความหรือตัวอักษร (Text) เป็นส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้แสดงรายละเอียด หรือเนื้อหาที่น่าสนใจ

2. ภาพนิ่ง (Image) ภาพนิ่งมีบทบาทมากกว่าข้อความหรือตัวอักษร เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงการรับรู้หรือเรียนรู้ด้วยการมองได้ค่อนข้างดีกว่า และถ่ายทอดความหมายได้ลึกซึ้งกว่าตัวหนังสือ ภาพกราฟิกเป็นสื่อในการนำเสนอที่ดีเนื่องจากมีสีสัน มีรูปแบบน่าสนใจ สามารถสื่อความหมายได้กว้าง เช่น ภาพเวกเตอร์ ภาพบิตแมพ คลิปอาร์ต เป็นต้น

3. ภาพเคลื่อนไหว (Animation) ภาพกราฟิกที่เคลื่อนไหว แสดงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้เกิดจินตนาการให้และแรงจูงใจ

4. เสียง (Sound) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ หากมีเสียงที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในการนำเสนอจะช่วยให้สื่อโมชันกราฟิกมีความน่าสนใจน่าติดตาม และเกิดความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

5. ภาพวิดีโอ (Video) วิดีโอประกอบด้วยเสียงสามารถนำเสนอได้สมบูรณ์กว่าองค์ประกอบอื่น ๆ แต่ปัญหาคือเรื่องของการสิ้นเปลืองทรัพยากรพื้นที่นั่นเอง

กมลทิพย์ รุ่งประเสริฐ (2561 : 17 - 18) กล่าวถึงองค์ประกอบของสื่อโมชันกราฟิกดังนี้

1. บท (Script) คือ เรื่องราวที่ต้องการให้เกิดขึ้นในงาน มีการเกริ่นนำ ใจความหลัก และสรุป โดยควรมีความยาวตั้งแต่ 1 - 2 นาทีแต่ไม่ควรเกิน 5 นาที เพื่อความกระชับและความเข้าใจง่าย ยาวจนเกินไปอาจจะทำให้เกิดความน่าเบื่อ

2. ภาพ (Graphics) การออกแบบโมชันกราฟิกส่วนใหญ่เกิดจากภาพ เช่น ภาพวาด ภาพประกอบและการ์ตูน รวมถึงรูปแบบตัวอักษรถือว่าเป็นภาพ ซึ่งสามารถแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกได้

3. การเคลื่อนไหว (Motion in Motion Graphics) การเคลื่อนไหวในภาพอาจสร้างขึ้นจากจุด เส้น หรือรูปทรงต่าง ๆ และอาจมีทิศทางการเคลื่อนที่เป็นวงกลม หรือเส้นตรงไปทางซ้าย หรือไปทางขวาขึ้นอยู่กับรูปทรงของภาพแล้วความต้องการเล่าเรื่องของผู้ออกแบบ

4. เสียง (Sound in Motion Graphics) เสียงที่เหมาะสมจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพถึงร้อยละ 70 ถ่ายทอดความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกได้ เพราะภาพและเสียงเป็นองค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของมนุษย์ เสียงจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการสร้างโมชันกราฟิก

5. สี (Color in Motion Graphics) ในงานโมชั่นกราฟิก การใส่ใจกับสีสันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะสีเป็นเครื่องกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกที่มีต่องานออกแบบ การเลือกใช้สีจึงจำเป็น ซึ่งสีที่มีความแตกต่างกันอาจส่งผ่านอารมณ์และความรู้สึกที่มีความหมายแตกต่างกันได้

6. แสง (Lighting in Motion Graphics) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง เช่น แสง ความสว่าง หรือดวงอาทิตย์ถือเป็นองค์ประกอบของพระเจ้า การเริ่มต้นใหม่ ในขณะที่ความมืด อาจสื่อความหมายถึงความลึกลับ หดหู่การปรับแสงต่าง ๆ จึงมีผลต่อการเสริมสร้างจินตนาการ ในงานโมชั่นกราฟิก

7. พื้นที่ว่าง (Space in Motion Graphics) ออกแบบงานให้มีพื้นที่ว่าง หรือกำหนด ตำแหน่งของวัตถุมีผลต่อการส่งผ่านอารมณ์ความรู้สึก ดังนั้นหากมีวัตถุจำนวนมากจนมีที่ว่าง เหลือน้อย อาจทำให้รู้สึกอึดอัด

จากองค์ประกอบของสื่อโมชั่นกราฟิกข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของโมชั่น กราฟิกคือ ข้อความ ภาพ การเคลื่อนไหวและเสียง ที่จะช่วยกันผสมผสานให้สื่อโมชั่นกราฟิก ออกมาเป็นที่น่าสนใจและช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนในการออกแบบสื่อโมชั่นกราฟิก

ขั้นตอนการออกแบบสื่อโมชั่นกราฟิกนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธีโดยมีนักการศึกษา กล่าวถึงไว้ดังนี้

ทักษิณา สุขพัทธี (2560 : 264 - 265) กล่าวว่า ขั้นตอนในการออกแบบสื่อโมชั่นกราฟิก ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอน การออกแบบด้วย ADDIE MODEL และทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ได้แก่

ขั้นที่ 1 ด้านการวิเคราะห์ ในการวางแผนสื่อ Motion Graphic แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. วิเคราะห์ด้านกลุ่มเป้าหมาย ความต้องการของกลุ่มคนดู และด้านปัญหา เช่น ประสบการณ์เดิม รสนิยม อายุ เพศ และข้อจำกัด เป็นการวางแผนที่รอบคอบสมบูรณ์ได้สื่อ ที่ต้องการ

2. วิเคราะห์ด้านเนื้อหา ความถูกต้องและตรงกับวัตถุประสงค์ โดยเนื้อหาไม่แน่นไป หรือนำเสนอโดยใช้เวลานานเกินไป แนะนำให้แบ่งบทและจำกัดระยะเวลาในการดูให้เหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย ควรทำเนื้อหาที่ยากให้เข้าใจง่ายขึ้น

ขั้นที่ 2 ด้านการออกแบบ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการออกแบบ Storyboard กำหนดรูปแบบ กำหนดทิศทางของเรื่อง การวางโครงเรื่อง และใจความหลักของเรื่องให้ชัดเจน

2. ด้านการออกแบบวิธีเร้าความสนใจ ใช้ภาพที่สื่อความหมาย ใช้สีสนับสนุนสื่ออารมณ์ และความน่าสนใจของงาน รูปแบบการนำเสนอ Motion Graphic จะต้องดึงดูดผู้เรียน ไม่น่าเบื่อ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้น่าติดตามตลอดบทเรียน มีการทำเสียงพากย์ การใส่ดนตรีประกอบ

3. ด้านการออกแบบการบอกวัตถุประสงค์ ในแต่ละตอนควรมีการบอกวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง เช่น หัวข้อก่อนเข้าบท เป็นต้น

4. ด้านการออกแบบวิธีการเพื่อทบทวนความรู้เดิม ควรมีการวัดผลก่อนเรียนเพื่อทราบความรู้เดิม ทั้งด้านความรู้และด้านคุณลักษณะ และมีการสอบหลังเรียน

5. ด้านการออกแบบการนำเสนอเนื้อหาใหม่ เช่น เนื้อหาตรงกับกลุ่มเป้าหมายและทันสมัย ไม่ใช้ภาพเคลื่อนไหวมากเกินไปจะดูรกวุ่นวาย ที่สำคัญควรเผยแพร่ได้ทั้ง 2 รูปแบบ คือ ออนไลน์และออฟไลน์ และขนาดไม่หนักมากเพื่อความสะดวกในการเผยแพร่

6. ด้านการออกแบบชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ ควรเน้นให้มีการปฏิสัมพันธ์ไม่ใช่สื่อสารทางเดียว

7. ด้านการออกแบบวิธีกระตุ้นการตอบสนองบทเรียน และเสริมแรง เช่น คะแนน ภาพแสดงอารมณ์ดีใจ หรือให้กำลังใจ

8. ด้านการออกแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ จะประเมินผลโดยการใช้แบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 การพัฒนา ด้านการตอบสนองและปฏิสัมพันธ์ ควรคำนึงถึงการผลิตสื่อ การใช้ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาษาท่าทางมาแล้วแทนคำพูด รวมถึงการใช้เทคนิคในการตัดต่อทั้งภาพ และเสียงการใช้ Transition Effect และ Plug In ต่าง ๆ ในการทำงาน การตัดต่องาน Motion Graphic เช่น การบันทึกเสียง การทำเสียงพากย์ การใส่ดนตรีประกอบ นอกจากนี้ยังมีเทคนิคพิเศษต่าง ๆ เช่น การทำตัวอักษรให้เคลื่อนไหว การซ้อนภาพ ร่วมกับโปรแกรมยอดนิยมต่าง ๆ จนได้ผลงานที่พร้อมนำออกเผยแพร่

ขั้นที่ 4 ด้านการนำไปใช้ เมื่อออกแบบแล้วควรนำสื่อไปทดลอง จัดทำแบบสอบถาม และจึงนำมาแก้ไขโดยใช้กระบวนการวิจัยสื่อ

ขั้นที่ 5 ด้านการประเมิน ผู้สอนซักถามและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามจากการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถอธิบายขั้นตอนขององค์ความคิดให้ได้ เมื่อใดที่มีข้อสงสัยในประเด็นใด ๆ ก็ตาม ผู้เรียนและผู้กำกับก็สามารถที่จะนำมาขยายความอย่างมีเหตุผล เพราะสื่อที่ดีไม่ได้ยู่ลำพังเพียงเทคนิคเท่านั้น แต่อยู่ที่เนื้อหาการดำเนินเรื่องเช่นกัน สื่อโมชันกราฟิก ที่ดีผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อยอดความรู้เดิมได้

เบญจวรรณ จุปะมะตัง และธวัชชัย สหพงษ์ (2560 : 3) กล่าวว่า ขั้นตอนการออกแบบสื่อ โมชันกราฟิกตามหลัก 3P ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการเตรียมการผลิต (Pre-production)
 - 1.1 การศึกษาและรวบรวมข้อมูล
 - 1.2 เขียนบท
 - 1.3 เขียนสตอรี่บอร์ด
 - 1.4 ออกแบบตัวละครและฉาก
 - 1.5 บันทึกเสียง
2. ขั้นตอนการผลิต (Production)
 - 2.1 การวาดตัวละครและฉาก
 - 2.2 นำตัวละครและฉากเคลื่อนไหว และกำหนดการเคลื่อนไหวให้เข้ากับเสียงบรรยาย
 - 2.3 การนำส่วนประกอบทั้งหมดมาทำการตัดต่อ รวมทั้งใส่เสียงบรรยาย และเสียงต่าง ๆ
3. ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production)
 - 3.1 ทดลองแล้วปรับปรุงแก้ไขสื่อโมชันกราฟิก
 - 3.2 ขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา
 - 3.3 แก้ไขและปรับปรุงจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 3.4 เก็บรายละเอียดของงานทั้งหมด

จากการศึกษาขั้นตอนการสร้างสื่อโมชันกราฟิกของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้น ในวิจัยเล่มนี้ใช้ขั้นตอนการสร้างสื่อโมชันกราฟิกดังนี้ 1) ขั้นตอนการผลิต ศึกษาเนื้อหา กำหนดทิศทางของงาน การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเนื้อหาที่เหมาะสม 2) ขั้นตอนการสร้างหรือการผลิตโมชันกราฟิก เริ่มตั้งแต่การเขียนสตอรี่บอร์ด เขียนบท ใส่การเคลื่อนไหวและเสียง และ 3) ขั้นตอนหลังการผลิต ขึ้นประเมินความเหมาะสมของชิ้นงาน ซึ่งเมื่อกระบวนการทั้งหมดเสร็จจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้จริงต่อไป

ประโยชน์ของสื่อโมชันกราฟิก

ด้วยจุดเด่นต่าง ๆ และความน่าสนใจในสื่อโมชันกราฟิกนั้น ทำให้โมชันกราฟิกมีประโยชน์หลากหลายด้านดังต่อไปนี้

ไอเดียนเรดดี (ม.ป.ป. ออนไลน์) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อโมชันกราฟิกไว้ดังนี้

1. เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่า ซึ่งภาพกราฟิกธรรมดา ๆ นั้นสามารถเล่าเรื่องและสื่อความหมายได้เพียงระดับหนึ่ง แต่ผู้รับสารอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่เราต้องการสื่อได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่เป็นความรู้ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนและเข้าใจยาก ดังนั้นการนำเสนอด้วยภาพกราฟิกสีสันสดใส ที่เคลื่อนไหวได้อย่างมีชีวิตชีวา จึงสามารถดึงดูดความสนใจ และเข้าถึงได้มากกว่า

2. สื่อสารได้รวดเร็วครบถ้วน แม้จะสามารถสื่อสารได้ครอบคลุมทั่วถึง สนุก และเข้าใจง่ายก็จริง แต่ปริมาณเนื้อหาและระยะเวลา การเล่าเรื่องจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างกระชับ ครบถ้วน และตรงตามวัตถุประสงค์

3. สนุก น่าติดตาม ไม่น่าเบื่อ การนำเสนอด้วยภาพเคลื่อนไหว กราฟิกสีสันสดใส เสียงดนตรี และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ส่งเสริมกัน ทำให้เนื้อหาที่ต้องการสื่อสารมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4. เล่าเรื่องได้ชัดเจนกว่า ในภาพกราฟิก 1 ภาพ ผู้รับสารอาจตีความเนื้อหา ได้ไม่ชัดเจนเพียงพอ แต่โมชันกราฟิก จะทำให้เข้าใจ เรื่องราว และช่วยสื่อสารได้อย่างชัดเจนกว่า จึงไม่แปลกที่โฆษณาสินค้าของแบรนด์ดังต่าง ๆ มักนิยมใช้ เพื่อดึงดูดความสนใจและบอกเล่าสรรพคุณของสินค้าได้อย่างแนบเนียน

กมลทิพย์ รุ่งประเสริฐ (2561 : 19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อโมชันกราฟิกไว้ดังนี้

1. โมชันกราฟิกเป็นสื่อที่ผสมผสาน สามารถดึงดูดความสนใจและเพิ่มความสามารถในการจดจำได้ดี
2. สามารถสรุปข้อมูลในปริมาณมากให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
3. มนุษย์รับรู้ข้อมูลรูปภาพได้ดีกว่าตัวหนังสือ คนส่วนใหญ่ทำตามคำแนะนำที่มีทั้งภาพและข้อความมากกว่าข้อมูลที่มีเพียงตัวอักษรอย่างเดียว
4. มีอิสระในการสื่อสาร ผู้ชมสามารถเข้ามารับชมได้อย่างอิสระ
5. เผยแพร่ได้เร็ว สามารถส่งต่อได้หลากหลายช่องทาง

จากการศึกษาจากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า สื่อโมชันกราฟิกเป็นสื่อที่สามารถสร้างความสนุก น่าติดตามและดึงดูดกลุ่มเป้าหมายได้ดี เป็นการสรุปข้อมูลที่มีปริมาณมากให้เข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อที่สามารถเผยแพร่และส่งต่อได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย

การหาประสิทธิภาพสื่อ

การผลิตสื่อ ก่อนนำไปใช้เพื่อตรวจสอบว่าสื่อดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ต่อนักเรียนหรือไม่ ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องนำสื่อผ่านกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพ โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพสื่อไว้ดังนี้

วชิราพร อัจฉริยโกศล (2536 : 15 - 26) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลสื่อการเรียนการสอนมีขั้นตอนพิถีพิถันมาก โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ

1. การตรวจสอบโครงสร้างภายในสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวนอย่างน้อย 3 คน แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านลักษณะสื่อ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี

2. การตรวจสอบคุณภาพสื่อ ซึ่งแบ่งการดำเนินการออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบ 1 : 1 ซึ่งในระหว่างการทดลองใช้สื่อให้บันทึกผลเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขสื่อ ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบกลุ่มเล็ก จำนวนประมาณ 5 - 10 คน เพื่อทดสอบสิ่งที่ปรับปรุงไปแล้วว่าถึงระดับเกณฑ์แล้วหรือไม่ และขั้นตอนที่ 3 การทดสอบกลุ่มใหญ่ ทดสอบด้วยกลุ่มตัวแทนประมาณ 30 คน เป็นการทดสอบหลังจากที่สื่อมีการปรับปรุงแก้ไขจนมีคุณภาพ

เพชฌุ กิจระการ (2554 : 46 - 50) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้
2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียน โดยประสิทธิภาพจะวัดจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย กับแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80/80$ ตัวเลข 80 แรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

โดยเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ ถ้าวิชาอาจตั้งเกณฑ์ที่ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างง่ายอาจตั้งเกณฑ์ที่ 90/90 และตั้งเกณฑ์ค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 เช่น ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 ถือว่าใช้ได้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 11 - 12) กล่าวว่า เมื่อการผลิตสื่อและชุดการสอนขึ้น ก่อนที่จะนำไปใช้ต้องผ่านขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1)

เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน กับนักเรียน 1 - 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลา ในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าหงาย หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประมาณการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำ และทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหา สาระกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

ประสิทธิภาพแบบเดี่ยวนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่เมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10)

เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน กับนักเรียน 6 - 10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง อ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลา ในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าจ่น หรือทำท่าทาง ไม่เข้าใจหรือไม่หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือกิจกรรม หรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้าย ที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วย ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึง เกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระกิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงในครั้งนี้จะคะแนนของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100)

เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน กับนักเรียนทั้งชั้น ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกต พฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าจ่น หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบ ประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและ งานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียนนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้อง ปรับปรุงเนื้อหาสาระกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนที่ดีขึ้นแล้วนำไปทดสอบ ประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่มหากทดสอบประสิทธิภาพ 2 - 3 ครั้ง จะได้ค่า ประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำปกติไม่ควรทดสอบประสิทธิภาพเกิน 3 ครั้ง ด้วยเหตุนี้ ชั้นทดสอบ ประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100 ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม ควรใกล้เคียงกัน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 ถือว่ายอมรับได้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบจนกว่าจะถึงเกณฑ์ แต่หากสูงกว่าเกณฑ์มากกว่า 2.5 ถือว่า ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาขั้นตอนการหาประสิทธิภาพสื่อของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกคือประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะช่วย ในการประเมินด้านเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของสื่อในการนำไปใช้ ส่วนที่ 2 คือ การหา ประสิทธิภาพโดยการนำไปใช้กับนักเรียน โดยให้ได้ร้อยละตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยในวิจัยเล่มนี้ ได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพแบบของชัยงค์ พรหมวงศ์ โดยได้แบ่งการหาประสิทธิภาพ

เป็น 3 ขั้นตอน 1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) 2) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) และ 3) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายท่านดังนี้

สมจิตร บุรีจันทร์ (2560 : 20) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีบริบทหลากหลายคล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชุดิมา คล้าภิบาล (2560 : 19) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร และใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

เยาวพร ศรีระษา (2561 : 25) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

เพ็ญพิสุทธิ์ ภิญ โยธศักดิ์ (2561 : 52) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนหรือกรอบในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป้าหมายคือ ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิสัยในการสื่อสาร ได้แก่ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์การใช้ภาษาในสังคม ความสามารถในการตีความ และความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร ผ่านกระบวนการใช้ความคิด เพื่อนำภาษามาใช้ในการสื่อสารจริง

เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562 : 41) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษา (Use) มากกว่ามุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Usage) ในการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการแสดงความคิดเห็น ตีความ และการเจรจาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้เหมาะสมในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 21) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาแบบเป็นธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับความถูกต้องในการใช้ภาษา

จากการศึกษาความหมายแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ มีบริบทหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษามากกว่ามุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา ในสถานการณ์ที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

บราวน์ (Brown, 2001 : 43; อ้างถึงใน ทิพากร สุขชูศรี, 2560 : 41-42) ได้กล่าวว่า ลักษณะการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการเรียนในชั้นเรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบ คือ ความสามารถในการด้านไวยากรณ์ การเรียบเรียงถ้อยคำ หน้าที่ของภาษา การใช้ภาษาในบริบทของสังคม และด้านกลยุทธ์ในการสนทนา

2. เทคนิคของการใช้ภาษาถูกออกแบบเพื่อให้ผู้เรียน ได้คำนึงในเรื่องของการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และบริบทสถานการณ์ที่ถูกนำมาใช้ในโครงสร้างของประโยคได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนี้มีการใช้ภาษาเพื่อทำหน้าที่ให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่ต้องการ

3. ความคล่องแคล่ว และความถูกต้องในการใช้ภาษา เป็นหลักการที่สำคัญซึ่งหลายครั้งความคล่องแคล่วได้รับการพิจารณาให้มีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมีความหมายในการใช้ภาษา

4. ผู้เรียนในชั้นเรียน จะต้องมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งในรูปแบบของการรับและสร้างภาษา ตลอดจนในบริบทของการใช้ภาษานอกห้องเรียนที่ไม่ได้เตรียมล่วงหน้าภาระงานในชั้นเรียนจะต้องเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็น เพื่อใช้ในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ

5. ผู้เรียนจะต้องได้รับโอกาสในการให้ความสนใจในกระบวนการเรียนของตนเอง โดยมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนของตน และการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนเพื่อการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง

6. บทบาทของครูมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน และชี้แนะแนวทาง ไม่ใช่เป็นผู้ทรงความรู้ไปทุกอย่าง นักเรียนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้สื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาอย่างแท้จริงกับบุคคลอื่น ๆ

ศุภกานต์ ผามั่ง (2560 : 19) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยฝึกฝนในทักษะรวม ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมในหลายรูปแบบ และให้ความสำคัญในการสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

เพ็ญพิสุทธิ์ ภิญ โญศักดิ์ (2561 : 52) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนภาษาเป็นไปตามธรรมชาติใกล้เคียงกับภาษาแม่ (Mother Tongue) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกล้าในการใช้ภาษาไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แม้ว่า จะให้ความสำคัญในการใช้ภาษาแต่ก็มีได้ละเลยความถูกต้องของการใช้ภาษา หากพบว่าผู้เรียน มีข้อผิดพลาดแต่ยังทำการสื่อสารได้ ไม่ความตำหนิตนที่ แต่หากเป็นข้อผิดพลาดที่ทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนก็ควรแก้ไขให้ผู้เรียนเข้าใจถูกต้อง

เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562 : 42 - 43) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนภาษาเป็นไปตามธรรมชาติใกล้เคียงกับภาษาแม่ (Mother Tongue) หรือภาษาแรกของผู้เรียนมากที่สุด โดยเรียงลำดับการเรียนการสอนเริ่มจากการฟัง มาสู่การสอนพูด การสอนอ่าน และการสอนเขียนตามลำดับ โดยผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนและกิจกรรมมาใช้ได้อย่างหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาให้มากที่สุด

จากการศึกษาลักษณะของการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารมีลักษณะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ผู้สอนควมจัดกิจกรรมที่หลากหลาย

หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ฟินอคเชโร และโบโนมี (Finocchiaro and Bonome, 1973 : 24 - 25) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนความรู้ในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มเรียนผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ารูปแบบการสอนภาษาที่สอนนั้นจะใช้สถานการณ์ที่มีความหมายและสามารถนำความรู้ นั้นไปสื่อสารได้จริง ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น
2. การให้ความรู้ด้านความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษาผู้สอนควรจัดให้พอเพียงที่ผู้เรียนจะสามารถนำภาษานั้นไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. การจัดกิจกรรมการเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีความหมายและสภาพใกล้เคียงกับในชีวิตจริงให้มากที่สุด

วิลกินส์ (Wilkins, 1976; อ้างถึงใน ชีรารัตน์ ดวงเทียน, 2561 : 49) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา การสอนภาษาตามแนวทางการสอนเพื่อการสื่อสารจะมีข้อดีกว่าแนวคิดการสอนที่เน้นไวยากรณ์คือ มีการฝึกฝนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารและเมื่อผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริงแล้ว ยังช่วยให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนอีกด้วย

กัสเตียนี (Gustiani, 2013 : 16) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เน้นการโต้ตอบของผู้เรียน การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นการสื่อสารให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางการสื่อสารอย่างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพ

วรารคณา เค้าอัน (2560 : 14) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหลักการสอนภาษาที่ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการเรียนว่าจะนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างไร ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องและใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในลักษณะกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด

ศรีพิชา ชาตะศิริกุล (2561 : 58) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และหากพูดถึงการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง 4 ด้าน นั่นคือ 1) ความสามารถในการด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ 2) ความสามารถ

ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม 3) ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีและเทคนิคในการสื่อความหมาย

กันตา เพ็ญพริ้ง (2561 : 44) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมที่ครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวกโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการปฏิบัติภาระงานที่เป็นกิจกรรมทั้งชั้น กลุ่ม คู่ และเดี่ยว จนผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการใช้ภาษา สามารถทำความเข้าใจความหมายของภาษาและนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยังคงรูปแบบของไวยากรณ์ที่เหมาะสมของภาษาไว้

ธีรนนท์ (2563 : 23) กล่าวว่า หลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้าง สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษา ที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นในด้านการสื่อสารเป็นหลัก เน้นการจัดกิจกรรมที่จะนำไปสู่การใช้ในสถานการณ์จริงและชีวิตประจำวันได้ ซึ่งก่อนการนำมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารของผู้เรียนก็ไม่ได้ละเลยเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์ โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีความหมายและสภาพใกล้เคียงกับในชีวิตจริงให้มากที่สุด

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการดำเนินการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญ โดยนักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอไว้ ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1988 : 85 - 95; อ้างถึงใน ยาวพร ศรีระษา, 2561 : 31 - 32) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre-communicative Activities) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ทักษะในการสื่อสาร โดยแยกการฝึกทักษะเป็นส่วน ๆ ออกให้ได้รู้จักระบบของภาษา คือ ไวยากรณ์ การออกเสียงโครงสร้างของประโยค และความหมายของประโยค โดยไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกประโยคซ้ำกัน และฝึกถามตอบเป็นลำดับต่อมาเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักการนำประโยคไปใช้ในสถานการณ์จำลองบ้าง โดยคำนึงถึงความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) ในขั้นนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. เป็นขั้นการฝึกโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความหมายและจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร (Function Communicative Activities) จะเป็นการฝึกแบบรวบรวมทักษะ โดยผู้เรียนจะถูกกำหนดให้อยู่ในสถานการณ์จำลองที่ต้องแก้ไขสถานการณ์ด้วยการสื่อสาร โดยเลือกใช้วิธีการและภาษาที่สื่อความหมายได้เข้าใจโดยไม่เคร่งครัดไวยากรณ์

2. เป็นขั้นการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม (Social Interaction Activities) เช่น ใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับคู่สนทนา เหมาะสมกับสถานการณ์การแสดงสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงที่เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในขั้นนี้จะเน้นการสื่อความหมายทางไวยากรณ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 112 - 115) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้นักเรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 นำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) ครูเสนอสถานการณ์ให้นักเรียนฟัง หรืออ่าน

1.2 ดึงความรู้เดิม (Elicitation) ครูตั้งคำถามตรวจสอบความรู้เดิม โดยนักเรียนบอกคำตอบที่เกี่ยวข้องได้

1.3 อธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหา การใช้ภาษา ความหมาย หรืออาจนำเสนอในรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) นักเรียนฝึกการใช้ภาษาที่เรียนรู้ใหม่โดยครูเป็นผู้นำในการฝึก (Controlled) และนักเรียนค่อย ๆ ทำเอง (Semi-controlled)

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนด

กระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 1 - 2) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) ในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและต้องการเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาบทเรียนที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเกิดความสนุก และมีความพร้อม มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วจึงเริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งความหมาย และรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาและเป็นแบบอย่างที่ต้องการ และพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ในรูปแบบภาษาที่ต้องการ (Accuracy)

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาจากสิ่งที่เรียนมาแล้วจาก ขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังเน้นความคล่องแคล่ว (Fluency) ซึ่งสามารถฝึกได้หลากหลาย เช่น ฝึกทั้งชั้น แบบกลุ่ม แบบคู่ รายบุคคล เป็นต้น

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ในขั้นนี้เพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะของกิจกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความคล่องแคล่ว เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ส่วนผู้สอนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา

5. ขั้นสรุป (Wrap Up) ขั้นสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้เพื่อสรุปเนื้อหาที่นำเสนอทั้งหมด เช่น การทำแบบฝึกหัดสรุปความรู้ การนำเสนอรายงานกลุ่ม หรือเล่นเกมเพื่อวัดความรู้

สมจิตร บุรีจันทร์ (2560 : 33) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)
2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice)
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560 : 24 - 25) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) โดยครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน นำเสนอเนื้อหาใหม่ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบภาษา

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่จากขั้นนำเสนอ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน

เยาวพร ศรีระชา (2561 : 32) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าประกอบไปด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นเข้าสู่บทเรียน (Warm Up)
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

3. ขั้นฝึกทักษะ (Practice)
4. ขั้นนำไปใช้ (Production)
5. ขั้นสรุป (Wrap Up)

ธีรรัตน์ ดวงเทียน (2561 : 50 - 51) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักเรียนและพร้อมเรียนเนื้อหา เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนมีความสนุก อยากรู้และพร้อมที่จะเรียนแล้วนั้น ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ความรู้ เนื้อหาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วยการให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้ผู้เรียนฝึกพูดตามครูเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) และให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษา (Accuracy) เป็นหลัก

3. ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้เพื่อให้ได้ทบทวนความรู้ที่เรียนผ่านมาแล้ว ซึ่งในขั้นนำเสนอ มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกสามารถฝึกแบบรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือทั้งชั้น ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะให้คำแนะนำในจุดที่ผิด ซึ่งควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกลองอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว อาจลดลงได้กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ มีทั้งในลักษณะ ที่กล่าวมานี้ และในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างอิสระ

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกแล้วมาจำลองใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความสนุกในการทำกิจกรรม และเกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และในขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้ามีข้อผิดพลาด ให้เฝ้าดูไปก่อน อย่าขัดจังหวะ นักเรียนจะได้รู้สึกสบายใจ โดยมีกิจกรรมหลากหลาย เช่น การนำเสนอผลงานการเล่น เกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก

5. ขั้นสรุป (Wrap Up) ขั้นสุดท้ายสำหรับให้เวลาสรุปความรู้ที่เรียนผ่านมาแล้ว อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม เล่นเกมหรือทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุป

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2007 : 50; อ้างถึงใน นฤมล โกพล, 2562 : 29) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) จุดประสงค์ในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ทางภาษา ทั้งการออกเสียง ความหมาย วิธีใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. ขั้นการฝึก (Practice / Control Practice) โดยการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนผู้เรียนสามารถจดจำคำและรูปประโยคได้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice) การลงภาษาใช้ในสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้เข้าใจและเรียนรู้อย่างแท้จริง

ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 24) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีขั้นตอนการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In) เป็นขั้นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ หรืออาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้เรียนจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายรูปแบบภาษา การใช้ภาษา การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการเรียนรู้มาฝึกปฏิบัติ ตามรูปแบบและความถูกต้องของภาษา

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียน และฝึกเป็นการนำภาษาไปใช้จริงในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงในชั้นเรียน

ซึ่งในวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มาใช้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) ในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่และทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจรูปแบบและกฎเกณฑ์ทางภาษา ทั้งการออกเสียง ความหมาย วิธีใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ได้ทบทวนความรู้ที่เรียนผ่านมาแล้วแบบรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือทั้งชั้น

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกฝนมาแล้วใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ที่พบเจอ โดยจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย มาจำลองใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริง ส่วนผู้สอนเป็นเพียงให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา

5. ขั้นสรุป (Wrap Up) ขั้นสุดท้ายในการจัดกิจกรรมเพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว อาจจะเป็นการนำเสนอ การเล่นเกมหรือทำแบบฝึกหัด

โดยขั้นตอนการสอนข้างต้นทั้ง 5 ขั้นยังสอดคล้องกับขั้นตอนของกระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 1 - 2) จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาจัดการเรียนรู้

ความสามารถในการอ่านภาษาจีน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย การเห็นและรับรู้ข้อความ การเข้าใจและแปลความหมายจากตัวอักษร โดยมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาความหมายของการอ่านนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1364) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิดและเข้าใจเรื่องราวตรงกับเรื่องที่อ่าน

มุกิตา อุดรแก้ว (2560 : 26) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง โดยต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านจากความรู้ประสบการณ์เดิมเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ตัวอักษรสิ่งที่อ่านเพื่อสื่อความหมายออกมาในรูปแบบใดแบบหนึ่ง

กันดา เผือกพริ้ง (2561 : 21) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผ่านกระบวนการคิดซึ่งมีการนำความรู้เดิมซึ่งเคยสั่งสมไว้มาช่วยในการแปลความหมายสัญลักษณ์จากตัวอักษรและตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึง สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการใช้ทักษะการสื่อสารอื่น ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน

นันทิยา ประจันต์เสน (2561 : 18) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง กระบวนการที่เริ่มจากการมองเห็นตัวอักษร ข้อความหรือสัญลักษณ์แล้วทำความเข้าใจความหมายจากสิ่งดังกล่าว เข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความและเรื่องที่อ่าน เป็นทักษะพื้นฐานที่ควรพัฒนา ทั้งนี้ต้องวิเคราะห์และตีความให้ถูกต้องและชัดเจนให้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ

จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง (2562 : 29) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง การเข้าใจในความหมายสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ซึ่งผู้อ่านและผู้เขียนแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดกันโดยผู้อ่านอาศัยการคาดเดาจากภาษาที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจึงเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

ทศนิวัลย์ ศรีมันตะ (2563 : 38) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึง กระบวนการแปลตัวอักษร เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูดหรือภาษาที่เขียนออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ ในสิ่งที่อ่าน ได้รับความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

จากความหมายของการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้สรุปได้ดังนี้ การอ่านหมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ผ่านการแปลความหมายตัวอักษร ข้อความ หรือสัญลักษณ์แล้วทำความเข้าใจจากสิ่งดังกล่าว เข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความและ เรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านจากความรู้ประสบการณ์เดิมจะส่วนช่วยให้ผู้อ่าน ตีความ และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน

ประเภทของการอ่าน

จากการศึกษาประเภทของการอ่านนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ดังนี้ มิลเลอร์ (Miller, 1990 : 12) ได้แบ่งประเภทของการอ่าน โดยยึดตามจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจอย่างละเอียด
4. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญทั่วไป เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านโดยใช้วิจารณญาณติดตามข่าวที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดเรื่องที่อ่าน

เกลิงกิจ แก้วเสนห์ (2542 : 36 - 37) ได้แบ่งประเภทของอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านเงียบ หรือการอ่านในใจ (Silent Reading) เช่น การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การอ่านนิยาย การอ่านบทความ การอ่านตำราเรียน เป็นต้น

2. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขระวิธีหรือภาษา เช่น การอ่านรายงานข่าว การอ่านบทพากย์ภาพยนตร์ หรือบทละคร เป็นต้น

กฤษยา แสงเดช (2545 : 12) ได้แบ่งประเภทของอ่านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ อ่านนิยาย นิทาน
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตำรา คู่มือการใช้ ฤดูกาล
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราว สารคดี ข่าว บทความ

ธิดา ทิพย์สุข (2552 : 60) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ และการอ่านในชั้นเรียนและการอ่านนอกชั้นเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการอ่านใกล้เคียงกัน คือ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและเกิดการเรียนรู้ในการอ่าน

นฤชล สติรวัฒน์กุล (2560 : 37) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือการอ่านในใจเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องค้นคว้าหาความรู้และความบันเทิงให้กับตัวเอง และอีกประเภทคือการอ่านออกเสียงที่ต้องการสื่อความหมายและความบันเทิงให้ผู้อื่นได้รับรู้เรื่องนั้น ๆ

นันทิยา ประจันทร์เสน (2561 : 23) ได้สรุปประเภทของการอ่านโดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ของผู้อ่านดังนี้ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อสำรวจ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านแบบวิจารณ์และการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ

กันตา เพื่อกพริ้ง (2561 : 23) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง การอ่านทั้งสองรูปแบบมีความเข้าใจในการอ่านเป็นเป้าหมายหลักเหมือนกัน โดยต้องรู้จุดประสงค์ในการอ่านและเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสม

จากการแบ่งประเภทของการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้สรุปได้ดังนี้ การอ่านแบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภทคือ การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง และสามารถจำแนกการอ่านตามจุดมุ่งหมายได้อีก เช่น สำรวจ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านแบบวิจารณ์และการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ เมื่อรู้จุดประสงค์ควรเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพในการอ่าน ซึ่งในวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน

ความหมายของการอ่านจับใจความ

จากการศึกษาความหมายของการอ่านจับใจความนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้ กรมวิชาการ (2546 : 188) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือหนังสือที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่อง คือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551 : 92) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง ทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถอ่านจับใจความได้และทำความเข้าใจเรื่องทั้งหมดเพื่อจะ ได้รับความสำคัญของเรื่องที่อ่านคืออะไร

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 341) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง ส่วนสำคัญของเรื่อง

รัตมณี พิบูลย์ (2560 : 7) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความหมายจากสารหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิด การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านจับประเด็น

สำคัญได้ สามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจและสามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น

ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ (2563 : 51) ได้กล่าวว่าการอ่านจับใจความหมายถึง เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือที่เป็นส่วนสำคัญ ส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด

จากความหมายของการอ่านจับใจความที่นักการศึกษากล่าวไว้สรุปได้ดังนี้ การอ่านจับใจความ หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด แล้วจับประเด็นสำคัญได้ สามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น ความหมายที่มีสาระคลุมข้อความในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด

การสอนการอ่านจับใจความ

จากการศึกษาการสอนการอ่านจับใจความนักการศึกษาได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 57 - 59) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านจับดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เช่น นานิทานเรื่องลูกเปิดขี้แหรมาให้อ่านให้ลองนึกถึงคำศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะเป็นอย่างไบบ้าง แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีศัพท์ที่ผู้เรียนบอกไว้หรือไม่

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เช่น ศัพท์ Cruel ให้ดู แสดงท่าทาง และให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านและผ่านไปเร็ว ๆ (Skimming) เพื่อหาคำตอบที่ครูดถามไว้หรือที่ตนตั้งคำถามไว้ก่อน

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ให้อ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ และอ่านแบบหารายละเอียด (Thorough Reading) เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

2.2 ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ คือ เป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้แล้วลำดับข้อความ ถ้าจะให้ยากขึ้นก็จะเป็นย่อ ๆ หรือตัดเป็นรอยหยัก ๆ (Jigsaw Reading) ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

2.3 ให้สรุปใจความสำคัญ โดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องให้ที่แปลกไปจากชื่อเดิม

2.4 ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ว่ามีเครื่องหมายใดแสดงความหมายได้ชัดเจนในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีที่สุด

2.5 ให้หาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียนเป็นการฝึกให้หาความหมายที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน

2.6 ให้อ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนต้องนั่งในเวลาสอบแล้วเขียนแผนผังพร้อมกับผู้สอบในแผนผังนั้น

2.7 ให้อ่านรายงานอุบัติเหตุจากหนังสือพิมพ์แล้วเขียนแผนผังของจุดที่เกิดเหตุพร้อมทิศทางของพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุในช่องว่างที่กำหนดให้

2.8 ให้อ่านคำชี้แจงการติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทางแล้วเขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) คือ ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยคที่อ่านเรื่องว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

3.2 ให้ผู้เรียนกล่าวความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้เขียนออกเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.4 ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยสวมบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.5 ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540 : 178 - 179) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) คือ การสร้างความสนใจ และปูพื้นเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนอ่าน เช่น การคาดเดาเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ดึงความรู้เดิมออกมาให้เสริมเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้อาจให้ผู้เรียนเดาความหมายจากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ หรือการแสดงท่าทาง เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) คือ การให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับโครงสร้างและเนื้อความจากเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การลำดับเนื้อเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ อาจเป็นย่อหน้าหรือประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง แล้วให้เขียนแผนภูมิของเนื้อเรื่อง และให้เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจโยงไปสู่ทักษะการพูดหรือการเขียน โดยให้แสดงบทบาทสมมติ หรือเขียนโต้ตอบ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2550 : 85 - 87) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน นักจิตวิทยาการอ่านได้นำหลักการของบลูม (Bloom) มาประยุกต์ใช้ในการอ่าน ซึ่งมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน

1. ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำ จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่านักเรียนมีความจำเรื่องี่อ่านมากหรือน้อย ก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องี่อ่าน บอกความหมายหรือคำจำกัดความ
2. ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องี่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้เข้าใจ ความคิดถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้อคติสอนใจ สรุปเรื่องเป็นแนวคิดการที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยควรตั้งเป็นคำถามให้เล่าเรื่อง สรุปเรื่องหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
3. ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนควรฝึกนำถ้อยคำ ประโยคและเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ หรือไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่น ดังนั้นคำถามที่ใช้ จึงเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์
4. ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน แยกแยะความหมายของคำต่าง ๆ ที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์ หรือองค์ประกอบใดไม่เกี่ยวข้องกัน
5. ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกันกับเรื่องี่เคยอ่านสุกษยิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกัน สรุปแนวคิดที่เหมือนและแตกต่างกันได้
6. ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจเรื่องี่อ่านว่าอะไรคือส่วนที่เป็นจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง

รัตนวดี สารเจริญ (2561 : 24) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านจับใจความไว้ว่า มี 3 ขั้น คือ ขั้นก่อนการอ่าน โดยการบอกจุดประสงค์ของการอ่าน เชื่อมโยงประสบการณ์เพื่อเร้าความสนใจ คำศัพท์หรือประโยคที่เรียนไปแล้ว ขั้นการอ่าน เป็นการอ่านใจความและพยายามทำความเข้าใจเริ่มจากกลุ่มคำศัพท์จากน้อยไปมาก และขั้นหลังการอ่าน เป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจ โดยให้ทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ

การสอนการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ดังนี้ ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านสามารถแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน โดยปูพื้นเรื่องี่จะให้อ่าน เพื่อสร้างความสนใจ ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา

โครงสร้างของเรื่องที่อ่านโดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน การตรวจสอบความเข้าใจและให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน

การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความมีนักการศึกษากล่าวถึงไว้ดังนี้

นัททอลล์ (Nuttall, 1996 : 187 - 189) ได้แบ่งข้อคำถามในการประเมินการอ่านจับใจความออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตัวอักษร (Questions of Literal Comprehension) คือคำถามที่มีคำตอบระบุชัดเจนในบทอ่าน
2. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตีความ (Questions Involving Reorganization or Reinterpretation) คือคำถามที่ต้องการให้นักเรียนตีความข้อมูลในบทอ่านอีกครั้ง คำตอบที่ได้สำหรับคำถามประเภทนี้จะได้จากส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านรวมกัน ทำให้นักเรียนต้องพิจารณาบทเรียนทั้งหมด ไม่ใช่เพียงการหาคำตอบจากประโยคใดประโยคหนึ่ง
3. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับอ้างอิง (Question of Inference) คือ คำถามที่คำตอบไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายภายในบทอ่านเพื่อเป็นคำตอบ และต้องเข้าใจบทอ่านมากพอที่จะตอบคำถามได้ คำถามประเภทนี้คล้ายกับคำถามประเภทที่สองแต่มีความซับซ้อนมากกว่าโดยมุ่งวัดการคิดมากกว่าความสามารถทางภาษา
4. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับประเมินค่า (Questions of Evaluations of) คือ เป็นคำถามที่ให้นักเรียนตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด
5. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Questions of Personal Response) เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ไม่ใช่ต่อผู้เขียน ดังคำถามประเภทที่ 4 เช่น ผู้อ่านคล้อยตามสิ่งที่อ่าน หรือไม่สนใจ หรือไม่พร้อมที่จะปรับตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ การที่จะตอบคำถามประเภทนี้ จะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดี และต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงรู้สึกดังที่ได้ตอบไปที่ผู้อ่านตอบสนองบทอ่าน

อังกราว วงศ์โสธร (2544 : 154 - 155) ได้กล่าวถึงการประเมินอ่านจับใจความว่าสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อยจะเป็นดังนี้

- 1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เข้าสอบสามารถเข้าใจศัพท์ จำนวนที่ใช้ในระดับใด

1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เข้าสอบสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต ได้มากน้อยเพียงใด

2. เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมจะเป็นดังนี้

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้ สามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่เรียบเรียงถ้อยคำใหม่โยงให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความ เป็น 1, 2, 3, ... ได้

2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เข้าสอบสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม และเข้าใจความหมายโดยรวมอย่างละเอียดด้วย

2.3 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อหาในการใช้ภาษาว่าสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ เข้าใจในสิ่งที่อ่านถึงแม้จะมีรูปแบบที่หลากหลาย และสรุปได้ว่าสารที่ได้อ่านนั้น จำแนกเป็นประเภทใด เป็นทางการหรือไม่ ทศนคติและเจตนาของผู้เขียนที่ถ่ายทอดมาสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ถึงที่มาที่ไป ถึงความน่าเชื่อถือของสมมติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ จะสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้น ๆ เป็นพื้นฐานการกำหนดความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกัน และการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

- 1 = ไม่มีความสามารถ
- 2 = มีความสามารถน้อย
- 3 = มีความสามารถพอประมาณ
- 4 = มีความสามารถดีมาก
- 5 = มีความสามารถยอดเยี่ยม

กันดา เพือกพริ้ง (2561 : 28) เกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความมีหลายวิธี ซึ่งครูสามารถวัดและประเมินผลทักษะการอ่านได้ทั้งในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ โดยการให้นักเรียนอ่าน ทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วแสดงความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจผ่านทักษะทางภาษาอื่น เช่น การเขียน หรือการพูด โดยอาจใช้วิธีการเขียนเดิมคำศัพท์ลงในประโยค การเขียนตอบคำถามแบบเลือกตอบด้วยเทคนิคโคลซ การทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก หรือการพูดตอบคำถาม ซึ่งการประเมินทักษะการอ่านที่ดีจะต้องมีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความจากนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า จะต้องกำหนดจุดประสงค์ว่าต้องการวัดอะไรจากผู้เรียน ในระดับใดซึ่งมีตั้งแต่การวัดความเข้าใจ ตัวอักษร คำศัพท์ต่าง ๆ การตีความจากการอ่านไปจนถึงการอ่านและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ จากนั้นจึงกำหนดเกณฑ์ว่าผู้เรียนจะต้องสามารถอ่านคำศัพท์ จำนวน ประโยค รู้ไวยากรณ์ได้มาก น้อยเพียงใด ผ่านการทดสอบ เช่น ข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก หรือการเขียนตอบ

เจตคติ

เจตคติ เป็นความรู้สึก สภาวะทางจิตใจ ความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจมีการแสดงออกที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลซึ่งประเมินได้โดยใช้แบบวัดเจตคติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของเจตคติ

จากการศึกษาความหมายของเจตคติได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

ฮิลลการ์ด (Hillgard, 1996 : 156) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง การเข้าหาหรือถอยหนีวัตถุ มโนภาพหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นความพร้อมก่อนที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

สมิทท์ (Smith, 1997 : 868) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ท่าทีของแต่ละคน ที่แสดงออก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมและการแสดง ความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น ๆ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 92) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกและท่าทีของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใด ๆ ส่งผลให้มีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะที่สอดคล้องกับความรู้สึกหรือท่าทีนั้น

พรรณี ชูทัยเจนจิต (2545 : 54) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อหรือ การศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมาซึ่งอาจจะเป็นไปในทางดี หรือไม่ดีก็ได้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545 : 246) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อ แวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน สิ่งของ วัตถุ หรือความคิด เจตคตินั้นอาจจะบวกและลบ ก็ได้ บุคคลที่มีเจตคติเชิงบวกต่อสิ่งใดนั้นจะมีพฤติกรรมที่ต้องการจะเผชิญต่อสิ่งนั้น ๆ แต่หากมี เจตคติทางลบก็หลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่ทำให้รู้ถึงที่มาของการแสดงออก ค่านิยมและความเชื่อ ของบุคคลนั้น ๆ

อาภัสรา เพ็ญริยะ (2561 : 54) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลหนึ่ง ที่แสดงออกต่อสิ่งหนึ่ง หลังจากได้รับประสบการณ์สิ่งนั้น ไปแล้ว ซึ่งสามารถที่สังเกตได้จาก พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นได้จากคำพูด ท่าทีความรู้สึกที่แสดงว่า ชอบ หรือไม่ชอบ พอใจ

หรือไม่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย และเจตคติทางลบก็แสดงออกในท่าทีที่ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย

จง ปิงหลิง (Zhong Bingling. 2561 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นความรู้สึก ความเชื่อ ความลำเอียง ชอบ ไม่ชอบ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เจตคตินี้ เป็นสิ่งที่ ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่เราสามารถวัดเจตคติโดยทางอ้อมได้โดยวัดความคิดเห็นของ บุคคลเหล่านั้น หรือว่าสามารถวัดได้โดยการศึกษาพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ท่าทีหรือพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับจากสิ่งเร้า จนเกิดการแสดง พฤติกรรมออกมาซึ่งมีทั้งบวกหรือลบ ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ โดยเจตคติสามารถวัดได้ โดยการศึกษาพฤติกรรม หรือวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น

องค์ประกอบของเจตคติ

จากการศึกษาองค์ประกอบของเจตคตินักวิชาการได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 210 - 211) สรุปองค์ประกอบของเจตคติว่า

1. องค์ประกอบด้านความรู้และความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบ ด้านความรู้และความเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่สามารถสรุปความ และช่วย ในการประเมินถึงสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้และอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบ ด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความเชื่อมโยงกับสิ่งเร้า โดยผลที่เกิดขึ้นอาจพบว่า ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว พอใจหรือไม่พอใจ โดยองค์ประกอบทั้งสองอย่างนั้น มีความสัมพันธ์กับเจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้และความเข้าใจ เช่น เจตคติที่มีต่องาน ส่วนเจตคติที่มีต่อรูปแบบเสื้อผ้า จะประกอบไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกค่อนข้างมาก แต่องค์ประกอบ ด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้าน ความพร้อม หรือด้านการประพฤติดของบุคคล โดยทิศทางที่ตอบสนองอาจเป็นได้ทั้งด้านสนับสนุน หรือค้าน โดยขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละคนที่สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ เจตคติที่บุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณ มากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับความรู้สึกที่มี อยู่แต่ก็ไม่เสมอไป ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่งแต่ก็อาจจะไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติ ที่มีอยู่ก็ได้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 59 - 60) กล่าวว่าในปัจจุบัน นักจิตวิทยามีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติที่แตกต่างกันอยู่ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เจตคติมีองค์ประกอบเดียวกัน คือตามความคิดและสามารถประเมินเจตคตินั้นว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ กลุ่มนี้ได้แก่ เทอร์สโตน แอลพอร์ต เป็นต้น
2. เจตคติที่มี 2 องค์ประกอบ คือ ด้านสติปัญญาและด้านความรู้สึก นักจิตวิทยาศาสตร์ที่มีแนวคิดแบ่งเจตคติเป็น 2 องค์ประกอบ คือแคทซ์
3. เจตคติมี 3 องค์ประกอบ โดยนักจิตวิทยาศาสตร์ กลุ่มนี้คือ โรเซนเบิร์ก และโฮพลแลนด์ ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้และความคิด

3.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อเจตคติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด และมีการประเมินสิ่งนั้นว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร

3.3 ด้านพฤติกรรม เป็นแนวโน้มของการกระทำหรือแสดงพฤติกรรม เจตคติเป็นพฤติกรรมซ่อนเร้น เป็นการแสดงแนวโน้มของการกระทำต่อเจตคติเท่านั้น ยังไม่แสดงออกจริง

อรุณศรี นิพนธ์ (2556 : 14) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของเจตคติมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) มีส่วนย่อยประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็น ที่บุคคลมีต่อเจตคติ (Attitude Object)
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกชอบ -ไม่ชอบ หรือท่าทางที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเจตคติ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อเจตคติ

จากองค์ประกอบของเจตคติที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว สรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบของเจตคติมี 3 องค์ประกอบ คือ ด้านสติปัญญาความรู้ซึ่งมีผลต่อสิ่งเร้าเป็นส่วนช่วยในการประเมินความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๆ ด้านอารมณ์ความรู้สึกซึ่งมีความสัมพันธ์กับด้านความรู้โดยผลที่เกิดขึ้นมีทั้งพอใจและไม่พอใจ และด้านพฤติกรรมเป็นแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาเนื่องมาจากความรู้สึกที่เกิดขึ้น แต่ ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนั้นมีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้นแต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันออกไป

ชนิดของแบบวัดเจตคติ

การวัดเจตคติสามารถวัดได้หลากหลายรูปแบบ โดยใช้ชนิดของแบบวัดที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 66 - 93) ได้กล่าวถึงชนิดของแบบวัดเจตคติไว้ 3 แบบ คือ แบบของเทอร์สโตน แบบของออสกู๊ด และแบบของลิเคิร์ท ดังนี้

1. แบบของเทอร์สโตน (Thurstone's Scale) แบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ประกอบด้วยคำถามจำนวนมากเพื่อวัดเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดระดับของเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของเทอร์สโตนแบ่งออกเป็น 11 ระดับเริ่มจากระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง (11) ระดับกลางเป็นความรู้สึกไม่แน่ใจ (6) หรืออีกนัยหนึ่งความรู้สึกในทางลบมีระดับ 1 - 5 ความรู้สึกกลางมีระดับ 6 ความรู้สึกในทางบวกมีระดับ 7 - 11 แต่ละข้อจะมีค่าระดับเจตคติประจำข้อ (Scale Value : S) ซึ่งได้มาจากการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินซึ่งมีจำนวนประมาณ 50 - 100 คน ในการตอบนั้นผู้ตอบเลือกข้อความที่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวนข้อตามที่กำหนดให้เลือกผู้ตอบได้คะแนนตามค่า s ของข้อที่เลือก

วิธีสร้างแบบวัดตามแบบของเทอร์สโตน

1. รวบรวมข้อความต่าง ๆ ที่มีทั้งความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อเรื่องที่จะถามซึ่งมาจากหลายแหล่ง เช่น ผลงานที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว คำบอกเล่าและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยลักษณะของข้อความจะมีลักษณะคือเป็นข้อความที่เป็นความคิดเห็นได้เถียงได้แต่ละข้อความเกี่ยวข้องกับเจตคติที่กำลังศึกษาได้แง่เดียวและมีความสมบูรณ์ชัดเจนสั้นและไม่ซับซ้อน

2. ประเมินข้อความว่าข้อความใดจะอยู่ในตำแหน่งใดใน 11 ช่วงโดยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่จะวัดเจตคติในเรื่องนั้น ๆ

3. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยการนำผลมาเรียงจากมากไปน้อยแล้วดูค่าที่อยู่ตรงกลาง

4. เมื่อได้ข้อความตามต้องการแล้วให้นำเรียงข้อความใหม่แบบสุ่มหรือถ้ามีข้อความมากให้ทำเป็นแบบสอบถามคู่ขนาน

2. แบบของออสกู๊ด (Osgood's Scale) แบบวัดเจตคติของออสกู๊ดเรียกกันทั่วไปว่าวิธีหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential Method) มีลักษณะคล้ายกับการหาความหมายของมโนทัศน์ด้วยการกำหนดมโนทัศน์ซึ่งอาจจะเป็นคำ ข้อความหรือวลีมาให้ตอบด้วยการประเมินจาก 7 ช่วง ตามความหมายของคำศัพท์ตรงกันข้ามซึ่งแบบวัดเจตคติของออสกู๊ด จะประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ ๆ แต่ละเรื่องที่จะวัดประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 3 ประเภทหรือประเภทใดประเภทหนึ่งต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 คำคุณศัพท์แสดงการประเมิน เช่น ดี-เลว น่ารัก-น่าเกลียด

ประเภทที่ 2 คำคุณศัพท์แสดงศักยภาพ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา

ประเภทที่ 3 คำคุณศัพท์แสดงการเคลื่อนไหว เช่น ร่าเริง-เศร้าซึม เร็ว-ช้า

วิธีสร้างแบบวัดตามแบบของออสกู๊ด (Osgood)

1. เลือกสิ่งที่จะศึกษาหรือสิ่งที่จะให้ผู้ตอบรับจัดอันดับคุณภาพให้โดยปกติแล้วมักจะกำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเองเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ตอบเกี่ยวข้องกับโดยสิ่งที่จะ

ศึกษานั้นเป็นที่รู้จักทั่วไปเข้าใจตรงกันและสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและมีความรู้สึกแตกต่างกันได้

2. เลือกคำคุณศัพท์คู่ที่เหมาะสมจำนวนมาก ๆ มาอธิบายสิ่งที่ศึกษาและพยายามให้ครอบคลุมโดยใช้คำคุณศัพท์ตั้งแต่ 3 คู่ขึ้นไป

3. แบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ตประกอบด้วย ข้อคำถามที่แสดงเจตคติหรือความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกในแบบวัดนั้นจะต้องประกอบไปด้วย ทั้งข้อคำถามทางบวกและทางลบในจำนวนพอ ๆ กันระดับเจตคติตามแบบของลิเคิร์ต นิยมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าเป็นข้อคำถามทางบวกจะมีคะแนน 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) ถ้าเป็นข้อคำถามทางลบจะมีคะแนน 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) การแปลผลให้รวมคะแนนทั้งหมดของแบบวัดถ้ามีคะแนนสูงแสดงว่ามีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางบวก

วิธีการสร้างแบบวัดลิเคิร์ตมีดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 90 - 95)

1. เลือกชื่อเป้าหมายเจตคติ (Attitude Object) ก่อนเป้าหมายของเจตคติอาจจะเป็นคน วัตถุ สิ่งของ องค์กร สถาบัน อาชีพ วิชา ฯลฯ แล้วแต่จะเลือก ยิ่งแคบก็ยิ่งดี ยิ่งกำหนดช่วงเวลาด้วยแล้วการแปลผลก็จะทำให้มีความหมายดีขึ้น

2. เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าหมายเจตคติ โดยวิเคราะห์แยกแยะดูให้ครอบคลุมลักษณะของข้อความควรเป็นดังนี้

- 2.1 เป็นข้อความที่แสดงความเชื่อและรู้ถึงเป้าหมายที่ต้องการ
- 2.2 ไม่เป็นการแสดงถึงความเป็นจริง
- 2.3 มีความแจ่มชัด สั้น ให้ข้อมูลพอตัดสินใจได้
- 2.4 ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธซ้อน ข้อความอ้างอิงในอดีตที่ผ่านมา ข้อความที่มีคำว่า “ทั้งหมด” “เสมอ ๆ” “ไม่เคย” “ไม่มีเลย” “เพียงเท่านั้น”
- 2.5 ข้อความเดียวควรมีความเชื่อเดียว

3. การตรวจสอบข้อความ เป็นการตรวจสอบขั้นแรก เพื่อดูว่าข้อความนั้นเขียนไว้เหมาะสมหรือไม่ การตอบจะให้ตอบว่า ชอบ-ไม่ชอบ ดี-ไม่ดี หรือเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ควรใช้มาตรา 3 มาตรา 4 หรือ 5 มาตรา เป็นต้น การเขียนการแสดงออกในมาตราวัดแบบลิเคิร์ต นิยมใช้เช่น

- () เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- () เห็นด้วย

- () ไม่แน่ใจ
- () ไม่เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. การให้น้ำหนักหรือการให้คะแนน เพื่อแทนระดับเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ตในเชิงปฏิบัติ นิยมวิธีกำหนดค่าน้ำหนัก เป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 5 หรือ 4
เห็นด้วย	กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 4 หรือ 3
ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 3 หรือ 2
ไม่เห็นด้วย	กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 2 หรือ 1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 1 หรือ 0

5. การทดลองคุณภาพเบื้องต้น ในระยะนี้ต้องการศึกษาว่าข้อความแต่ละข้อความมีอำนาจจำแนกผู้ที่มีเจตคติสูง กับมีเจตคติต่ำแตกต่างกันหรือไม่ นั่นคือ พยายามหาว่าข้อความข้อนั้น ถ้าใครตอบมาตราสูงแสดงว่ามีเจตคติสูง ถ้าใครตอบมาตราต่ำจะเป็นคนมีเจตคติต่ำโดยใช้สูตรการหาอำนาจจำแนกตามแนว Edwards โดยใช้ t-test ถ้า t มีค่ามากกว่า 1.75 ขึ้นไป เป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกใช้ได้

6. การจัดแบบทดสอบ เมื่อได้ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกดีแล้ว พิจารณาว่าจะกำหนดกี่ข้อ ตามหลักการถ้าข้อความมีคุณภาพสูงมากจะใช้ 10-15 ข้อได้ แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีตั้งแต่ 20 ข้อขึ้นไป เพราะถ้าจำนวนข้อน้อย ความเชื่อมั่นมักจะมีค่าน้อย ความเที่ยงตรงก็จะไม่ดี อาจจะเป็นเพราะข้อความแสดงความรู้สึกหรือความเชื่อต่อเป้า อาจไม่ครอบคลุมทุกอย่างในเป้า แบบทดสอบวัดเจตคติบางฉบับจึงเป็น 100 ข้อ การให้จำนวนข้อ ควรคำนึงกลุ่มตัวอย่างและระดับอายุความสามารถในการอ่าน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ ระดับเด็ก ๆ จึงไม่ควรมีหลายข้อจนเกินไป

7. การตรวจให้คะแนน การให้คะแนนตามมาตรามีหลายข้อจนเกินไป ข้อความเปลี่ยนมาเป็นตัวเลข แต่ถ้าเป็นตัวเลขแล้ว ก็นำตัวเลขที่ผู้ตอบเลือกมารวมเลข กรณีข้อความเป็นความรู้สึกทางลบ จะต้องกลับตัวเลขกันกับข้อความที่เป็นไปทางบวก ถ้าตัวเลือกเป็นการอธิบายหรือบรรยาย เช่น

- () เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จิตตอบตรงเห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นคะแนน 4 ดังนี้ เป็นต้น ถ้าตัวเลือกกำหนด ตัวเลข เป็น (1) (2) (3) (4) จิตตอบ 4 ก็ได้คะแนน 4 คะแนน

8. การแปลคะแนน จะแปลจากผลรวมของทุกข้อก็ได้ เช่น แบบทดสอบมี 10 ข้อ มีมาตรา 4 มาตรา สอบเสร็จแล้วหาคะแนนเฉลี่ยได้ 25.0 คะแนน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ได้ 5.514 คะแนน จะต้องเทียบคะแนนจากคนสอบได้ต่ำสุด 10 คะแนน สูงสุด 40 คะแนน แต่ถ้าอยาก แปลผลให้เป็นตัวเลขมาตรา 4 ให้เอาจำนวนข้อ ไปหารจำนวนคะแนนเฉลี่ย และคะแนน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจะออกมาเหมือนกับคะแนนของคนสอบเพียงข้อเดียวนั้นคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5514 คะแนน

9. การหาคุณภาพอื่น ๆ เช่น ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง
ความเชื่อมั่น หาได้โดยวิธี

9.1 สอบซ้ำ (Test-retest)

9.2 คู่ขนาน (Equivalent Form or Parallel form)

9.3 แบ่งครึ่งฉบับ (Split-half)

9.4 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัดเจตคติวิธีของลิเคิร์ท ด้วยเหตุผลว่าแบบวัดของลิเคิร์ท นั้นเป็นที่นิยมทั่วไป และพัฒนาเพื่อวัดด้านความรู้สึกได้หลายอย่าง การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ แบบนี้เป็นวิธีประเมินน้ำหนักความรู้สึกของข้อความในตอนหลัง คือ หลังจากเอาเครื่องมือ ไปสอบวัดแล้ว ซึ่งตรงข้ามกับเทอร์สโตนที่กำหนดค่าน้ำหนักของข้อความไว้ก่อนนำไปสอบ โดยวิธีของลิเคิร์ทมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมาน (Positive) โดยกำหนดให้น้ำหนัก ของคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 และข้อความเชิงนิเสธ (Negative) ที่กำหนดให้น้ำหนักของคะแนนเป็น 1 2 3 4 5 และผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นทั้งทางบวกและทางลบ ในลักษณะที่เทียบ มาตราส่วนประมาณค่าได้ซึ่งรูปแบบมีความสอดคล้องกับวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

เหลียว (Liao, 2003 : 125) ได้ทำการวิจัยตรวจสอบทัศนคติของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมปลายต่อ CLT ในประเทศจีน การสำรวจระยะแรกรายงานว่าครูชาวจีนส่วนใหญ่ สนับสนุนการดำเนินงานของ CLT ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในหมู่ผู้เข้าร่วม 302 คน 94% ตอบสนอง ต่อ CLT ได้ดีและเต็มใจที่จะฝึกฝน ในการศึกษาสัมภาษณ์ระยะที่สองผู้สัมภาษณ์ 4 คนได้รับ

การคัดเลือกจากผู้เข้าร่วมการสำรวจซึ่งแสดงทัศนคติที่ดีต่อ CLT ครูแสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ CLT เช่น ครูควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน และจุดประสงค์ของชั้นเรียนคือเพื่อให้ให้นักเรียนสื่อสารได้ง่ายในสถานการณ์จริง

อัล-การ์นี, โชรูก อาลี และอัลมุฮัมมาดี อนัส ฮาเหม็ด (AL-Garni, Shorouq Ali and Almuhammadi, Anas Hamed. 2019 : 72) ได้วิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อทักษะการพูดของนักศึกษา EFL ที่มหาวิทยาลัยเจดดาห์ โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ต่อทักษะการพูดของนักเรียน EFL ที่สถาบันภาษาอังกฤษ (ELI) ของมหาวิทยาลัยเจดดาห์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ฮัพซารี และคณะ (Hapsari and et al. 2019 : 1245) ได้วิจัยเรื่องวิดีโอแอนิเมชันโมชันกราฟิกเพื่อปรับปรุงผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและตรวจสอบประสิทธิภาพของวิดีโอแอนิเมชันโมชันกราฟิกในวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสื่อวิดีโอแอนิเมชันโมชันกราฟิก สามารถนำไปใช้พัฒนาความรู้ของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาเหม็ด โอ อัลฮาร์บี (Ahmed O. Alharbi. 2020 : 107) ได้วิจัยเรื่องหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของซาอุดีอาระเบียประถมศึกษา โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสอนโดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าคำรามมีความแม่นยำ และทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม

มูฮัมหมัด ฮานีฟ (Muhammad Hanif. 2020 : 263) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกที่ได้รับพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อาชีวศึกษาในระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การใช้สื่อวิดีโอโมชันกราฟิกมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณสมบัติของการนำเสนอสื่อส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองอย่างมีประสิทธิภาพ โมชันกราฟิกตอบสนองความต้องการของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้เชิงรุก

โดยการผสมรวมสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกด้วยวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะสังเกตเห็นถึงความกระตือรือร้นและมีสมาธิในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น อีกทั้งนักเรียนสามารถรับรู้และพัฒนาความรู้ใหม่ของพวกเขาต่อไปได้มากที่สุดเนื่องจากเนื้อหามีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความรู้พื้นฐานและชีวิตประจำวันจึงเป็นหลักฐานว่าสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกสามารถเป็นทางเลือกที่คาดหวังได้

งานวิจัยในประเทศ

ทักษิณา สุขพัทธาน (2560 : 264) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการออกแบบโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ ผู้เชี่ยวชาญ นักออกแบบและนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่า ในการวางแผนและการออกแบบสื่อโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ ขั้นที่ 2 การออกแบบ ขั้นที่ 3 การพัฒนาและ การทดลอง ขั้น 5 การประเมินผลและนำไปใช้

เบญจวรรณ จุฬะมะตังและธวัชชัย สหพงษ์ (2560 : 5) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโมชันกราฟิก เรื่อง ตำนานพระธาตุขามแก่น โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมชันกราฟิก เรื่อง ตำนานพระธาตุขามแก่น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการพัฒนาโมชันกราฟิก เรื่อง ตำนานพระธาตุขามแก่น ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคุณภาพของโมชันกราฟิก เรื่อง ตำนานพระธาตุขามแก่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, $SD. = 0.50$) และการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโมชันกราฟิก เรื่อง ตำนานพระธาตุขามแก่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $SD. = 0.82$)

เยาวพร ศรีระษา (2561 : 87) ได้วิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาจีน หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม ผลการศึกษาพบว่า ได้ชุดสื่อประสมที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT จำนวน 4 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประเมินและ

ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี

เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562 : 101 - 102) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการพัฒนาทักษะกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ศึกษาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไปทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น นักเรียนมีทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นฤมล โกพล (2562 : 106 - 107) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 67.03 / 79.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.05 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.87 คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.82 และมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด

ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 48) ได้วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นหลังจาก

ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

ภานุชนาฏ นรินทร์ (2564 : 103 - 104) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเพื่อเสริมศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเพื่อเสริมศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อมชันกราฟิกกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่ได้พัฒนาขึ้น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่ได้พัฒนาขึ้น ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพของสื่อโมชันกราฟิกมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพร้อยละ 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่ได้พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

นภัสสร กัลปนาท (2564 : 57) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อ โมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากรในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ ระดับชำนาญการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากรในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ ระดับชำนาญการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปรียบเทียบระดับความรู้และความเข้าใจระหว่างก่อนเรียน-หลังเรียน ด้วยสื่อโมชันกราฟิก และศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อสื่อโมชันกราฟิก ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพสื่อโมชันกราฟิกโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ พบว่า บุคลากรมีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอบรม 8.7 คะแนน และหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมผ่านสื่อโมชันกราฟิกแล้ว มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจากเดิม เป็น 23.70 คะแนน การวิเคราะห์ t-test พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากร พบว่า ความพึงพอใจของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย พบว่า สื่อโมชันกราฟิกเป็นนวัตกรรมที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ได้ดี และยังเป็นสื่อที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะสังเกตเห็นถึงความกระตือรือร้นและมีสมาธิในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น ด้านแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นแนวการสอนที่

สามารถนำมาประยุกต์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ทั้ง 4 ทักษะโดยจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้
 ใกล้เคียงสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และจากการทำงานวิจัยสื่อโมชันกราฟิกและแนวการสอน
 ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมาะสมกับการใช้ในรายวิชาด้านภาษาโดยเฉพาะ โดยสามารถพัฒนาได้ทั้ง
 ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แนวทางในการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
 ภาษาจีน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ที่มีเรียนในรายวิชาภาษาจีน จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 928 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 38 คน แผนการเรียนภาษา-จีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. สื่อโมชันกราฟิก จำแนกเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 8 ตอน ดังนี้

เรื่องที่ 1 职业 (อาชีพ)

ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด)

ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน)

เรื่องที่ 2 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

เรื่องที่ 3 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน)

ตอนที่ 5 员工福利 (สวัสดิการ)

ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

เรื่องที่ 4 面试 (สัมภาษณ์)

ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน)

ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์)

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จำนวน 8 แผน 12 ชั่วโมง

3. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.1 ขั้นเตรียมการการผลิต โดยศึกษาเนื้อหาในรายวิชาเสริมทักษะภาษาจีน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาโปรแกรมเพื่อสร้างสื่อโมชันกราฟิก

1.2 ขั้นการสร้างหรือการผลิตโมชันกราฟิก ประกอบด้วย 8 ตอน มีกระบวนการสร้างโดยเริ่มตั้งจากการเขียนสตอรี่บอร์ด เขียนบท ใส่การเคลื่อนไหวและเสียง

1.3 ขั้นหลังการผลิต ขึ้นประเมินความเหมาะสมของสื่อโมชันกราฟิก

1.3.1 นำสื่อโมชันกราฟิกทั้ง 8 ตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.3.2 นำสื่อโมชันกราฟิกทั้ง 8 ตอน ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อ ประเมินความเหมาะสมของโมชันกราฟิกจำนวน 5 ท่าน ทำการประเมินตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ กำหนดคะแนนประเมินคุณภาพ ดังนี้

- ให้คะแนน 5 เมื่อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- ให้คะแนน 4 เมื่อมีความเหมาะสมในระดับมาก
- ให้คะแนน 3 เมื่อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- ให้คะแนน 2 เมื่อมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- ให้คะแนน 1 เมื่อมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.3.3 วิเคราะห์ผลการประเมิน และเทียบเกณฑ์เพื่อหาระดับคุณภาพความเหมาะสม ตามค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 121) ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพความเหมาะสม 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ พิจารณาและยอมรับว่าเป็นสื่อโมชันกราฟิกที่นำไปใช้ได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้คะแนนเฉลี่ย 4.75 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ข)

1.4 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.4.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1)

เพื่อปรับปรุงสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ด้านเนื้อหา ด้านภาษาและ ด้านเวลา มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยอ้างอิงจากสูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 11 - 12) ดังนี้

1) การทดลองแบบเดี่ยว (1:1) 3 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเทียบเคียงกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จังหวัดระยอง สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียน ดี ปานกลาง และ อ่อน อย่างละ 1 คน

2) เมื่อสิ้นสุดบทเรียนในแต่ละหน่วย ผู้วิจัยให้ทำแบบฝึกหัดประจำหน่วย นั้น ๆ และทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียน

3) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สภาพและสรุปปัญหาของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังจากนักเรียนใช้สื่อพบว่า ภาพและสีสันดึงดูด ไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่าย แต่สื่อในบางตอนยังมีเสียงพากย์ที่ไม่ชัดเจนหรือเบาไป เสียงดนตรีประกอบดังเกินไป การเดินเรื่องบางตอนเร็วไป และยังมีภาพที่สื่อความหมายไม่ชัดเจน จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีการแก้ไขเรื่องเสียงทั้งเสียงดนตรีและเสียงพากย์ให้มีความชัดเจนและระดับความดังที่เหมาะสมขึ้น ปรับเปลี่ยนรูปในบางตอนและใส่ตัวอักษรภาษาจีนกำกับเพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น โดยการทดสอบประสิทธิภาพได้ค่า คือ 62.08/61.67

1.4.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1: 10)

1) การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1: 10) จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเทียบเคียงกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุนทรภู่พิทยาสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยจำแนกเป็นนักเรียนเรียนดี ปานกลาง และอ่อน

2) เมื่อสิ้นสุดบทเรียนในแต่ละหน่วย ผู้วิจัยให้ทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยนั้น ๆ และทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียน

3) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สภาพและสรุปปัญหา ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังจากนักเรียนใช้สื่อพบว่า เป็นสื่อที่มีความแปลกใหม่ ภาพมีการสื่อความหมายที่ชัดเจนขึ้น เสียงดนตรีและเสียงพากย์มีระดับความดังที่เหมาะสม แต่ยังมีบางตอนที่เสียงพากย์เร็วไปทำให้ไม่สัมพันธ์กับภาพ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีการแก้ไขโดยตรวจสอบ ปรับเปลี่ยนเสียงพากย์และภาพในแต่ละฉากให้สัมพันธ์กัน โดยการทดสอบประสิทธิภาพได้ค่า คือ 72.36/71.11

1.4.3 การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1: 100)

1) การทดลองกลุ่มใหญ่ (1 : 100) จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเทียบเคียงกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

2) เมื่อสิ้นสุดบทเรียนในแต่ละหน่วย ผู้วิจัยให้ทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยนั้น ๆ และทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียน

3) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สภาพและสรุปปัญหา ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ

ในการอ่านภาษาจีน หลังจากนักเรียนใช้สื่อพบว่า สื่อมีภาพ สี สัน ชัดเจน เสียงพากย์และภาพในแต่ละฉากสัมพันธ์กัน นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องได้เร็วและง่ายขึ้น โดยการทดสอบประสิทธิภาพได้ค่า คือ 82.17/80.33

4) นำสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนแก่ง “วิทยสภาร” จำนวน 38 คนต่อไป

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จำแนกเนื้อหาประกอบด้วยจำแนกเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง เรื่องที่ 1 职业 (อาชีพ) เรื่องที่ 2 个人简历 (ประวัติส่วนตัว) เรื่องที่ 3 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน) เรื่องที่ 4 面试 (สัมภาษณ์) รวมทั้งหมด 8 แผน 12 ชั่วโมง

2.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี 5 ชั้น ดังนี้

2.2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up)

2.2.2 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ร่วมกับสื่อโมชันกราฟิก

2.2.3 ขั้นฝึก (Practice)

2.2.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

2.2.5 ขั้นสรุป (Wrap Up) ร่วมกับสื่อโมชันกราฟิก

2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ท่าน ทำการประเมินตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ กำหนดคะแนนประเมินคุณภาพดังนี้

ให้คะแนน 5	เมื่อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ให้คะแนน 4	เมื่อมีความเหมาะสมในระดับมาก
ให้คะแนน 3	เมื่อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ให้คะแนน 2	เมื่อมีความเหมาะสมในระดับน้อย
ให้คะแนน 1	เมื่อมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และเทียบเกณฑ์เพื่อหาระดับคุณภาพความเหมาะสมตามค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 121) ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง มีระดับคุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยที่มีค่ากับระดับคุณภาพความเหมาะสม 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พิจารณา และยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้คะแนนเฉลี่ย 4.74 มีระดับคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด (ภาคผนวก ข)

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์ฉบับจริงแล้วจึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” จำนวน 38 คนต่อไป

3. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

3.1 ศึกษาแนวทางการประเมิน หลักการ วิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี และวิธีตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

3.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน จากการใช้สื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

3.4 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ที่สร้างเสร็จแล้วขึ้นเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำแบบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาจีนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรง ชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษาและข้อคำถามแล้วนำผลการพิจารณาหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 - 1.00 คัดเลือกมาใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 ควรพิจารณาว่าให้ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 248 - 249) โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่ารูปแบบการสอนมีความเหมาะสม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารูปแบบการสอนมีความเหมาะสม

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่ารูปแบบการสอนไม่มีความเหมาะสม

ซึ่งผลการประเมินความเที่ยงตรงชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาจีน รายข้อของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 (ภาคผนวก ข)

3.6 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จำนวน 30 คน โดยพิจารณาค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งข้อสอบที่ได้มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.70 - 0.90 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.40 (ภาคผนวก ข)

3.7 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าว ไปวิเคราะห์ ค่าความเชื่อมั่น จากสูตร (KR 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197 - 198) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบเท่ากับ 0.71 (ภาคผนวก ข)

3.8 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์ฉบับจริง ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” จำนวน 38 คนต่อไป

4. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

4.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบวัดเจตคติ จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบของแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale)

4.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ โดยมีคำถามทั้งด้านบวกและด้านลบ จำนวนข้อเท่า ๆ กัน โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามด้านบวก กำหนดค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน

เห็นด้วย 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

ข้อคำถามด้านลบ กำหนดค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

เห็นด้วย 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน

4.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC : Item Objective Congruence) โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ถือเป็นข้อคำถามที่มีความสอดคล้อง ซึ่งผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคตรายข้อของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก ข)

4.5 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จำนวน 30 คน แล้วนำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น

โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551 : 94) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน 0.84

4.6 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

4.7 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์. 2553 : 148) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

ตาราง 10 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T_1	แทน	ทดสอบก่อนเรียน
X	แทน	สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
T_2	แทน	ทดสอบหลังเรียน

ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ เพื่อส่งให้โรงเรียนเพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน
2. ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อธิบายเกี่ยวกับการวิจัย เป้าหมายวิธีการและเกณฑ์การประเมิน

3. นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ดำเนินการทดลองโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

5. นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6. วิเคราะห์ผลการเรียนวิชาภาษาจีน

7. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด และตรวจผลการทดสอบทั้งหมดเพื่อนำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาประสิทธิภาพสื่อ โมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และใช้สูตร E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) / E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ผลการสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำข้อมูลไปหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จากการทดสอบค่าที t-test (Dependent Sample) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ในการคำนวณ

4. วิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ

ในการอ่านภาษาจีน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ในการแปลความหมาย

4.51 - 5.00	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

สถิติพื้นฐาน

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ตรวจสอบเครื่องมือ

1. หาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก โดยการหาค่า (E_1/E_2)
2. หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency)
3. หาค่าความยากง่าย (Difficulty : P) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน
4. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)
5. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่า t-test (Dependent Sample)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการของคะแนนระหว่างเรียนจากการใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน
$\sum X_1$	แทน	ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนจากการใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน
$\sum X_2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test)
*	แทน	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้
ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 49.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.08 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว เท่ากับ 62.08

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้			
		$\sum x_2$	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
3	20	37	12.33	2.08	61.67
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) เท่ากับ 61.67					

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.67 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว เท่ากับ 61.67

ตาราง 13 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1 : 1) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้		
		$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	80	49.67	7.46	62.08
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	12.33	2.08	61.67

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 49.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.08 แสดงว่า มีประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก (E_1) เท่ากับ 62.08 และคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.67 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 61.67 ดังนั้นสื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 62.08/61.67

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ตอนที่	n	คะแนน	คะแนนที่ได้			
		เต็ม	$\sum X_i$	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	9	10	67	7.44	1.51	74.44
2	9	10	70	7.78	1.39	77.78
3	9	10	66	7.33	1.12	73.33
4	9	10	64	7.11	1.27	71.11
5	9	10	65	7.22	1.20	72.22
6	9	10	62	6.89	1.05	68.89
7	9	10	61	6.78	1.39	67.78
8	9	10	66	7.33	1.58	73.33
รวม	9	80	521	57.89	10.52	72.36
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 72.36						

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนเฉลี่ย

รวมเท่ากับ 57.89 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.36 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เท่ากับ 72.36

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้			
		$\sum X_2$	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
3	20	128	14.22	1.99	71.11
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) เท่ากับ 71.11					

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.11 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เท่ากับ 71.11

ตาราง 16 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	80	57.89	10.52	72.36
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	14.22	1.99	71.11

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนระหว่างเรียน

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.36 แสดงว่า มีประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก (E_1) เท่ากับ 72.36 และคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.11 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 71.11 ดังนั้นสื่อโมชันกราฟิก ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการทดสอบ ประสิทธิภาพแบบกลุ่ม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 72.36/71.11

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ทั้ง 8 ตอน

ตอนที่	n	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้			
			$\sum X_1$	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	30	10	232	7.73	1.05	77.33
2	30	10	253	8.43	1.07	84.33
3	30	10	269	8.97	0.76	89.67
4	30	10	222	7.40	1.01	74.00
5	30	10	237	7.90	0.96	79.00
6	30	10	272	9.07	0.83	90.67
7	30	10	243	8.10	0.82	81.00
8	30	10	244	8.13	0.81	81.33
รวม	30	80	1972	65.73	7.31	82.17

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.17

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 65.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.17 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม เท่ากับ 82.17

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้			
		$\sum x_2$	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
30	20	482	16.07	3.19	80.33
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.33					

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.07 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.33 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม เท่ากับ 80.33

ตาราง 19 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 : 100) ของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้		
		$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	80	65.73	7.31	82.17
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	16.07	3.19	80.33

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีคะแนนระหว่างเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.17 แสดงว่า มีประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก (E_1) เท่ากับ 82.17 และคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.33 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.33 ดังนั้นสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการทดสอบ
ประสิทธิภาพภาคสนาม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.17/80.33

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน
ที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร

ทักษะการสื่อสารภาษาจีน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	38	20	5.87	1.62	17.38*	.000
หลังเรียน	38	20	15.45	2.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตาม
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 5.87 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 1.62 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 15.45 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.95 สรุปได้ว่า
นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 21 ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

รายการประเมิน	n	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1. วิชาภาษาจีนมีประโยชน์ สามารถต่อยอดในอนาคตได้	38	4.53	0.60	มากที่สุด
2. นักเรียนมีความรู้สึที่ดี เมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน	38	4.55	0.50	มากที่สุด
3. นักเรียนอยากประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาจีนในอนาคต	38	3.76	1.05	มาก
4. หลังจากเรียนแล้วนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนมากขึ้น	38	4.08	0.91	มาก
5. วิชาภาษาจีนเป็นหนึ่งในวิชาที่ชอบ	38	4.11	0.86	มาก
6. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผลการเรียนตก	38	4.37	0.49	มาก
7. เรียนวิชาภาษาจีนแล้วมีความสุข	38	3.89	0.95	มาก
8. ภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนแล้วไม่มีโอกาสได้ใช้	38	4.39	0.59	มาก
9. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก	38	3.53	0.73	มาก
10. นักเรียนไม่ชอบอ่านและเขียนภาษาจีน	38	3.53	0.60	มาก
11. นักเรียนไม่สนใจวิชาภาษาจีน	38	3.71	0.69	มาก
12. หากมีวิชาเลือกจะเลือกวิชาภาษาจีนลำดับสุดท้าย	38	3.76	0.79	มาก
13. หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนแล้วอยากสื่อสารกับชาวจีน	38	4.16	0.86	มาก

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	n	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
14. นักเรียนรู้สึกเหนื่อยทุกครั้งหลังจากเรียนวิชาภาษาจีน	38	3.87	0.81	มาก
15. วิชาภาษาจีนไม่ยากอย่างที่คิดไว้	38	3.74	0.83	มาก
16. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจที่เข้าเรียนวิชาภาษาจีน	38	4.32	0.66	มาก
17. นักเรียนรู้สึกกลัวทุกครั้งที่จะเข้าเรียนวิชาภาษาจีน	38	4.13	0.66	มาก
18. ภาษาจีนไม่มีส่วนช่วยในการใช้ชีวิตประจำวัน	38	4.21	0.74	มาก
19. เมื่อเรียนวิชาภาษาจีนแล้วรู้สึกมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	38	3.68	0.84	มาก
20. หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนมีความสนใจที่จะอ่านประโยชน์หรือบทความที่เป็นภาษาจีน	38	3.79	0.99	มาก
สรุปรวม		4.01	0.76	มาก

จากตาราง 21 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความรู้สึกดีเมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน ค่าเฉลี่ย 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 รองลงมาคือ วิชาภาษาจีนมีประโยชน์ สามารถต่อยอดในอนาคตได้ ค่าเฉลี่ย 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 และภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนแล้วไม่มีโอกาสได้ใช้ ค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ลำดับสุดท้ายได้แก่ วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก ค่าเฉลี่ย 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 และนักเรียนไม่ชอบอ่านและเขียนภาษาจีน ค่าเฉลี่ย 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ที่มีเรียนในรายวิชาภาษาจีน จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 928 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 แผนการเรียนภาษา-จีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. สื่อโชนักรรฟก จำแนกเนื่อหาเป็น 4 เรือง 8 ตอน ดังนี้

เรืองที่ 1 职业 (อาชีพ)

ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด)

ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน)

เรืองที่ 2 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

เรืองที่ 3 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน)

ตอนที่ 5 员工福利 (สวัสดิการ)

ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

เรืองที่ 4 面试 (สัมภาษณ์)

ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน)

ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์)

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อโชนักรรฟกไว้กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จำนวน 8 แผน 12 ชั่วโมง

3. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะครุศาสตร์ เพื่อส่งให้โรงเรียนเพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน

2. ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อธิบายเกี่ยวกับการวิจัย เป้าหมายวิธีการและเกณฑ์การประเมิน

3. นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ดำเนินการทดลองโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

5. นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6. วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

7. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด และตรวจผลการทดสอบทั้งหมดเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาประสิทธิภาพสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และใช้สูตร E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) / E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ผลการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำข้อมูลไปหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จากการทดสอบค่าที t-test (Dependent Sample) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ในการคำนวณ

4. วิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ

ในการอ่านภาษาจีน โดยหาคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ในการแปลความหมายระดับคุณภาพมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 หมายความว่าสื่อโมชันกราฟิกช่วยให้นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกความสามารถในการอ่านภาษาจีน ระหว่างเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิก ทั้ง 8 ตอน เท่ากับ 82.17 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียน เท่ากับ 80.33 ช่วยทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะเครื่องมือที่สร้างขึ้น มีการวางแผน การลำดับเนื้อหาอย่างมีระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาจีน เพื่ออาชีพ ในรูปแบบของข่าว และบทความต่าง ๆ จากนั้นสร้างสื่อโมชันกราฟิก 4 หน่วยการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 8 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด) ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน) ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว) ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน) ตอนที่ 5 员工福利 (สวัสดิการ) ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน) ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน) และ ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์) โดยมีความหลากหลายเนื้อหา

เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเกี่ยวกับภาษาจีนเพื่ออาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพและการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ทั้งนี้ลักษณะเด่นของสื่อโมชันกราฟิกคือมีคำศัพท์ในบทเรียนปรากฏอยู่ในสื่อด้วย จึงเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ และการทำแบบฝึกความสามารถในการอ่านภาษาจีนทำหน่วยได้ ซึ่งแบบฝึกนั้นแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องในสื่อโมชันกราฟิก และตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาที่ไม่ใช่เรื่องในสื่อโมชันกราฟิก แต่เป็นสถานการณ์ใกล้เคียงและมีชุดคำศัพท์ใกล้เคียงกันมาสร้างแบบฝึกเพื่อวัดความสามารถในการอ่าน โดยสื่อโมชันกราฟิกทั้ง 8 ตอนนี้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านในด้านต่าง ๆ เช่น สื่อโมชันกราฟิกมีความถูกต้อง สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน มีตัวอักษร เสียงที่ชัดเจน มีความโดดเด่นในการเลือกใช้สีสันทันทีที่เหมาะสมกับวัย มีความน่าสนใจ ดึงดูด สื่อโมชันกราฟิกยังมีความทันสมัย แปลกใหม่แตกต่างไปจากการเรียนปกติช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และสามารถจดจำได้นาน ช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน ที่เป็นบทความที่มีเนื้อหายาวและซับซ้อน ทำให้เกิดการสรุปรวบยอดได้ ซึ่งรายการประเมินคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับกมลทิพย์ รุ่งประเสริฐ (2561 : 19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อโมชันกราฟิกไว้ว่า สื่อโมชันกราฟิกสามารถดึงดูดความสนใจและเพิ่มความสามารถในการจดจำได้ดี และยังสามารถสรุปข้อมูลในปริมาณมากให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของภานุชนาฏ นรินทร์ (2564 : 103) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเพื่อเสริมศักยภาพการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า คุณภาพของสื่อโมชันกราฟิกมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพร้อยละ 80 และสอดคล้องกับงานวิจัยซึ่งเป็นการนำสื่อรูปแบบวิดีโอมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของเยาวพร ศรีระษา (2561 : 87) ได้ทำวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่าชุดสื่อประสมที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT จำนวน 4 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 48) ได้ทำวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีความคิดเห็นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้เนื้อหา 4 หน่วยการจัดการเรียนรู้ 8 เรื่อง จำนวน 12 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการช่วยพัฒนานักเรียนในด้านทักษะการสื่อสาร ซึ่งในวิจัยเล่มนี้เน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ฝ่ายรับสารเข้าใจความหมายในสารและตกลงหรือทำความเข้าใจร่วมกันได้ สื่อโมชันกราฟิกทั้ง 8 ตอน มีจุดเด่นที่เลือกใช้ออกแบบมาเพื่อสร้างความสนุก น่าติดตาม และดึงดูดนักเรียนได้ดี เป็นการสรุปข้อมูลที่มีปริมาณมากให้เข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อที่สามารถเผยแพร่และส่งต่อได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนควบคู่ไปกับการชมสื่อโมชันกราฟิกในเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของภานุชนาฏ นรินทร์ (2564 : 104) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่ได้พัฒนาขึ้น สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ยังจัดการเรียนรู้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษามากกว่ามุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับการนำมาพัฒนาทักษะการสื่อสารและเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเกี่ยวกับภาษาจีนเพื่ออาชีพทั้ง 4 หน่วยการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีเนื้อหาเรียงจากง่ายไปยาก คือ 1) 职业 (อาชีพ) 2) 个人简历 (ประวัติส่วนตัว) 3) 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน) และ 4) 面试 (สัมภาษณ์) สอดคล้องกับเขาวพร ศรีระษา (2561 : 87) ได้วิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากรับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับดี และพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพฤติกรรมระหว่างเรียนที่พบคือในช่วงกิจกรรมก่อนการอ่านหลังจากชมสื่อโมชันกราฟิกนักเรียนมีความสนใจในสื่อ ติดตามเรื่องราวจนจบตอน มีบางฉากที่ชมแล้วเกิดข้อคำถาม หรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่รับชมในส่วนที่ยังเข้าใจไม่ชัดเจน เมื่อนำบทเรียนให้อ่านและอธิบายความหมายเพิ่มเติม อีกทั้งทำ

กิจกรรมในชั้นเรียนเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น และมีกิจกรรมหลังการอ่าน โดยทำแบบฝึกความสามารถในการอ่านภาษาจีน จากที่กล่าวมาจึงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจยิ่งขึ้น ตามที่สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540 : 178 - 179) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการอ่านไว้ คือ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน 2) กิจกรรมระหว่างอ่าน และ 3) กิจกรรมหลังการอ่าน เมื่อจบกระบวนการตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนั้นนักเรียนตรวจสอบความรู้โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ เน้นการอ่านจับใจความ โดยเป็นเนื้อหาจากทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีการคัดแปลงข้อคำถามจากเนื้อหาเดิมและใช้บทความที่มีเนื้อหาใกล้เคียงมาทดสอบ

3. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมาก จากรายการประเมิน 3 อันดับแรก พบว่า นักเรียนเห็นว่าวิชาภาษาจีนมีประโยชน์ สามารถต่อยอดในอนาคตได้ นักเรียนมีความรู้สึกดีเมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน และยังเป็นภาษาที่เรียนแล้วมีโอกาสได้ใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจุดเด่นของสื่อโมชันกราฟิกมีทั้งภาพ เสียงที่ดึงดูดความสนใจแก่นักเรียน ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มุฮามมัด ฮานีฟ (Muhammad Hanif, 2020 : 263) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกที่ได้รับพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู่วิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา อภิปรายผลการวิจัยไว้ว่า โมชันกราฟิกตอบสนองความต้องการของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้เชิงรุก โดยการผสมรวมสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกด้วยวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะสังเกตเห็นถึงความกระตือรือร้นและมีสมาธิในกระบวนการเรียนรู้อย่างมากขึ้น เนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความรู้พื้นฐานและชีวิตประจำวันจึงเป็นหลักฐานว่าสื่อวิดีโอโมชันกราฟิกสามารถเป็นทางเลือกที่คาดหวังได้ และยังสามารถสอดคล้องกับภานุชนาฏ นรินทร์ (2564 : 104) ผลการวิจัยยังพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่ได้พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก และนภัสสร กัลปนาท (2564 : 57) ยังได้ศึกษาความพึงพอใจของบุคลากร พบว่า บุคลากรมีความพึงพอใจต่อสื่อโมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากรในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพระดับชำนาญการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนจะต้องศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา จุดประสงค์ให้เข้าใจถูกต้อง เนื้อหาและความยาวของสื่อโมชันกราฟิกไม่ควรยากหรือยาวเกินไป ระยะเวลาเรื่องระดับความยากง่ายกับวัยของนักเรียน เพราะอาจจะส่งผลให้นักเรียนลดความสนใจลง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรมีการปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกทักษะเป็นบทความที่สั้นลง กระชับขึ้นเพื่อให้ง่ายขึ้นในการจัดการเรียนการสอน

2. การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยเน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความในงานวิจัยนี้ ผู้สอนแนะนำกิจกรรมเสริมให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนนอกเวลาเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์หรือประโยคที่จัดการเรียนการสอนไปแล้ว

3. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิก เป็นสื่อที่ช่วยดึงดูดความสนใจได้ดี ทั้งนี้ในการทบทวนเนื้อหาในบทเรียนนอกเวลา ผู้สอนสามารถสร้างช่องทางในการรับชมสื่อโมชันกราฟิกทั้ง 8 ตอน เพื่อให้นักเรียนง่ายต่อการเข้าถึง เช่น YouTube Facebook หรือโซเชียลมีเดียอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาต่อยอดสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

2. สามารถนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือแนวทางการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ รุ่งประเสริฐ. (2561). การผลิตสื่อโมชันกราฟิกเพื่อส่งเสริมความรู้และทัศนคติต่อการป้องกันโรคหลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน). ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- _____. (2559). เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเคินส์โตร์.
- กันตา เผือกพริ้ง. (2561). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON). วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กุศยา แสงเดช. (2545). หนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- แคทรินทร์ คูบอค และชนเสฏฐ์ โชติอนันต์คณกร. (2560). โครงการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาจีนของโรงแรมชาเทรียม เรซิเดนซ์ สาทร. (สหกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม.
- จง ปิ่งหลิง. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา วิเศษจินดา. (2560). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพร ทวนไกรพล. (2560). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาเกลือพิทยาคม อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุดรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังการพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2556). “การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน,” วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5(1) : 7 - 20.
- ณัฐพันธุ์ เจริญนันทน์ และฉัตรยาพร เสมอใจ. (2548). การจัดการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- เถลิงกิจ แก้วเสนห์. (2542). อ่านอย่างไร อ่านให้ดี. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทักษิณา สุขพัทธุ์. (2560). “การศึกษาแนวทางการออกแบบโมชันกราฟิก ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้,” วารสารวิจัยและพัฒนาโลกลอยลงกรณีในพระบรมราชูปถัมภ์. 12(1) : 261 - 268.
- ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ. (2560). รายงานการวิจัย การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทัศนวิทย์ ศรีมันตะ. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธีรรัตน์ ดวงเทียน. (2561). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธุมวดี สิริปัญญาจิตติ และคณะ. (2559). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

- รูปทอง กว้างสามศต. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภัสสร กัลปนาท. (2564). การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่อง เกณฑ์การเสนอผลงานของบุคลากร
ในการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพระดับชำนาญการ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (เทคโนโลยีการเรียนรู้
และสื่อสารการศึกษา). ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นฤชด สติรวัฒน์กุล. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นฤมล โกพล. (2562). การพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา). นครพนม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.
- นฤมล จันทร์ศรีโคตร. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบเน้นทักษะ
กระบวนการ เรื่อง การวาดภาพเคลื่อนไหวในโปรแกรมผลิตสื่อมัลติมีเดียของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นันทยา ประจันต์เสน. (2561). ผลของการสอนอ่านโดยใช้ผังกราฟิกที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). ฉะเชิงเทรา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- นาถิชา สีทองเพ็ช. (2562). การพัฒนาความสามารถเขียนและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมการละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ จุฬมะตัง และรัชชัย สหพงษ์. (2560). “การพัฒนาโมชันกราฟิก เรื่อง

ตำนานพระธาตุขามแก่น,” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 3(2) : 1 - 6.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซท.

เผชิญ กิจระการ. (2544). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/ E_2),”

วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7(1) : 45 - 51.

พรรณี ชูทัยเจนจิต. (2545). จิตวิทยาาสตร์การเรียนรู้การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เจริญพิสัย.

พิพัฒน์ หิรัณย์วิชชากร. (2548). การสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

เพ็ญพิสุทธิ์ ภิญญโสภณ. (2561). เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามปกติ สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ภาณุชนก นรินทร์. (2564). การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ

เพื่อเสริมศักยภาพการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (คอมพิวเตอร์ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มุกดา อุดรแก้ว. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียน

ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

“ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580),” (13 ตุลาคม 2561). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม135

ตอนที่ 82ก. หน้า 1-71.

เยาวพร ศรีระชา. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัตนวดี สารเจริญ. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ BQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถ

ในการอ่านจับใจความภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.

(หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตณี พิบูลย์. (2560). ผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.

(หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

_____. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

โรงเรียนแกลง“วิทยสถาวร”. (24 มีนาคม 2564). ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนแกลง“วิทยสถาวร”

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พุทธศักราช 2564. ระยอง :
โรงเรียนฯ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.

_____. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วชิราพร อัจฉริยโกศล. (2536). "การประเมินผลการสื่อการเรียนการสอน," วารสารครูศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 21(3) : 13 - 31.

วรางคณา คำอ่อน. (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศรีพิชา ชาตะศิริกุล. (2561). ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศึกษาธิการจังหวัดระยอง. (13 พฤษภาคม 2562). กรอบหลักสูตรการศึกษาตามแผนยุทธศาสตร์
การศึกษาจังหวัดระยอง RAYONG MARCO (พ.ศ.2562 - 2564). ระยอง :
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง.

ศุภกานต์ ผามั่ง. (2560). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.

สถาบันทรัพยากรสันทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). รายงานการวิเคราะห์แนวโน้ม
เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ.

สมจิตร บุรีจันทร์. (2560). รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 นวัตกรรมการบริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สาธิตา พันเทศ. (2564). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการสื่อสารภาษาจีน โดยการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2562). ความเป็นมาของอีอีซี. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.eeco.or.th/th/government-initiative>. 26 มีนาคม 2565.

_____. (2561). แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. ระยอง : สำนักงานฯ.

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2564). รายงานสรุปจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย และรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ข้อมูลปี 2015 - 2020. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://data.go.th/blog/tourism-2015-2020>. 26 มีนาคม 2565.

สำนักงานแรงงานจังหวัดระยอง. (2563). รายงานสถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาส 2 ปี 2563 (เมษายน-มิถุนายน 2563). ระยอง : สำนักงานฯ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษาครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : פרקหวานกราฟฟิค.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ทั้งปี 2564 และแนวโน้มปี 2565. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2550). สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.

สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2539). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธา.
- อนุภาพ ด้วนันท์. (2563). การสร้าง **Motion Graphic** ด้วยโปรแกรม **Microsoft PowerPoint**.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://techno.oas.psu.ac.th/content/163>. 1 มีนาคม 2565.
- อรุณศรี นิภานันท์. (2556). การพัฒนาแบบวัดเจตคติของครูต่อการสอนเด็กพิเศษตามทฤษฎี
ของพิชขายและไอเซน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อากัสรา เพ็ญริยะ. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง
การสืบพันธุ์ของพืชและสัตว์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขัน
ระหว่างกลุ่มด้วยเกมส์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
(วิทยาศาสตร์ศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อารีนา อารยะกุล. (2560). การพัฒนาสื่อแอปพลิเคชันแบบโมชันกราฟิก ร่วมกับกลยุทธ์การเรียนรู้
เกมมิฟิเคชัน เรื่อง ภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในการสื่อสาร เกี่ยวกับการเดินทางในชีวิตประจำวัน.
วิทยานิพนธ์ อส.ม. (เทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน). ปทุมธานี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อินโฟกราฟิก ไทยแลนด์. (2561). เบื้องหลังการทำ **Motion Graphic**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<https://infographicthailand.com/เบื้องหลังการทำ-motion-graphic-1-ชิ้น/>.
25 กุมภาพันธ์ 2565.
- ไอเดียลเรดดี้. (ม.ป.ป.). ทำไม? ต้อง "โมชันกราฟิก". (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<https://www.idealready.com/motion-graphics.html#why>. 2 พฤษภาคม 2565.
- AL-Garni, Shorouq Ali and Almuhammadi, Anas Hamed. (2019). "The Effect of Using
Communicative Language Teaching Activities on EFL Students' Speaking Skills at the
University of Jeddah," **English Language Teaching**. 12(6) : 72 - 86.
- Finocchiaro, Mary, and Bonome Michael. (1973). **Foreign Language Learners : A Guide for
Teacher**. New York : Regents Publishing Company, Inc.

- Gustiani, S. (2013). **The Communicative Language Teaching: Review on Own Experience in ELT at English Department, Sriwijaya State Polytechnic.** (Online). Available : [https://pnj.ac.id/upload/artikel/files/4%20-%20artikel%20gustiani%20\(16-22\)\(1\).pdf](https://pnj.ac.id/upload/artikel/files/4%20-%20artikel%20gustiani%20(16-22)(1).pdf). 11 June 2022.
- Hapsari, A. S. and et al. (2019). “Motion Graphic Animation Videos to Improve the Learning Outcomes of Elementary School Students,” **European Journal of Educational Research**. 8(4) : 1245 - 1255.
- Heaton, J. B. (1988). **Writing English Language Test.** New York : Longman.
- Hillgard, Ernest R. (1996). **Introduction to Psychology.** (3rd ed.). New York : Marcout. Inc.
- Liao, X. (2003). **Chinese Secondary School Teacher’s Attitude toward Communicative Language Teaching and Their Classroom Practice. Unpublished Doctoral Dissertation,** the University of Auckland.
- Li-shing, T. (1981). “English through Pictures”, **Forum**. 19(4) : October
- Mazhar Bal. (2019). “Use of Digital Games in Writing Education: An Action Research on Gamification,” **Contemporary Educational Technology**. 10(3) : 246 - 271.
- Miller, W. H. (1990). **Reading Comprehension Active Kit.** USA : The center for Applied Research in Education. Rinehart and Winston.
- Muhammad Hanif. (2020). “The Development and Effectiveness of Motion Graphic Animation Videos to Improve Primary School Students’ Sciences Learning Outcomes,” **International Journal of Instruction**. 13(3) : 247 - 266.
- Nelson, Gayle L. (1984). “Reading: A Student Centered Approach English Teaching,” **Forum**. 22(4) : 2 - 5,8.
- Nuttall. (1996). **Teaching Reading Skill in a Foreign Language.** Oxford : Heinemann.
- Raharjo, S. R. and et al. (2021). “Active Student Learning through Gamification in a Learning Management System,” **The Electronic Journal of e-Learning**. 19(6) : 601 - 613.
- Rosova, V. (2007). **The Use of Music in Teaching English.** Brno : Masaryk University.
- Smith, B. (1997). **Teacher Quality of Work. Life According to Teacher : the School** Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. อาจารย์อติราช เกิดทอง อาจารย์ประจำภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. อาจารย์ ดร.สืบวงศ์ ชื่นสมบัติ อาจารย์ประจำสำนักเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4. นายสุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่ง“วิทยสถานาร”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
5. อาจารย์จิรญา โฮ วงศ์ใหญ่ อาจารย์ประจำสำนักวิชาจีนวิทยา
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๓๓๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้วย นางสาวอัจฉริยา ทุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุณิศา ยืนหัว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ อาจารย์ ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓๑-๔๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๔๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๓๓๖

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๕๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้วย นางสาวอังฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนิตย์ดา เ็นท้าว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติราช เกศทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓-๔๑๓๓ ต่อ ๓๐๒๔๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๑.๐๒/๑๓๓๑

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ด้วย นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนิศา ยืนทั่ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ อาจารย์ ดร.เสวรงค์ ชื่นสมบัติ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๑-๙๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๕๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๓๓๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่ง "วิทย์สอวาร"

ด้วย นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖" โดยมี อาจารย์ ดร.สุณิศา ตาเย็นทั่ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นายสุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓-๙๔๑๑๑ ตี๋ ๑๐๒๔๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๓๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ด้วย นางสาวอังฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖" โดยมี อาจารย์ ดร.สุณิศา เต็มทั่ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ อาจารย์จิรญา โฮ วงศ์ใหญ่ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓-๙๑๓๓ ต่อ ๑๐๒๙๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/ว ๑๕๓

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจันทนุสาค์ดีวิทยา

ด้วย นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุณิศา ศ. เป็นที่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ กุฑมภ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓๑-๙๑๑๑ ต่อ ๓๐๒๕๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/ว ๕๙๙

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรภู่พิทยาส

ด้วย นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนิตย์ดา เย็นทั่ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ กุ้พงศ์พันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์, ๐-๓๙๓๓๑-๔๓๓๓ ต่อ ๓๐๒๔๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBAHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ ยว ๐๖๓๓.๐๒/ว ๒๕๕๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสง “วิเศษสาร”

ด้วย นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนิตย์ดา เย็นทั่ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวอัจฉริยา พุทธเวช เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ ภู่งศ์พันธ์)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

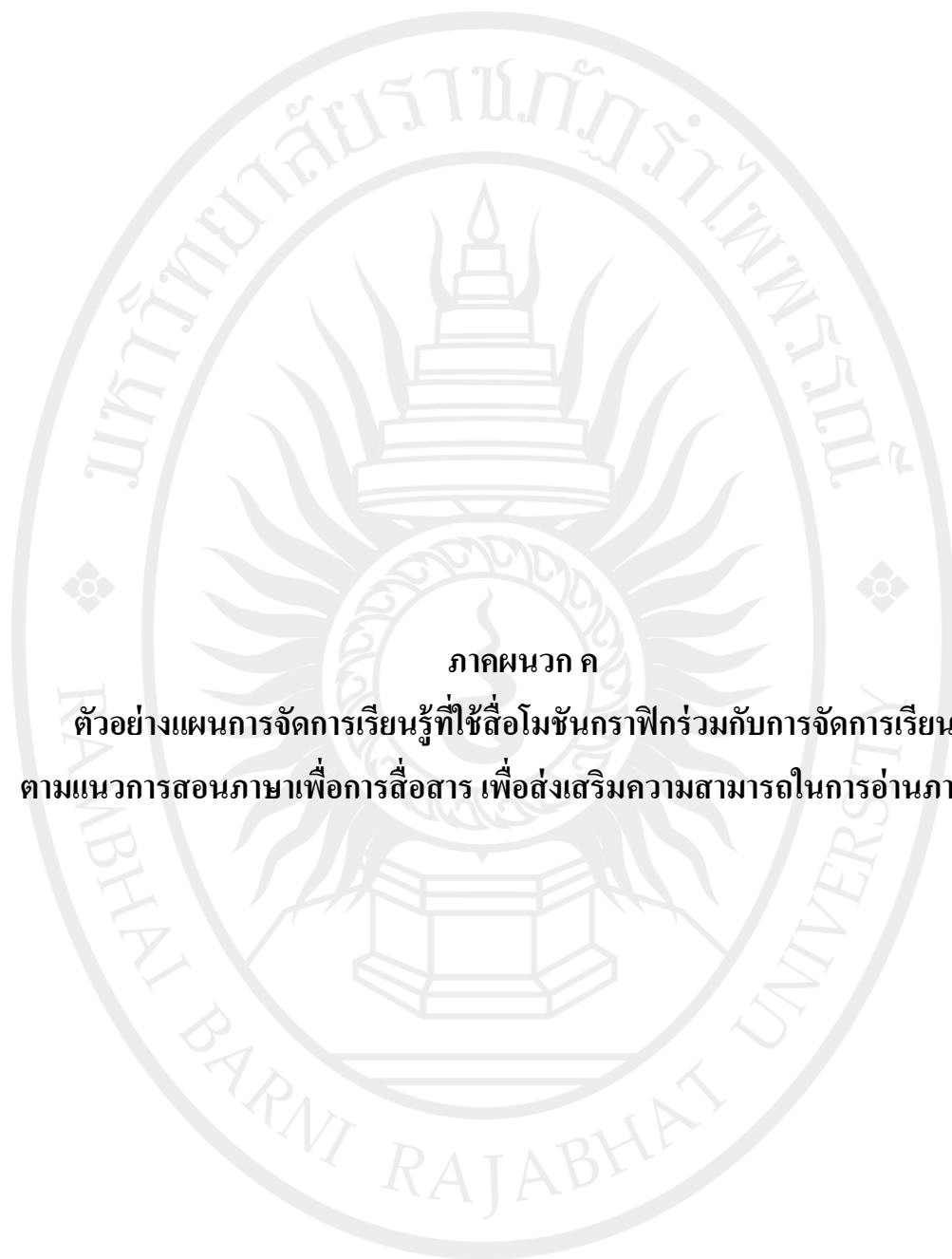
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๑-๔๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๔๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อโหมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้ 5

จ33203 เสริมทักษะภาษาจีน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง 员工福利(สวัสดิการ) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

เวลา 1 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

- 1.1 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน ข่าว โฆษณา บทร้อยกรอง บทละคร เรื่องขบขัน
- 1.2 ใช้ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ และสรุปความ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (KPA)

- 2.1 นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสวัสดิการ ได้อย่างถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถสรุปเรื่องสวัสดิการเป็นอินโฟกราฟฟิก ได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับสวัสดิการในการทำงาน เรียนรู้เรื่องสวัสดิการที่จะได้รับในการทำงาน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการหางานในอนาคตได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 คำศัพท์

ที่	คำศัพท์	พินอิน	คำแปล
1	福利	fúlì	สวัสดิการ
2	效益	xiàoyì	ผลประโยชน์/กำไร
3	伤残	shāng cán	พิการ
4	配偶	pèi'ǒu	คู่สมรส
5	国营企业	guóyíng qǐyè	รัฐวิสาหกิจ
6	津贴	jīntiē	เงินเบี้ยเลี้ยง
7	低息贷款	dī xī dàikuǎn	เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
8	报销	bàoxiāo	ชดเชย
9	补助费	bǔzhù fèi	เงินอุดหนุน
10	提供	tígōng	เสนอให้, จัดให้

4.2 หัวข้อสวัสดิการต่างๆ

1. 社会保障 ประกันสังคม
2. 住房津贴 ค่าที่อยู่อาศัย
3. 交通费 ค่าเดินทาง
4. 工作午餐 ค่าอาหารกลางวัน
5. 有偿假期 วันหยุดพักผ่อน
6. 培训 การฝึกอบรม

4.3 บทความสวัสดิการ

yuángōng fú lì

员工福利

shèhuìbǎozhàng

1、社会保障

yǎnglǎobǎoxiǎn yīliáobǎoxiǎn shīyèbǎoxiǎn gōngshāngbǎoxiǎnzhè sì
养老保险、医疗保险、失业保险、工伤保险这四

类险是我国劳动部门规定各类公司必须为员工提供的

社。有些效益较好的公司还为员工提供了牙医保险、

家庭财产险、重大伤残保险等。部分有海外雇员的

公司还在聘用合同中承诺为这些雇员的配偶、

未成年子女提供医疗、伤残等各类险。

zhùfángjīntiē

2、住房津贴

chuántǒng de zhōngguóguóyíng qǐ yè zhùfángfēnpèihuòliánjià zū zhùfáng
传统的中国国营企业，住房分配或廉价租住房

是公司提供给员工的最大一项福利。住房津贴按月随

工资发放，建立住房公积金，提供住房低息贷款已

成为公司为员工提供住房福利的新形式。

jiāotōngfèi

3、交通费

zhǔyàozhīgōng sī wéiyuángōngshàngxiàbān tí gòngjiāotōng fú lì zhǔyào
 主要指公司为员工上下班提供交通福利，主要
 bāokuò yǐ xià jǐ zhǒng gōng sī tí gòngjiāotōnggōng jù jiēsòngyuángōngshàngxià
 包括以下几种：公司提供交通工具接送员工上下
 bān qǐ yè àn nèi bù guīdìngwéiyuángōngbào xiāoshàngxiàbānjiāotōngfèi qǐ
 班；企业按内部规定为员工报销上下班交通费；企
 yè měiyuè fā fàng yí dìngshù é de jī tōng bǔ zhùfèi
 业每月发放一定数额的交通补助费。

gōngzuòwǔcān

4、工作午餐

shìzhīgōng sī wéiyuángōng tí gòng de miǎnfèihuò dī jià wǔ cān yǒu de gōng
 是指公司为员工提供的免费或低价午餐。有的公
 sī suīrán bù zhí jiē tí gònggōngzuò wǔ cān dàn tí gòng yí dìngshù é de gōngzuò
 司虽然不直接提供工作午餐，但提供一定数额的工作
 wǔ cān bǔ zhùfèi
 午餐补助费。

yǒuchángjiàqī

5、有偿假期

yǒuchángjià qī shìzhīyuángōng bú lái shàngbāngōngzuòréng kě qǔ dé shōu rù
 有偿假期是指员工不来上班工作仍可取得收入
 de fú lì xiàng mù
 的福利项目。

péixùn

6、培训

suízhēgōng sī duìyōuxiùréncái bù shǎogōng sī yǐ tí chū péixùnshì
 随着公司对优秀人才，不少公司已提出“培训是
 yuángōngzuìbǎoguì fú lì bú duànjiāqiángduìyuángōngpéixùn de tóu rù
 员工最宝贵福利”，不断加强员工培训的投入。

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 5.4 ความสามารถในการใช้ชีวิต
- 5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 6.1 มีวินัย
- 6.2 ใฝ่เรียนรู้
- 6.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล และประเมินผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การวัดผล
1. นักเรียนสามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ สวัสดิการได้อย่าง ถูกต้อง	ทำใบงานที่ 5 เรื่อง 员工 福利	ใบงานที่ 5 เรื่อง 员工福利	ได้ 5 คะแนนขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถสรุป เรื่องสวัสดิการเป็น อินโฟกราฟิกได้อย่าง ถูกต้อง	ทำอินโฟ กราฟฟิกเรื่อง สวัสดิการ	แบบประเมิน ชิ้นงาน	ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
3. นักเรียนมีความใฝ่ เรียนรู้	สังเกต พฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรม ความใฝ่เรียนรู้	ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

8. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียนที่ 8

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) :

1. นักเรียนสังเกตภาพที่ครูแสดงให้เห็นและร่วมกันพิจารณาว่าเห็นอะไรในภาพบ้าง และเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาเรื่องสวัสดิการ

ขั้นการนำเสนอ (Presentation) :

2. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่อง สถานการณ์การจ้างงาน คำละ 2 รอบตั้งแต่คำว่า 福利 (สวัสดิการ) ถึงคำว่า 提供 (เสนอให้, จัดให้) โดยครูเป็นผู้อ่านนำ พร้อมอธิบายความหมาย

3. นักเรียนชมสื่อโมชันกราฟิกตอนที่ 5 เรื่อง 员工福利 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรได้รับ

4. นักเรียนชมสื่อโมชันกราฟิกตอนที่ 5 เรื่อง 员工福利 อีกครั้ง โดยหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ในเรื่อง

5. ครูสุ่มนักเรียน 2 - 3 คนให้เล่าเรื่องจากโมชันกราฟิกตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นฝึก (Practice) :

6. ครูแจกใบความรู้ที่ 5 เรื่อง 员工福利

7. นักเรียนช่วยกันอ่านทำความเข้าใจใบความรู้ที่ 5 เรื่อง 员工福利 โดยมีครูคอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ

8. ครูเขียนหัวข้อสวัสดิการต่าง ๆ บนกระดาน ดังนี้ 社会保障, 住房津贴, 交通费, 工作午餐, 有偿假期, 培训

9. ครูแจกบัตรคำซึ่งเป็นคำศัพท์หรือวลีสั้น ๆ จากใบความรู้ที่ 5 เรื่อง 员工福利 เช่น 养老保险, 家庭财产险, 住房分配, 租住房 เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนนำบัตรคำที่ตัวเองได้ไปติดตามหัวข้อที่บนกระดาน โดยใช้เวลา 3 นาที

10. เมื่อนักเรียนติดบัตรคำหมดแล้ว ครูตรวจสอบความถูกต้องพร้อมอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นการใช้ภาษา (Production) :

11. เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนสรุปเป็นรูปแบบอินโฟกราฟิกและตกแต่งให้สวยงาม

ขั้นสรุป (Wrap up) :

12. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 5 เรื่อง **员工福利** โดยตอบคำถามจากบทความให้ถูกต้อง

13. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงาน โดยสุ่มนักเรียนอ่านคำถามและคำตอบที่ตนเองทำข้อละ 1 คน โดยครูคอยแนะนำเพิ่มเติมและแก้ไขหากคำตอบยังไม่ถูกต้อง

14. เปิดสื่อโมชันกราฟิกตอนที่ 5 เรื่อง **员工福利** เพื่อสรุปบทความที่เรียนอีกครั้ง โดยหยุดเป็นช่วงๆและช่วยกันแปลความหมาย

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

9.1 ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง **员工福利**

9.2 ใบงานที่ 5 เรื่อง **员工福利**

9.3 สื่อโมชันกราฟิกตอนที่ 5 เรื่อง **员工福利**

แบบสังเกตพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้

ชื่อนักเรียน..... ชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง การบันทึกให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
		เป็นประจำ (3)	บางครั้ง (2)	น้อยครั้ง (1)	ไม่ทำ เลย/ไม่ ชัดเจน (0)
1	ตั้งใจเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้				
2	สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ				
3	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม				
4	สามารถบันทึกสรุปความรู้ วิเคราะห์ ข้อมูลจากสิ่งที่เรียนรู้สรุปเป็น องค์ความรู้				
5	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วย วิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
	รวมคะแนน/ระดับคุณภาพ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน
ดีเยี่ยม	ได้คะแนนรวมระหว่าง 13 -15 คะแนน และไม่มีผลการประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า 2 คะแนน
ดี	ได้คะแนนรวมระหว่าง 9 - 12 คะแนน และไม่มีผลการประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า 0 คะแนน
ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง 5 - 8 คะแนน และไม่มีผลการประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า 0 คะแนน
ไม่ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง 0 - 4 คะแนน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินชิ้นงาน

ชื่อ-นามสกุล ชั้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ กิจกรรม.....

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมิน ชัด / ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน (ดูเกณฑ์การให้คะแนน)

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับการประเมิน			
	4	3	2	1
1. ตรงจุดประสงค์ที่กำหนด				
2. เนื้อหามีความถูกต้องความครบถ้วน				
3. มีความคิดสร้างสรรค์				
4. ความเป็นระเบียบ				
5. เสร็จตามเวลาที่กำหนด				
รวม				
รวมทุกรายการ				

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงาน

ประเด็น ที่ประเมิน	คะแนน			
	4	3	2	1
1. ผลงานตรงกับ จุดประสงค์ ที่กำหนด	ผลงาน สอดคล้องกับ จุดประสงค์ ทุกประเด็น	ผลงาน สอดคล้องกับ จุดประสงค์ เป็นส่วนใหญ่	ผลงาน สอดคล้องกับ จุดประสงค์ บางประเด็น	ผลงาน ไม่สอดคล้อง กับจุดประสงค์
2. ผลงาน มีความถูกต้อง ความครบถ้วน	ผลงาน มีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามหัวข้อ	ผลงาน มีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามหัวข้อ เป็นส่วนใหญ่	ผลงาน มีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามหัวข้อ เป็นบางประเด็น	ผลงาน มีความไม่ ถูกต้องและ ไม่ครบถ้วน ตามหัวข้อเป็น ส่วนใหญ่
3. ผลงาน มีความคิด สร้างสรรค์	ผลงาน แสดงออกถึง ความคิด สร้างสรรค์ แปลกใหม่ และเป็นระบบ	ผลงานมีแนวคิด แปลกใหม่ แต่ยังไม่เป็น ระบบ	ผลงานมีความ น่าสนใจ แต่ยังไม่ มีแนวคิดแปลกใหม่	ผลงานไม่แสดง แนวคิดใหม่
4. ผลงาน มีความ เป็นระเบียบ	ผลงาน มีความเป็น ระเบียบ แสดงออกถึง ความประณีต	ผลงานส่วนใหญ่ มีความเป็น ระเบียบแต่ยังมี ข้อบกพร่อง เล็กน้อย	ผลงานมีความเป็น ระเบียบ แต่มี ข้อบกพร่อง บางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ ไม่เป็น ระเบียบและ มีข้อบกพร่อง
5. ผลงานเสร็จ ตามเวลา ที่กำหนด	ส่งผลงานตาม เวลาที่กำหนด	ส่งผลงานช้ากว่า เวลาที่กำหนด 1 - 2 วัน	ส่งผลงานช้ากว่า เวลาที่กำหนด 3 - 5 วัน	ส่งผลงานช้ากว่า เวลาที่กำหนด 5 วันขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17 - 20	ดีมาก
13 - 16	ดี
9 - 12	ปานกลาง
5 - 8	ปรับปรุง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

课文五 《员工福利》

ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง สวัสดิการ

生词

ที่	คำศัพท์	พินอิน	คำแปล
1	福利	fúlì	สวัสดิการ
2	效益	xiàoyì	ผลประโยชน์/ กำไร
3	伤残	shāng cán	พิการ
4	配偶	pèi'ǒu	คู่สมรส
5	国营企业	guóyíng qǐyè	รัฐวิสาหกิจ
6	津贴	jīntiē	เงินเบี้ยเลี้ยง
7	低息贷款	dī xī dài kuǎn	เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
8	报销	bàoxiāo	ชดเชย
9	补助费	bǔzhù fèi	เงินอุดหนุน
10	提供	tígōng	เสนอให้, จัดให้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

yuán gōng fú lì

员工福利

shèhuìbǎozhàng

1、社会保障

yǎnglǎobǎoxiǎn yīliáobǎoxiǎn shīyèbǎoxiǎn gōngshāngbǎo

养老保险、医疗保险、失业保险、工伤保险

xiǎnzhè sì lèixiǎn sh wǒ guó láodòng bù mén guīdìng gè lèi gōng sī bì xū
险这四类险是我国劳动部门规定各类公司必须
wéi yuán gōng tí gòng de shè yǒu xiē xiào yì jiào hǎo de gōng sī hái wéi yuán
为员工提供的社。有些效益较好的公司还为员

gōng tí gòng le yá yī bǎoxiǎn jiā tíng cái chǎn xiǎn
工提供了牙医保险、家庭财产险、

zhòng dà shāng cán bǎoxiǎn děng bù fēn yǒu hǎi wài gù yuán de gōng sī hái zài
重大伤残保险等。部分有海外雇员的公司还在

pìn yòng hé tóng zhōng chéng nuò wéi zhè xiē gù yuán de pèi ǒu
聘用合同中承诺为这些雇员的配偶、

wèi chéng nián zǐ nǚ tí gòng yī liáo shāng cán děng gè lèi xiǎn
未成年子女提供医疗、伤残等各类险。

zhùfángjīntiē

2、住房津贴

chuántǒng de zhōngguóguóyíng qī yè zhùfángfēnpèihuòliánjià

传统的中国国营企业，住房分配或廉价

zū zhùfáng shì gōng sī tí gòng gěi yuán gōng de zuì dà yí xiàng fú lì zhù
租住房是公司提供给员工的最大一项福利。住

fáng jīntiē àn yuè suí gōng zī fā fàng jiàn lì zhùfáng gōng jī jīn tí
房津贴按月随工资发放，建立住房公积金，提

gòng zhùfáng dī xī dài kuǎn yǐ chéng wéi wéi yuán gōng tí gòng zhùfáng
供住房低息贷款已成为公司为员工提供住房

fú lì de xīn xíng shì
福利的新形式。

jiāotōngfèi

3、交通费

zhǔyào zhǐ gōng sī wéi yuán gōng shàng xià bān tí gòng jiāotōng fú

主要指公司为员工上下班提供交通福

lì zhǔyào bào kuò yǐ xià jǐ zhǒng tí gòng jiāotōng gōng jù jiē
利，主要包括以下几种：公司提供交通工具接

sòng yuán gōng shàng xià bān qī yè àn nèi bù guīdìng wéi yuán gōng bào xiāo
送员工上下班；企业按内部规定为员工报销

shàng xià bān jiāotōng fèi qī yè měi yuè fā fàng yí dìng shù é de jiāo tōng
上下班交通费；企业每月发放一定数额的交通

bǔ zhù fèi
补助费。

gōngzuòwǔcān

4、工作午餐

shì zhǐ gōng sī wéi yuángōng tí gòng de miǎnfèihuò dī jià wǔ cān

是指公司为员工提供的免费或低价午餐。

yǒu de gōng sī suī rán bù zhí jiē tí gòng gōngzuò wǔ cān dàn tí gòng yí

有的公司虽然不直接提供工作午餐，但提供一

dìngshù é de gōngzuò wǔ cān bǔ zhù fèi

定数额的工作午餐补助费。

yǒuchángjiàqī

5、有偿假期

yǒuchángjià qī shì zhǐ yuángōng bù lái shàng bān gōng zuò réng kě qǔ

有偿假期是指员工不来上班工作仍可取

dé shōu rù de fú lì xiàng mù

得收入的福利项目。

péixùn

6、培训

suí zhe gōng sī duì yōuxiù rén cái bù shǎo gōng sī yǐ tí chū péi

随着公司对优秀人才，不少公司已提出“培

xùn shì yuángōng zuì bǎo guì fú lì bú duàn jiā qiáng duì yuángōng péi xùn

训是员工最宝贵福利”，不断加强对员工培训

de tóu rù

的投入。

อ้างอิง <https://www.ahsrst.cn/a/201705/287757.html>

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“ 第五练习 《员工福利》 ”

ใบงานที่ 5 เรื่อง สวัสดิการ

1.选词填空 (5分)

社会保障 / 住房津贴 / 交通费 / 工作午餐 / 有偿假

1. _____ 是指员工不来上班工作仍可取得收入的福利项目。
2. _____ 有的企业虽然不直接提供工作午饭，但提供工作午饭补助费。
3. _____ 是企业提供给员工的最大一项福利。
4. 主要指企业为员工上下班提供 _____。
5. _____ 是我国劳动部门规定各类企业必须为员工提供的社。

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

guóyíng qī yè de yuángōng fú lì
《国营企业的员工福利》

wángmíngshì yī jiāzhōngguóguóyíng qī yè de yuángōng tā de gōngzuòfēi
王明是一家中国国营企业的员工，他的工作非
cháng hǎo ér qièhěn wěndìng gōngzuòfú lì fēi cháng hǎo
常好，而且很稳定。工作福利非常好，
chú gōngzī jiǎng jīn zhī wài gōng sī huì tí gòng sù shè huò zhě fā fàng zhù fáng bǔ tiē
除工资奖金之外，公司会提供宿舍或者发放住房补贴，
huì yǒu shōu fèi hěn dī de shí táng měi yuè dìng qī de gōng huì fú lì huó dòng hé wù
会有收费很低的食堂、每月定期的工会福利活动和物
pǐn shēng rì huì yǒu dàn gāo quàn shàng bān hái yǒu bān chē jiē sòng tā měi tiān zǎo
品，生日会有蛋糕券，上班还有班车接送。他每天早
shàng diǎn bàn shàng bān xià wǔ diǎn bàn xià bān wǔ xiū gè xiǎo shí bù cún zài
上8点半上班，下午5点半下班，午休2个小时，不存在
lǐng dǎo bù zǒu wǒ bù zǒu de qíng kuàng yì bān dà jiā dōu àn shí xià bān zhōu
“领导不走我不走”的情况，一般大家都按时下班。周
mò yě hěn shǎo yào jiā bān rú guǒ jiā bān de huà hái huì yǒu jiā bān fèi gōng sī měi
末也很少要加班，如果加班的话还会有加班费。公司每
nián dōu huì gěi tā jiāo yǎng lǎo bǎo xiǎn yī liáo bǎo xiǎn shī yè bǎo xiǎn gōng shāng
年都会给他交养老保险、医疗保险、失业保险、工伤
bǎo xiǎn hé zhù fáng gōng jī jīn tā de jià qī yě hěn duō chú qù chuán tǒng de jié jià
保险和住房公积金。他的假期也很多，除去传统的节假
rì wài tā měi nián hái yǒu 5 tiān nián jià 1 tiān shēng rì jià hé jiàn kāng jià tàn
日外，他每年还有5天年假、1天生日假和健康假、探
qīn jià
亲假。

2. 阅读短文，回答以下问题（5 分）

1. 王明在什么样的企业工作？

2. 除了工资奖金之外，公司还会提供什么福利？

3. 王明需要常常加班吗？如果需要加班，公司会付加班费吗？

4. 公司每年给王明交保险有哪些？

5. 明天是王明的生日，他可以请几天生日假？

เฉลยใบงานที่ 5

1. 选词填空 (5分)

1. 有偿假期
2. 工作午餐
3. 住房津贴
4. 交通费
5. 社会保障

2. 阅读短文，回答以下问题 (5分)

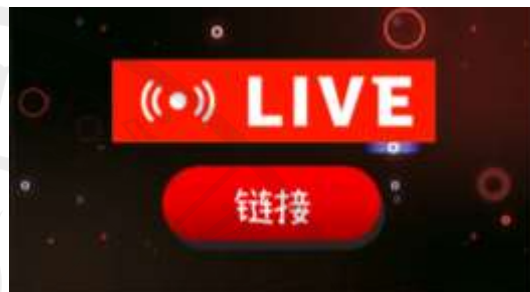
1. 国营企业
2. 宿舍或者发放住房补贴, 收费很低的食堂、每月定期的工会福利活动和物品, 生日会有蛋糕券, 上班还有班车接送。
3. 不需要, 有加班费
4. 老保险、医疗保险、失业保险、工伤保险
5. 1天

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างสื่อโชนกราฟิก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด)

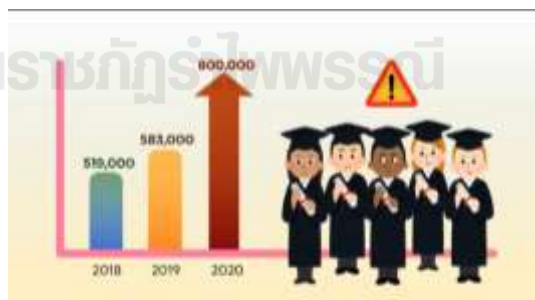
ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน)

ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน)

ตอนที่ 5 员工福利(สวัสดิการ)

ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน)

ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์)

ภาคผนวก จ
แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

งานวิจัยการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

- ❖ ข้อสอบปรนัย 20 ข้อ
- ❖ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
- ❖ ใช้เวลาสอบ 50 นาที
- ❖ ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

Lǐ xiǎng de gōngzuò

理想的工作

Wǒ jiàowángfāng wǒ lǐ xiǎng de gōngzuòshìchéngwéi yī míng yī shēng zàibìng
我叫王芳，我理想的工作是成为一名医生，在病
rénzuì xū yào de shíhòushēnchūyuánzhùzhīshǒu gěi tā mēndài qù xī wàng yǔ zhànshèng
人最需要的时候伸出援助之手，给他们带去希望与战胜
bìngtòng de xīnxīn lǚxíngzhe bái yī tiān shǐ de shén shèng shǐ mìng zài wǒ xīn
病痛的信心，履行着“白衣天使”的神圣使命。在我心
zhōng yī shēng shì zuì wěi dà de zuì chóng gāo de tā men wú sī wú wèi fèng xiàn de
中，医生是最伟大的，最崇高的。他们无私无畏奉献的
jīngshén lìng wǒ qīn pèi
精神，令我钦佩！

Wǒ cóng xiǎo chūshēng zài yī yuàn shēng zhǎng zài yī yuàn jiā zhōng de chéng yuán
我从小出生在医院，生长在医院，家中的成员
dà bù fēn dōu shì yī shēng cóng wǒ dǒng shì qǐ wǒ jiù xuǎn zé le cóng yī fù mǔ gào sù
大部分都是医生，从我懂事起，我就选择了从医，父母告诉
le wǒ xǔ duō yī xué zhī shi zài yī xué shū hǎi zhōng zài jiā zú de xūn táo zhōng
了我许多医学知识，在“医学书海”中，在家族的熏陶中，
wǒ duì yī shēng zhè yī zhí yè chōng mǎn le xiàng wǎng
我对医生这一职业充满了向往。

Zài sān nián jí shí wǒ biàn lì zhì chéng wéi yī míng yī shēng rú jīn wǒ yǐ
在三年级时，我便立志成为一名医生，如今，我已
jīng shì yí gè liù nián jí de xué shēng le wǒ jí jiāng bù rù zhōng xué rú jīn de wǒ yǐ
经是一个六年级的学生了，我即将步入中学，如今的我，已
jīng bú shì gè shén me dōu bù dǒng de xiǎo hái rú jīn de wǒ duì yī xiē shì yǐ jīng yǒu
经不是个什么都不懂的小孩，如今的我，对一些事已经有
le zì jǐ jiàn jiě hé kàn fǎ wǒ bù gǎn kěn dìng zài jīn hòu de rì zǐ lǐ wǒ shì fǒu huì gǎi
了自己见解和看法。我不敢肯定在今后的日子里我是否会改
biàn zhǔ yì kě shì wǒ gǎn kěn dìng de shì wǒ yī dìng yào zuò gè duì shè huì yǒu gòng xiàn
变主意，可是，我敢肯定的是，我一定要做个对社会有贡献
de rén
的人。

第 1-6 题:根据课文内容选出正确答案。

第 1-3 题

1.上面的主要内容是什么?

- A.当医生的经验 B.王芳的理想 C.王芳的性格 D.医生的生活

2.王芳立志成为一名医生的原因不包括什么?

- A. 在病人最需要的时候伸出援助之手
B. 给病人带去希望与战胜病痛的信心
C. 家中的成员大部分都是医生,父母告诉了我许多医学知识
D. 可以赚很多钱

3.在王芳看来医生什么样的?

- A. 要工作很忙 B.很有贡献 C.压力很大 D.很难学

Zhí bō dài huò

直播带货

zuì jìn zhè jǐ nián lái zhí bō dài huò de kuài sù fā zhǎn jī hū qǔ dài le
最近这几年来,直播带货的快速发展,几乎取代了
chuán tǒng diàn shāng zào jiù le rú jīn quán mǐn dài huò de fēng cháo
传统电商,造就了如今全民带货的风潮。

zhí bō dài huò mó shì chǎn shēng le yì pī hù lián wǎng zhǔ bō
直播带货模式产生了一批互联网主播,
tā men píng cǐ dǎ xiǎng le míng qì yě chéng wéi le wǎng hóng zhuàn le hěn duō qián
他们凭此打响了名气,也成为了网红,赚了很多钱。

zài zhè gè jī chǔ zhī shàng běn shēn jiù cháng qī shēng huó zài jìng tóu zhī xià de míng
在这个基础之上,本身就长期生活在镜头之下的明
xīng men zì rán yě chéng wéi le zhí bō dài huò de yì yuán mù qián méi xì pāi de
星们,自然也成为了直播带货的一员。目前,没戏拍的

yǎn yuán sì hū dōu pǎo qù dài huò le céng jīng de sān èr yī kāi pāi
演员似乎都跑去带货了,曾经的“三二一开拍”,
dào xiàn zài dōu chéng le sān èr yī shàng liàn jiē zài duǎn shì pín píng tái
到现在都成了“三二一上链接”。在短视频平台

shàng jī hū suí biàn shuā xīn jǐ cì jiù néng kàn dào tā men de shēn yǐng zǎo jiù fā
上,几乎随便刷新几次就能看到他们的身影。早就发
xiàng gāi háng yè de jī lì jìng zhēng
现该行业的激烈竞争。

(ต่อ)

hěnduōguānzhòngyīnggāiliúyìdào zhí bō dài huò de mó shì duō zhǒng duō
很多观众应该留意到了，直播带货的模式多种多样，
yàng qí zhōng yǒu yǐ yǎn xì zuì wéi tū chū zhè zhǒng hěn cháng jiàn qí zhōng
样，其中尤以“演戏”最为突出。这种很常见，其中
shì zhēn shì jiǎ guān zhòng men yì yǎn biàn zhī zhòng yào de shì zhǐ yào yǎn de
是真是假，观众们一眼便知。重要的是，只要演得
hǎo zǒng shì yǒu rén yuàn yì mǎi dān de suǒ yǐ dào le zhí bō píng tái shàng yǎn jì
好，总是有人愿意买单的，所以到了直播平台上，演技，
fǎn ér shì héng liáng yí gè míng xīng zhí bō xiào yì de zuì dà yīn sù le
反而是衡量一个明星直播效益的最大因素了。

suǒ yǐ shuō yǒu de nà xiē bèi táo tài de guò qì míng xīng kào zhe zì jǐ de
所以说，有的那些被淘汰的过气明星，靠着自己的
yǎn jì xī yǐn zhe gè zhǒng gè yàng de gù kè dàn tóng yàng duì yú tā men lái
演技，吸引着各种各样的顾客。但同样，对于他们来
shuō zhè běn shēn yě méi shén me cuò rén ma zǒng guī shì yào chī fàn de
说，这本身也没什么错，人嘛，总归是要吃饭的，
zhuàn qián ma
赚钱嘛。

第 4-6 题

4. 直播带货行业的竞争怎么样？

- A. 激烈 B. 一般 C. 不激烈 D. 没人关注

5. 直播带货的形式多种多样，最为突出的是？

- A. 摄制 B. 货品 C. 秒杀 D. 演戏

6. 为什么明星们纷纷加入直播带货行业？

- A. 可以演戏 B. 可以赚很多钱
C. 可以提高演技 D. 可以帮助别人

第 7-9 题 根据上面招聘广告回答问题

保洁招聘

重金悬赏勤劳的您

招聘岗位:

- ◆ 病人护理员
- ◆ 家政服务
- ◆ 公司保洁人员

五险一金/周末双休/年底双薪

任职要求:

30岁~45岁, 2年以上工作经验, 吃苦耐劳, 服从安排, 女性优先。

扫码联系工作

电话: 012-1234567
地点: 上海浦东新区图司机

7. 下面的员工福利哪个没有说到?

- A. 年底双薪 B. 周末双休 C. 包吃 D. 五险一金

8. 有几年的工作经验才能申请?

- A. 没有要求 B. 1 年 C. 2 年 D. 3 年

9. 根据上面招聘广告的岗位, 哪个没有?

- A. 保姆 B. 保洁人员 C. 家政服务 D. 病人护理员

第 10-12 题 用下面的选择题

个人简历

个人资料

姓名：苏莉雅 性别：女

出生日期：1993 年 9 月 12 日

目前往地：罗勇

联系电话：097-6951594

10. _____

2010 年 格灵中学

2016 年 东方大学 专业（中文教育）

本人经历

2016 - 2018 年 达叻女子中学 汉语老师

11. _____

2014 年 奖学金

2015 年 第一名演讲比赛

2015 年 优秀学生

自我评价

12. _____

- 比较乐于与人沟通

10. A. 教育背景 B. 附件 C. 个人资料 D. 自我评价
11. A. 自我评价 B. 荣誉和成就 C. 本人经历 D. 结婚状况
12. A. 优秀团员 B. 团队协作能力强
 C. 山东大学 D. 男性

yuángōng fú lì

员 工福利

shèhuìbǎozhàng

1、 社会保障

yǎnglǎobǎoxiǎn yīliáobǎoxiǎn shīyèbǎoxiǎn gōngshāngbǎoxiǎnzhèsìlèi
养老保险、医疗保险、失业保险、工伤保险这四类

xiǎnshǐwǒguóláodòngbùménguīdìnggèlèigōngsībìxūwéiyuángōngtígòngdeshè yǒuxiē
险是我国劳动部门规定各类公司必须为员工提供的社。有些
xiàoyì jiàohǎodegōngsī hái wéiyuángōngtígòngle yá yī bǎoxiǎn jiā tíng cáichǎn xiǎn
效益较好的公司还为员工提供了牙医保险、家庭财产险、
zhòng dà shāng cán bǎoxiǎn děng bù fēn yǒu hǎi wài gù yuán de gōng sī hái zài pìn yòng hé tóng
重大伤残保险等。部分有海外雇员的公司还在聘用合同
zhōng chéng nuò wéi zhè xiē gù yuán de pèi ǒu wèi chéng nián zǐ nǚ tí gòng yī liáo shāng cán
中承诺为这些雇员的配偶、未成年子女提供医疗、伤残
děng gè lèi xiǎn
等各类险。

zhùfángjīntiē

2、 住房津贴

chuántǒng de zhōngguóguóyíngqǐ yè zhùfángfēnpèihuòliánjiàzūzhùfángshì
传统的中国国营企业，住房分配或廉价租住房是

gōngsī tí gòng gěi yuángōng de zuì dà yí xiàng fú lì zhùfángjīntiē àn yuè suí gōng zī fā
公司提供给员工的最大一项福利。住房津贴按月随工资发
fàng jiàn lì zhùfáng gōng jī jīn tí gòng zhùfáng dī xī dài kuǎn yǐ chéng wéi wéi yuán
放，建立住房公积金，提供住房低息贷款已成为公司为员
gōng tí gòng zhùfáng fú lì de xīn xíng shì
工提供住房福利的新形式。

jiāotōngfèi

3、 交通费

zhǔyào zhǐ gōngsī wéi yuángōng shàng xià bān tí gòng jiāotōng fú lì zhǔyào bāo kuò
主要指公司为员工上下班提供交通福利，主要包括

yǐ xià jǐ zhǒng gōngsī tí gòng jiāotōng gōng jù jiē sòng yuángōng shàng xià bān qǐ yè àn
以下几种：公司提供交通工具接送员工上下班；企业按
nèi bù guī dìng wéi yuángōng bào xiāo shàng xià bān jiāotōng fèi qǐ yè měi yuè fā fàng yí dìng
内部规定为员工报销上下班交通费；企业每月发放一定
shù é de jī tōng bǔ zhù fèi
数额的交通补助费。

gōngzuòwǔcān

4、 工作午餐

shì zhǐ gōngsī wéi yuángōng tí gòng de miǎn fèi huò dī jià wǔ cān yǒu de gōngsī suǐ
是指公司为员工提供的免费或低价午餐。有的公司虽

rán bù zhí jiē tí gòng gōngzuò wǔ cān dàn tí gòng yí dìng shù é de gōngzuò wǔ cān bǔ zhù fèi
然不直接提供工作午餐，但提供一定数额的工作午餐补助费。

(ต่อ)

yǒuchángjiàqī

5、 有偿假期

yǒuchángjiàqī shì zhǐ yuángōng bú lái shàng bān gōng zuò réng kě qǔ dé shōu rù de fú lì
有 偿 假 期 是 指 员 工 不 来 上 班 工 作 仍 可 取 得 收 入 的 福 利

xiàng mù

项 目。

péixùn

6、 培训

suízhe gōng sī duì yōu xiù rén cái bù shǎo gōng sī yǐ tí chū péixùn shì yuángōng
随 着 公 司 对 优 秀 人 才 ， 不 少 公 司 已 提 出 “ 培 训 是 员 工

zuì bǎo guì fú lì bú duàn jiāng qióng duì yuángōng péixùn de tóu rù
最 宝 贵 福 利 ” ， 不 断 加 强 对 员 工 培 训 的 投 入 。

第 13-16 题 用下面的选择题

13. _____ 是企业提供给员工的最大一项福利。

- A. 有偿假期 B. 工作午餐 C. 交通费 D. 住房津贴

14. 主要指企业为员工上下班提供_____。

- A. 有偿假期 B. 工作午餐 C. 交通费 D. 住房津贴

15. 中国劳动部门规定各类企业必须为员工提供的社会保险福利不包括什么？

- A. 医疗保险 B. 失业保险 C. 工伤保险 D. 牙医保险

16. 有偿假期是什么？

- A. 工作日员工可以不来上班
B. 员工不来上班工作还可取得收入
C. 节假日上班但是没有收入
D. 节假日员工可以不用来上班

第 17-20 题 选择对应的答案

问题	答案
17. 你觉得你性格上最大的优点是什么？	A. 我最大的缺点就是我太细心啦！总是花很多时间检查我做的 工作
18. 说说你最大的缺点？	B. 我会检讨一下自己是不是对同事太冷淡了，并加强与同事间的 交往
19. 你对薪资的要求？	C. 善于沟通, 性格开朗。
20. 你发现同事们越来越孤立你，你怎么看待这个问题？你准备怎么办？	D. 10,000 元。

เฉลยแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

งานวิจัยการพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. B.	11. B.
2. D.	12. B.
3. B.	13. D.
4. A.	14. C.
5. D.	15. D.
6. B.	16. B.
7. C.	17. C.
8. D.	18. A.
9. A.	19. D.
10. A.	20. B.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ เป็นการวัดระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว

ระดับ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ	รายการประเมิน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ฉันวิชาภาษาจีนมีประโยชน์ สามารถต่อขอได้ในอนาคตได้					
2.	นักเรียนมีความรู้สึกดี เมื่อได้เรียน วิชาภาษาจีน					
3.	นักเรียนอยากประกอบอาชีพที่ใช้ ภาษาจีนในอนาคต					
4.	หลังจากเรียนแล้วนักเรียน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีน มากขึ้น					
5.	วิชาภาษาจีนเป็นหนึ่งในวิชาที่ นักเรียนชอบ					
6.	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผล การเรียนตก					
7.	เรียนวิชาภาษาจีนแล้วมีความสุข					

ข้อ	รายการประเมิน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8.	วิชาภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนแล้ว ไม่มีโอกาสได้ใช้					
9.	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก					
10.	นักเรียนไม่ชอบอ่านและเขียน ภาษาจีน					
11.	นักเรียนไม่สนใจวิชาภาษาจีน					
12.	หากมีวิชาเลือกจะเลือกวิชา ภาษาจีนลำดับสุดท้าย					
13.	หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนแล้ว อยากสื่อสารกับชาวจีน					
14.	นักเรียนรู้สึกเหนื่อยทุกครั้ง หลังจากเรียนวิชาภาษาจีน					
15.	วิชาภาษาจีนไม่ยากอย่างที่คิดไว้					
16.	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ที่เข้าเรียนวิชาภาษาจีน					
17.	นักเรียนรู้สึกกลัวทุกครั้งที่จะ เข้าเรียนวิชาภาษาจีน					
18.	ภาษาจีนไม่มีส่วนช่วยในการใช้ ชีวิตประจำวัน					
19.	เมื่อเรียนวิชาภาษาจีนแล้วรู้สึก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
20.	หลังจากเรียนวิชาภาษาจีน มีความสนใจที่จะอ่านประโยค หรือบทความที่เป็นภาษาจีน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ คือ
 - 1.1 สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน
 - 1.3 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน
 - 1.4 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน
2. เอกสารนี้เป็นแบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีองค์ประกอบของคุณภาพคือ ความเหมาะสมและความสอดคล้อง
3. ขอความกรุณาตรวจสอบเอกสารแต่ละรายการแล้วตอบความเห็น โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของแต่ละรายการ
4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

อัจฉริยา พุทธเวช

นักศึกษาปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

เรื่อง สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
และขอความกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไปซึ่งมี
5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2. สื่อโมชันกราฟิกมีความถูกต้อง และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					
3. สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนการสอน					
4. เนื้อหาเหมาะกับวัยผู้เรียน					
5. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และสามารถจดจำได้นาน					
6. ความชัดเจนของเสียง					
7. ความชัดเจนของตัวอักษร					
8. เลือกใช้สีสันทันให้เหมาะกับวัยผู้เรียน					
9. การออกแบบสื่อโมชันกราฟิกมีความน่าสนใจ และน่าดึงดูดใจ					
10. สื่อโมชันกราฟิกมีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
11. สื่อโมชันกราฟิกมีความทันสมัย แปลกใหม่แตกต่างไปจากการเรียนปกติ					
12. ทำให้เกิดการสรุปรวบยอดได้					
13. สะดวก ง่ายต่อการใช้งาน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
14. ประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก					
15. สื่อโมชันกราฟิกสามารถให้ประโยชน์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนได้					

จุดเด่น

.....

.....

จุดอ่อน

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- ระดับการประเมิน 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด
- ระดับการประเมิน 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
- ระดับการประเมิน 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ระดับการประเมิน 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย
- ระดับการประเมิน 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	สาระสำคัญ					
	1.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้					
	1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
	2.2 ครอบคลุมคุณลักษณะผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และด้านคุณลักษณะ					
	2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการของการออกแบบการสอน					
	2.4 สามารถวัดและประเมินผลได้จริง					
3	กระบวนการจัดการเรียนรู้					
	3.1 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและหลักการของรูปแบบการสอน					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมคุณลักษณะผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะ					
	3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน					
	3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา					
4	สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
	4.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
	4.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
	4.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียน					
5	การวัดผลและประเมินผล					
	5.1 สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการสอน					
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.3 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					
	5.4 มีวิธีการวัดผล เครื่องมือในการวัด และเกณฑ์การประเมินชัดเจน					

ข้อเสนอนี้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน (IOC)
เรื่อง แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนและหลังการเรียนรู้สื่อโมชันกราฟิก
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ โดยการพิจารณาให้น้ำหนักดังนี้

- 1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด
- 0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่
- +1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
1. สามารถบอกใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	1. 上面的主要内容是什么？ A. 当医生的经验 B. 王芳的理想 C. 王芳的性格 D. 医生的生活 2. 王芳立志成为一名医生的原因不包括什么？ A. 在病人最需要的时候伸出援助之手 B. 给病人带去希望与战胜病痛的信心 C. 家中的成员大部分都是医生，父母告诉了我许多医学知识 D. 可以赚很多钱			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
1. สามารถบอก ใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้อง	3. 现在王芳几年级？ A. 三年级 B. 六年级 C. 五年级 D. 四年级 4. 以后王芳会改变主意吗？ A. 会 B. 不会 B. C. 不确定 D. 没有说到 5. 在王芳的看来医生什么样的？ A. 要工作很忙 B. 很有贡献 C. 压力很大 D. 很难学			
2. สามารถตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่าง ถูกต้อง	6. 最近几年来，___快速发展？ A. 传统电商 B. 直播带货 C. 实体销售 D. 零售 7. 直播带货行业的竞争怎么样？ A. 激烈 B. 一般 C. 不激烈 D. 没人关注 8. 直播带货的形式多种多样，最 为突出的是？ A. 摄制 B. 货品 C. 秒杀 D. 演 戏			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
2. สามารถตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่าง ถูกต้อง	9. 为什么明星们纷纷加入直播带货行业? A. 可以演戏 B. 可以赚很多钱 C. 可以提高演技 D. 可以帮助别人 10. 王军是什么样的人? A. 孤独 B. 喜欢与人沟通 C. 不爱说话 D. 没说到 11. 王军未来的五年内,在第五年有什么规划? A. 熟悉基层工作 B. 与同事们熟悉 C. 进入基层管理 D. 一到五年有同样的规划 12. 王军毕业后学到了的知识不包括什么? A. Excel、Word、PPT 的运用 B. 做翻译的技术 C. 管理方面的知识 D. 销售的技术			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
3. สามารถตอบ คำถามจาก ประกาศรับ สมัครงานได้ อย่างถูกต้อง	第 13 – 17 题：读招聘广告选出正确答案。 (ข้อ 13- 17 อ่านประกาศรับสมัครงานแล้วตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง) 13 - 15 13. 下面的员工福利哪个没有说到? A. 年底双薪 B. 周末双休 C. 包吃 D. 五险一金 14. 有几年的工作经验才能申请? A. 没有要求 B. 1 年 C. 2 年 D. 3 年 15. 根据上面招聘广告的岗位, 哪个没有? A. 保姆 B. 保洁人员 C. 家政服务 D. 病人护理员 16 – 17 16. 下面哪个学历可以申请? A. 初中 B. 高中 C. 中专 D. 大专			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
3. สามารถตอบ คำถามจาก ประกาศรับ สมัครงานได้ อย่างถูกต้อง	17. 根据上面招聘广告要求几个人? A. 1 B. 2 C. 3 D. 4			
4. สามารถให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติย่อได้ อย่างถูกต้อง	个人简历 个人资料 姓名：苏莉雅 性别：女 出生日期：_____ 18. _____ 目前往地：罗勇 联系电话：097-6951594 _____ 19. _____ 2010 年 格灵中学 2016 年 东方大学 专业（中文教育） 本人经历 2016 – 2018 年 达叻女子中学 汉语老师 _____ 20. _____ 2014 年 奖学金 2015 年 第一名演讲比赛 2015 年 _____ 21. _____ 自我评价 - _____ 22. _____ - 比较乐于与人沟通			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
4. สามารถให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติย่อได้ อย่างถูกต้อง	18 – 22 用下面的选择题 (ให้นักเรียนเลือก คำตอบด้านล่างให้ถูกต้อง) 18. A. 2018 年 B. 30 岁 C. 038-867394 D. 1993 年 9 月 12 日 19. A. 教育背景 B. 附件 C. 个人资料 D. 自我评价 20. A. 自我评价 B. 荣誉和成就 C. 本人经历 D. 结婚状况 21. A. 比较乐于与人沟通 B. 格灵中学 C. 销售的技术 D. 优秀学生 22. A. 优秀团员 B. 团队协作能力强 C. 山东大学 D. 男性			
5. สามารถ อธิบายเกี่ยวกับ สวัสดิการต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง	23. _____是企业提供给员工的 最大一项福利。 A. 有偿假期 B. 工作午餐 C. 交通费 D. 住房津贴			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
5. สามารถอธิบายเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	24. 主要指企业为员工上下班提供_____。 A. 有偿假期 B. 工作午 C. 交通费 D. 住房津贴 25. 中国劳动部门规定各类企业必须为员工提供的社会保险福利不包括什么? A. 医疗保险 B. 失业保 C. 工伤保险 D. 牙医保险 26. 有偿假期是什么? A. 工作日员工可以不来上班 B. 员工不来上班工作还可取得收入 C. 节假日上班但是没有收入 D. 节假日员工可以不用来上班			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับ ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1
7. สามารถตอบ คำถามในการ สัมภาษณ์ได้ อย่างถูกต้อง	对话 (ให้นักเรียนจับคู่ประโยคให้ถูกต้อง)			
	问题	答案		
	27. 你觉得你性格上最大的优点是什么?	A. 我最大的缺点就是我太细心啦! 总是花很多时间检查我做过的工作		
	28. 说说你最大的缺点?	B. 我会检讨一下自己是不是对同事太冷淡了, 并加强与同事间的交往		
	29. 你对薪资的要求?	C. 善于沟通, 性格开朗。		
	30. 你发现同事们越来越孤立你, 你怎么看待这个问题? 你准备怎么办?	D. 10,000 元。		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีนมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีนมีความเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่า แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีนความไม่เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
		-1	0	+1
1.	วิชาภาษาจีนมีประโยชน์ สามารถต่อยอดในอนาคตได้			
2.	นักเรียนมีความตื่นตัว รู้ลึกคิดเมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน			
3.	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่เข้าเรียนวิชาภาษาจีน			
4.	นักเรียนรู้สึกเหนื่อยทุกครั้งหลังจากเรียนวิชาภาษาจีน			
5.	นักเรียนอยากประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาจีนในอนาคต			
6.	นักเรียนไม่สนใจวิชาภาษาจีน			
7.	หลังจากเรียนแล้วนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนมากขึ้น			
8.	ภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนแล้วไม่มีโอกาสได้ใช้			
9.	วิชาภาษาจีนเป็นหนึ่งในวิชาที่ชอบ			
10.	หลังจากเลิกเรียนวิชาภาษาจีนนักเรียนมีความสนใจอยากจะศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม			
11.	เรียนวิชาภาษาจีนแล้วมีความสุข			
12.	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก			
13.	นักเรียนไม่ชอบอ่านและเขียนภาษาจีน			
14.	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผลการเรียนตก			
15.	วิชาภาษาจีนต้องใช้เวลาอย่างมาก ๆ ถึงจะเข้าใจ			

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
		-1	0	+1
16.	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ต้องใช้พยายามอย่างมาก			
17.	หากมีวิชาเลือกจะเลือกวิชาภาษาจีนลำดับสุดท้าย			
18.	หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนแล้วอยากสื่อสารกับชาวจีน			
19.	หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนแล้ว อยากชักชวนให้เพื่อนมาเรียนด้วย			
20.	วิชาภาษาจีนไม่ยากอย่างที่คิดไว้			
21.	นักเรียนเรียนวิชาภาษาจีนได้อย่างสบายใจ			
22.	นักเรียนรู้สึกกลัวทุกครั้งที่จะเข้าเรียนวิชาภาษาจีน			
23.	ภาษาจีนไม่มีส่วนช่วยให้การใช้ชีวิตดีขึ้น			
24.	เมื่อเรียนวิชาภาษาจีนแล้วรู้สึกมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
25.	หลังจากเรียนวิชาภาษาจีนมีความสนใจที่จะอ่านประโยคหรือบทความที่เป็นภาษาจีน			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

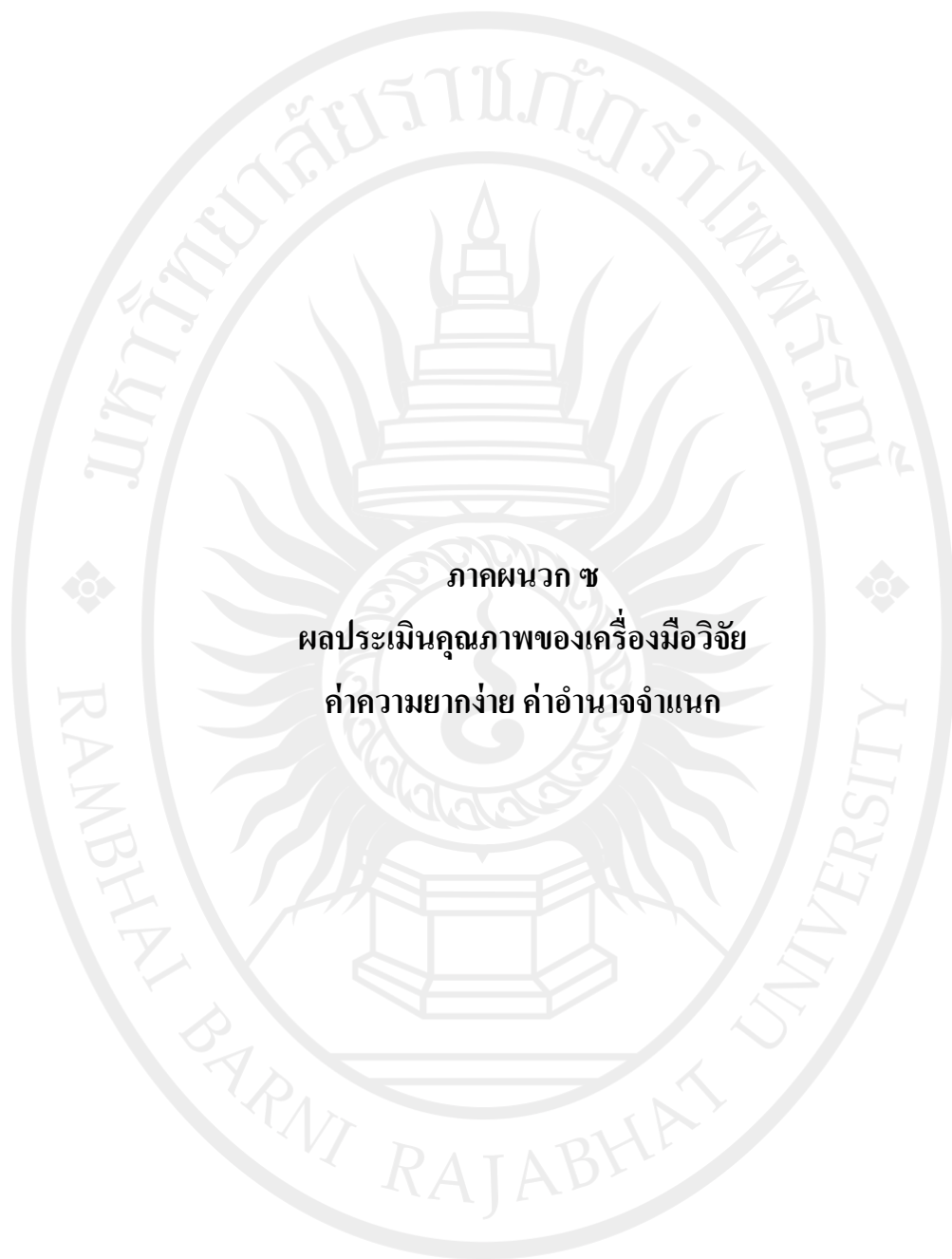
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 22 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินคุณภาพสื่อโมชันกราฟิก
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. สื่อโมชันกราฟิก มีความถูกต้อง และสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
3. สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนการสอน	5	4	5	5	4	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาเหมาะกับวัยผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
5. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้ง่าย และสามารถจดจำได้นาน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6. ความชัดเจนของเสียง	5	5	4	5	3	4.40	มาก
7. ความชัดเจนของตัวอักษร	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
8. เลือกใช้สีสันทันให้เหมาะกับวัย ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
9. การออกแบบสื่อโมชันกราฟิก มีความน่าสนใจ และน่าดึงดูดใจ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
10. สื่อโมชันกราฟิกมีระดับ ความยากง่ายที่เหมาะสมกับ ผู้เรียน	5	4	4	4	4	4.20	มาก
11. สื่อโมชันกราฟิกมีความ ทันสมัย แปลกใหม่แตกต่าง ไปจากการเรียนปกติ	5	4	4	5	5	4.60	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
12. ทำให้เกิดการสรุปรวบยอดได้	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
13. สะดวกง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
14. ประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
15. สื่อโมชันกราฟิกสามารถให้ประโยชน์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนได้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.75	มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 23 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		ความ
	1	2	3	4	5		เหมาะสม
สาระสำคัญ							
1.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
1.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	4	4	4.60	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมคุณลักษณะผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะ	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการของการออกแบบการสอน	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
2.4 สามารถวัดและประเมินผลได้จริง	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
กระบวนการจัดการเรียนรู้							
3.1 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและหลักการของรูปแบบการสอน	5	5	4	4	5	4.60	มากที่สุด
3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมคุณลักษณะผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะ	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	5	5	4	4	5	4.60	มากที่สุด
3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	5	5	5	4	5	4.80	มากที่สุด
สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
4.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	4	4	5	5	4.60	มากที่สุด
4.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	มากที่สุด
การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการสอน	5	4	4	4	5	4.40	มาก
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	3	5	4.60	มากที่สุด
5.3 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	5	3	5	4.60	มากที่สุด
5.4 มีวิธีการวัดผล เครื่องมือในการวัด และเกณฑ์การประเมินชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.74	มากที่สุด

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	-1	+1	+1	-1	1	0.20	ตัดทิ้ง
4	+1	1	+1	+1	-1	1	0.60	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	0	3	0.40	ตัดทิ้ง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	0	2	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	0	+1	+1	+1	+1	3	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	0	+1	3	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
13	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
15	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	0	+1	+1	3	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	0	3	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 26 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (b) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ข้อที่	ความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (b)
1	0.80	0.20
2	0.83	0.17
3	0.70	0.30
4	0.73	0.27
5	0.63	0.37
6	0.80	0.20
7	0.80	0.20
8	0.67	0.33
9	0.83	0.17
10	0.77	0.23
11	0.77	0.23
12	0.70	0.30
13	0.67	0.33
14	0.70	0.30
15	0.80	0.20
16	0.83	0.17
17	0.83	0.17
18	0.83	0.17
19	0.73	0.27
20	0.63	0.37

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability : KR 20) = 0.71

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวอจรรย์า พุทธเวช
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 12 กันยายน 2536
สถานที่เกิด	อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 120/4 หมู่ 3 ตำบลกองดิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนแกลง“วิทยสถาวร” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2559	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต กศ.บ. (การสอนภาษาจีน) มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2568	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี